Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 28. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015

VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA o 28. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané dne 26. května 2015

Obsah:

26. května 2015

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 771).

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč poslance Petra Fialy	8
Řeč poslance Miroslava Kalouska	12
Řeč poslance Marka Černocha	17
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	18
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	23
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	
Řeč poslance Martina Komárka	24
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	25
Řeč poslance Pavla Kováčika	25
Řeč poslance Karla Fiedlera	26
Řeč poslance Adolfa Beznosky	26
Řeč poslankyně Jany Lorencové	27
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	28
Řeč poslance Jana Chvojky	28
Řeč poslance Romana Sklenáka	29
Řeč poslance Marka Černocha	30
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Karla Fiedlera	30
Řeč poslance Martina Novotného	

Řeč poslance Vítězslava Jandáka	31
Řeč poslance Martina Komárka	31
Řeč poslance Jana Chvojky	
Řeč poslance Petra Fialy	
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	
Řeč poslance Martina Komárka	
Řeč poslance Petra Fialy	
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč poslance Petra Kořenka	
Řeč poslance Pavla Kováčika	
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	35
Řeč poslance Pavla Plzáka	35
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslankyně Jany Lorencové	
Řeč poslance Jana Zahradníka	36
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Miroslava Opálky	
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	
Řeč poslance Josefa Hájka	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Martina Novotného	
Řeč poslance Pavla Blažka	
Řeč poslance Milana Šarapatky	
Řeč poslance Martina Lanka	
Řeč poslance Tomia Okamury	
Řeč poslance Radima Holečka	
Řeč poslance Martina Komárka	
Řeč poslance Radima Holečka	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Ivana Adamce	59
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
Řeč poslankyně Jany Fischerové	
Řeč poslance Jiřího Koubka	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	
Řeč poslance Petra Fialy	
Řeč poslance Marka Ženíška	
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	

Rec postance Radima Fialy	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	71
Řeč poslance Martina Novotného	75
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová	
Daisi cast schuze fidha mistopreuseukyne i Si-Jaiosiava Jermanova	•
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	
Řeč poslance Františka Laudáta	
Řeč poslance Bohuslava Svobody	
Řeč poslance Jana Zahradníka	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	
Řeč poslance Jiřího Koubka	
Řeč poslance Matěje Fichtnera	
Řeč poslance Jana Volného	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Martina Komárka	
Řeč poslance Karla Fiedlera	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	
Řeč poslance Igora Nykla	90
Řeč poslance Ivana Pilného	
Řeč poslance Ivana Adamce	
Řeč poslance Petra Bendla	
Řeč poslance Martina Novotného	
Řeč poslance Pavla Blažka	92
Řeč poslance Jiřího Štětiny	
Řeč poslankyně Jany Hnykové	
Řeč poslance Martina Lanka	
Řeč poslankyně Olgy Havlové	96
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	98
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Simeona Karamazova	98
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	99
Řeč poslance Marka Černocha	
Řeč poslance Michala Kučery	
	105
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Vladislava Vilímce	105
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	

Řeč poslance Martina Novotného	107
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Ivana Adamce	109
Řeč poslance Petra Bendla	111
Řeč poslance Lukáše Pletichy	114
Řeč poslance Miroslava Kalouska	114
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	

Závěrečná řeč předsedy PSP Jana Hamáčka.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny 26. května 2015 Přítomno: 190 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: (Předsedající zvoní pro uklidnění v sále.) Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 28. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Minulý týden jsem od svého kolegy, předsedy německého Bundestagu, dostal tento nový zvonek, takže v případě potřeby jej budeme používat.

Schůzi jsem svolal podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů v pátek 22. května.

Prosím všechny, aby se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Paní kolegyně Jermanová – náhradní karta číslo 17.

Nyní bychom přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou.

Pan poslanec Šincl má kartu číslo 20.

Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby se ověřovatelkami této schůze staly paní poslankyně Pecková a paní poslankyně Semelová, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1, přihlášeno je 166, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme určili paní poslankyni Peckovou a paní poslankyni Semelovou ověřovatelkami.

Pan předseda vlády má náhradní kartu číslo 54.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, pan místopředseda Bartošek – zahraniční cesta, pan poslanec Brázdil – zahraniční cesta, pan poslanec Kádner – zahraniční cesta, pan poslanec Klučka – zahraniční cesta, paní poslankyně Strnadlová – osobní důvody, paní poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, paní poslankyně Zelienková – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Zaorálek. Tolik tedy omluvy.

Nyní nám už nic nebrání v tom, abychom v souladu s článkem číslo 72 odst. 2 Ústavy České republiky přistoupili k projednání jediného bodu pořadu 28. schůze a tím je

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 50 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Prosím tedy, aby se za navrhovatele postupně ujali slova ti, kteří jsou přihlášeni. Mám zde přihlášku pana poslance Fialy a současně tedy předsedy ODS, potom pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, a pokud bude mít zájem vystoupit, tak za klub Úsvit i pan poslanec Černoch. To jsou tedy navrhovatelé. Potom v rozpravě samozřejmě dám prostor dalším, jak těm přihlášeným, tak v případě potřeby uplatníme i přednostní právo.

Nejprve pan předseda Fiala, potom pan předseda Kalousek a potom pan předseda Černoch. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážení členové vlády, dámy a pánové, já chci vysvětlit důvody, které nás vedly k tomu, že jsme se jako opozice rozhodli využít institutu – a já zdůrazňuji a potvrzuji, že mimořádného institutu – vyjádření nedůvěry vládě, proč jsme se rozhodli svolat tuto schůzi, proč jsme se minulý týden dohodli se stranou TOP 09 a hnutím Úsvit na tom, abychom se tu dnes sešli.

Já musím konstatovat, že se Sobotkovou vládou, kterou já nazývám socialistickomanažerskou vládou, jsme nespokojeni od jejího vzniku. Říkáme to od prvního dne. Ale to není důvod, proč jsme svolali tuto schůzi. Nám samozřejmě vadí spousta socialistických opatření, jako je komplikace daňového systému zavedením třetí sazby DPH, vadí nám plány na nové daně, vadí nám skryté zvyšování stávajících daní, vadí nám samozřejmě také zvyšování sociálních výdajů. Vadí nám pochopitelně příliš časté změny daňových zákonů na poslední chvíli. Jenom loni se daně zvyšovaly šestkrát. Vadí nám spousta opatření, když se ruší návrhy, které nemají alternativu, nemají žádnou koncepci. Vzpomeňme si na druhý důchodový pilíř, vzpomeňme si na zdravotnické poplatky. Vadí nám také samozřejmě utrácení peněz třeba na zvyšování provozních nákladů ministerstev, kdy se jenom zvyšuje byrokracie, počet úředníků, ale nemá to žádný dobrý dopad na občany. Vadí nám samozřejmě také regulace životů běžných lidí. Vzpomeňte si na nápady na obnovení přechodných pobytů, povinnosti posílat děti do školky v posledním roce před nástupem do školy, sjednocené přijímačky a spousta dalších a dalších socialistických nápadů. Vadí nám centrální registry, vadí nám také to, že vláda dostatečně neinvestuje, ohrožuje naši budoucnost, a vadí nám samozřejmě především třídní boj, který tato vláda vede proti živnostníkům, proti drobným podnikatelům, proti pracovitým lidem v této zemi a který vyvrcholí tím pokusem přijmout registrační pokladny.

Dámy a pánové, to všechno nám vadí. Proti tomu tady opakovaně hovoříme, ale to není důvod, proč jsme svolali tuto schůzi. Existují desítky rozhodnutí, se kterými se nemůžeme smířit, které nám vadí, protože všem aktivním a pracovitým lidem postupně berou svobodu. Existují desítky návrhů a opatření, která se nám nelíbí, protože omezují, kontrolují, zatěžují pracovité lidi a slušné občany. S těmito nápady vlády pana premiéra Sobotky bojujeme, polemizujeme, vysvětlujeme, utkáváme se na půdě Poslanecké sněmovny a respektujeme, že tato vláda má většinu. Chápeme to jako boj mezi levicovou vládou a pravicovou opozicí a není to pro nás důvod, abychom svolávali tuto mimořádnou schůzi ve snaze vyslovit vládě nedůvěru.

Ten důvod, proč jsme dnes tady, je jediný a já bych byl moc rád, kdybyste si ho všichni uvědomili, ať už sedíte v opozičních lavicích, kde si ho uvědomujeme, nebo jste ve vládní koalici. Tím důvodem je střet zájmů vicepremiéra vlády a ministra financí a majitele holdingu Agrofert v jedné osobě. A já bych dokonce řekl – teď už nejde o ten permanentní střet zájmů, kterého jsme tu svědky od chvíle, kdy tato vláda vznikla. Teď už to není jenom ten stálý střet zájmů. Teď už je to zneužití moci ve prospěch jedné skupiny, ve prospěch jedné firmy, ve prospěch jednoho muže. Ano, pan vicepremiér, pan ministr financí a předseda hnutí ANO zneužívá, využívá svou politickou moc k tomu, aby získal ekonomický prospěch pro svou firmu Agrofert.

A dámy a pánové, nejsme jediní, kdo si toho všímá. Není to jenom pravicová opozice, která má téma Babiš a která si toho všímá. To vůbec není pravda.

Všimli si toho i zástupci ostatních dvou vládních stran, tedy kromě hnutí ANO, a mluvili o tom, a mluvili o tom i poměrně otevřeně. My jsme ale jediní, kteří před tím nestrkají hlavu do písku a kteří jsou připraveni něco dělat.

Já bych vám tady připomenul slova premiéra této vlády pana Bohuslava Sobotky, která řekl v březnu 2014. Cituji: Já bych osobně pokládal za nejčistší řešení, kdyby si pan Babiš vybral mezi tím, jestli bude podnikatel, nebo politik, a zvolil roli politika. Tolik před více než rokem pan premiér. K tomu pan premiér v březnu 2015 dodal: Problémem je ale fakt, že se předseda našeho koaličního partnera ANO Andrej Babiš po vstupu do vrcholné politiky, po vstupu do pozice místopředsedy vlády a ministra financí nevzdal svého ekonomického a mediálního vlivu. Koncentruje tak nyní v jedné osobě politickou, ekonomickou i mediální moc v rozsahu, jaká nemá v naší zemi po roce 1989 obdoby. Dostává se tak díky tomu do permanentního rizika střetu zájmů. Naše zákony týkající se právě střetu zájmů, financování politických stran a regulace mediálního trhu nebyly na nic takového připraveny. O to větší je současná odpovědnost sociální demokracie jako tradiční vnitřně demokratické a svobodné politické strany. Odpovědnost za udržení demokratických pravidel a podmínek pro svobodnou politickou soutěž. Odpovědnost za to, že naše vláda – stále cituji pana premiéra – bude vždy důsledně hájit veřejný zájem. Konec citátu výroku pana předsedy vlády z března 2015.

Ano, pane premiére, já s většinou toho, co jste tady řekl, souhlasím. Je to vaše odpovědnost. Je to odpovědnost vaší politické strany, ale bohužel, vy o té odpovědnosti mluvíte, ale nic s tím neděláte. Tváříte se, že je všechno v pořádku, a tím nehájíte důsledně veřejný zájem. A to, že si to uvědomuje i další, nejmenší člen

vládní koalice, o tom svědčí slova Pavla Bělobrádka, který v březnu 2015 řekl: To, že tady to propojení je, věděli voliči už před volbami. Ani vstupem do politiky na tom Andrej Babiš nic nezměnil. Konečně, ani to nesliboval. Je to hodně nestandardní, nicméně je to realita.

Tak já, když je něco hodně nestandardní v demokracii, tak mám ve zvyku zpozornět. Souhlasím s panem vicepremiérem, že to je hodně nestandardní, ale už se nehodlám smířit s tím, že to je realita. Ono to totiž není tak, že voliči věděli o střetu zájmů Andreje Babiše před volbami. O střetu zájmů věděli, ale nevěděli, že Andrej Babiš tohoto střetu zájmů začne využívat a že začne opravdu používat politickou moc pro svůj obchodní prospěch, pro svůj byznys, pro zisk svých firem.

Nicméně když jsem pozoroval dění posledních dnů, tak asi na rozdíl od pana vicepremiéra jiní členové KDU-ČSL s touto situaci nějaký problém mají, protože pan ministr Jurečka měl tuto sobotu potíže při obhajování postu prvního místopředsedy strany, protože mnoho delegátů KDU-ČSL jasně řeklo, že není jasná jeho role v návrhu na další podporu biopaliv, a nepochopili, proč panu ministru Babišovi sehrál tak ochotně bílého koně a ujal se novely, která prodlužuje daňové úlevy pro řepková biopaliva do roku 2020, aby tak pomohl zakrýt ten nejmarkantnější střet zájmů, kterého se ministr Babiš dopouští.

Jak konkrétně vypadá to zneužívání, využívání politické moci Andrejem Babišem ve prospěch jeho firem? Já tady připomenu pár skutečností, pár čísel. Nebudu už mluvit o tom, o čem jsme tady mluvili opakovaně, a to je zákon o spotřební dani, tedy podpora biopaliv, kde je to markantní a kde navíc došlo k naprosto pokryteckému jednání jak poslanců z hnutí ANO, tak poslanců z jiných vládních stran. Mohu připomenout další, podobnou záležitost a to byla obnova zelené nafty, na jejímž znovuzavedení finanční zisk pro firmu Agrofert je 32 milionů korun. To, že tu nějaký střet zájmů je, přece všichni víme. Ví to i Andrej Babiš, proto na schůzích vlády nejméně sedmkrát v poslední době oznámil střet zájmů. Mohu vám i vyjmenovat ty kauzy, kterých se to týká. Bude-li to tak pokračovat, tak samozřejmě Andrej Babiš nebude moci ve vládě hlasovat téměř o ničem, protože bude mít u všeho střet záimů. a pak si mohu položit otázku, jestli v té vládě nebude zbytečný. Ale pan ministr Babiš vyhlásí střet zájmů, někdo jiný se ochotně za něj ujme prosazování jeho zájmů, jeho ekonomických zájmů, předloží ve vládě to, co připravilo Ministerstvo financí, předloží to tady v Poslanecké sněmovně, a ten faktický střet zájmů a to faktické zneužití moci tady nakonec stejně nastane.

Mohu pokračovat v těch konkrétních příkladech. Firmy z Agrofertu se účastní veřejných zakázek, výběrových řízení a ty zakázky vyhrávají. Připomeňme si obří zakázku na zpracování dřeva Lesů České republiky, kterou zčásti získala firma Uniles holdingu Agrofert, anebo, ony jsou to maličkosti, ale to je vidět, že si Agrofert nemůže pomoct, z minulého týdne 5,4 milionu korun na propagaci turistického ruchu přidělenou Ministerstvem pro místní rozvoj, které shodou okolností řídí nominantka hnutí ANO.

To, co je dnes také mimořádně závažné, na co jsme dnes upozornili veřejnost na tiskové konferenci, jsou investiční pobídky, které přišly nebo přicházejí nebo přijdou

firmám, které vlastní ministr financí. Těmto firmám byla odpuštěna daň z příjmu ve výši 1,5 miliardy korun v roce 2014, tedy schválila to současná vláda, a to číslo 1,5 miliardy korun je nesmírně zajímavé ve srovnání s rokem 2013. V roce 2013 totiž firmy z holdingu Agrofert na investičních pobídkách nezískaly ani korunu, takže minimálně v tomto případě se účast ministra financí a majitele holdingu Agrofert ve vládě nepochybně této firmě vyplácí. A opravdu se zdá, že Agrofert prosperuje. Skupina Agrofert v roce 2014, kdy tedy byl Andrej Babiš ministrem financí, meziročně zvýšila nekonsolidované tržby o 3 miliardy korun na 239 miliard a hrubý nekonsolidovaný zisk Agrofertu očištěný o výnosy z přijatých dividend stoupl o 19 procent na 6,8 miliardy korun.

Já kladu jenom otázku, na kterou si můžete odpovědět sami, jak je možné, že se firmě Agrofert tak dobře daří, tak mimořádně daří ve chvíli, kdy její majitel se přestal naplno věnovat jejímu řízení a věnuje se své činnosti ve vládě. Na tuto otázku já odpovídat nebudu, ale doufám, že si odpověď uděláte každý sám, resp. že si aspoň tuto otázku také položíte.

Co z toho všeho vyplývá. Vyplývá z toho jednoznačně to, že premiér vlády nemá aktivity svého ministra financí pod kontrolou, protože jinak by nemohl dopustit to, co sám označuje za problematické, že v tomto směru vládu neřídí, anebo, a to je ještě horší, že tuto situaci nechce řešit. A pokud tuto situaci nechce řešit premiér, pokud ji nechtějí řešit demokratické politické strany zúčastněné ve vládě, pak tuto situaci musí řešit opozice. Proto jsme dnes tady a proto jsme vyvolali hlasování o nedůvěře vlády Bohuslava Sobotky.

Dámy a pánové, protože si zjevně pan premiér s touto situací neví rady a protože my jsme konstruktivní opozice, tak si dovolím navrhnout panu premiérovi řešení, které ho nenapadlo, ale které by nám pomohlo dostat se z té situace, která je ostudou České republiky a která nemá v jiné demokratické zemi obdoby.

Jaké tedy navrhujeme řešení? Jedna možnost je, že pan ministr Babiš změní rezort. Nebude ministrem financí, nebude ministrem průmyslu a obchodu, nebude ministrem zemědělství, ale bude třeba ministrem – já nechci panu premiérovi radit – práce a sociálních věcí, kultury, zahraničí nebo něčeho, kde se nebude dostávat do tohoto permanentního střetu zájmů.

A ta druhá varianta – a nejlepší by bylo, kdyby se to stalo dohromady – je, že se důsledně oddělí činnost firmy Agrofert od státu. A to tak, že Agrofert ani jeho dceřiné společnosti se nebudou hlásit do výběrových řízení státu a jeho organizací včetně státních firem, že Agrofert nebude čerpat národní dotace ani investiční pobídky a že vláda nebude psát zákony určené na míru několika společnostem, které – a jaká náhoda! – především vyhovují holdingu Agrofert.

Dámy a pánové, po tom, co jsem řekl, asi nikoho nepřekvapí, že vláda nemá naši důvěru. Vláda nemá naši důvěru z řady důvodů. Z těch důvodů, jakou dělá politiku, jakým způsobem postupuje, jak útočí na pracovité a slušné lidi. Ale my, a to jsem řekl v úvodu, uznáváme výsledky voleb, akceptovali jsme fakt, že máme socialistickou vládu, a podle toho postupujeme v Poslanecké sněmovně. Ale nemůžeme se smířit

s faktem, nemůžeme se smířit se skutečností, že zde dochází k zneužívání moci ve prospěch ekonomických zájmů. To nejde jenom o to, že se někdo obohatí. Jde i o to, že jsou zde porušována základní pravidla demokratické kultury, že jeden podnikatel ve vládě přihrává své firmě výhody, přihrává své firmě finanční prostředky a ostatní mu to dovolují. To je opravdu vážný důvod. Je to důvod, kdy musí každý pochopit, že opozice, která má na mysli dobro občanů České republiky, které jde o demokratická pravidla hry, že opozice vyvolává nedůvěru této vládě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, pane předsedo, já prosím levou stranu sálu – levou stranu sálu – aby se ztišila. Děkuji.

Poslanec Petr Fiala: Poslankyním a poslancům z vládních stran chci prostřednictvím pana předsedy sdělit následující. Pokud se tomuto střetu zájmů nepostavíte, pokud nebudete tlačit na premiéra Sobotku, aby z toho vyvodil odpovědnost, tak jenom potvrzujete moje nedávná slova, kdy jsem řekl, že tato vláda je založena na tiché dohodě, která funguje tak, že vláda realizuje socialistické priority sociální demokracie výměnou za to, že se uskutečňují byznysové zájmy skupiny Agrofert.

Já, dámy a pánové, opravdu nechápu, jak můžete tomuto střetu zájmů přihlížet. Já nechápu, jak demokratické politické strany zastoupené v této vládě mohou akceptovat toto zneužití politické moci ve prospěch vlastního byznysu. Dnes jde o to, a to je základním tématem této naší mimořádné schůze, kdo v této zemi zneužívá moc, kdo tuto moc zneužívá pro uskutečňování svých osobních ekonomických zájmů. My jsme tady vám všem dali šanci tuto situaci změnit. Dali jsme vám šanci, abyste dnes hlasováním dali najevo, že nechcete, aby premiér této země schovával hlavu do písku, aby se tvářil, že všechno je v pořádku, aby se tvářil, že je v pořádku vládnout s mužem, který demokracii využívá pro svůj prospěch a pro své obchody. Dnešní hlasování bude šancí pro vás všechny, kteří chcete dát najevo, že politika je služba lidem a veřejnosti a že politika není služba zájmům jednoho muže a jedné firmy.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dnes máme šanci to změnit a já vás vyzývám k tomu, abychom to udělali. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším vystupujícím za navrhovatele bude pan předseda klubu TOP 09 a připraví se pan předseda klubu hnutí Úsvit. Ještě než dám slovo panu poslanci... Není rozprava, probíhají vystoupení navrhovatelů, takže nepřipustím technické poznámky. Technické poznámky až v rozpravě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, lze předpokládat, že při mimořádné schůzi, jejímž bodem je vyslovení nedůvěry vládě, budou vystupovat někteří členové vlády a budou prezentovat údajné úspěchy vlády na poli hospodářské politiky,

sociální politiky či zahraniční politiky. Jsme samozřejmě v opozici vůči těmto politikám. My máme pocit, že hospodářská i sociální politika vlády není odpovědná, a mrzí nás, že často jsme v opozici i vůči politice zahraniční. Nic z toho však není důvodem, proč jsme požádali o svolání této schůze. Tento důvod je jeden jediný a to je bezprecedentní, bohužel již často konzumovaný konflikt zájmů ministra financí a majitele Agrofertu v jedné osobě. Konflikt zájmů, který je nejenom tolerován, ale často i přímo podporován koaličními partnery hnutí ANO.

My jsme političtí realisté, a když bylo řečeno, zda umíme počítat do sto jedné, tak samozřejmě umíme. A já z určitého úhlu pohledu dokážu souhlasit s tím, že tato schůze je zbytečná. Byla by totiž zbytečná za předpokladu, že bychom žili v zemi s plně svobodnými médii. Kdybychom žili v zemi s plně svobodnými médii, nebylo by třeba svolávat schůzi o důvěře vládě, neboť dnes a denně by tato svobodná média protestovala z titulních stran proti obrovskému a konzumovanému konfliktu zájmů ministra financí. Není v západních demokraciích vláda, která by něco takového mohla vydržet. Vzhledem k tomu, že nemáme, jak známo, plně svobodná média, nezbývá tedy nic jiného opozici než použít tohoto mimořádného nástroje, aby upozornila na to, že to je skutečně výjimečná věc, že to je věc, která si zaslouží říct: Ne, my vám nevěříme! Ne proto, že máme jiný názor na daňovou politiku, ale proto, že jsme přesvědčeni, že jeden člen vlády se nemá obohacovat na úkor veřejných rozpočtů.

Biopaliva zdaleka nejsou jediným příkladem tohoto konfliktu zájmů, ale vzhledem k tomu, že biopalivy ten pohár přetekl, dovolte, abych jenom stručně okomentoval skutečnost, že tady ten konflikt zájmů nejenom je, ale že jeho nositel veřejně klame o jeho skutečném rozsahu a dopouští se i přímých korupčních lží. Je to především ona v podstatě neuvěřitelná argumentace, že z veřejné podpory na odbyt čistých biopaliv výrobce vůbec nic nemá, protože ta veřejná podpora je směřována k distributorům. Ano, tahle poslední věta jediná je pravdivá. Veřejná podpora je směřována k distributorům, je to veřejná podpora, jejímž úkolem je cenová intervence, cenu snížit do atraktivní polohy, a tím, že ta cena je atraktivní a nízká, logicky může výrobce své výrobky prodávat. Kdyby veřejná podpora za účelem cenové intervence nebyla vyplacena v onom objemu stanoveném Ministerstvem financí devíti miliard korun, pak samozřejmě by výrobek byl cenově neatraktivní a výrobce by ho neprodal a neměl by ten byznys. Popřípadě by ho musel prodávat za výrazně nižší cenu, než kterou realizuje teď, když mu s tou cenou pomáhá veřejná podpora. To je tak jednoduchá úvaha, že když se účelově nezamlžuje, tak jí rozumí úplně každý. Je to podobné jako v případě šrotovného, které se pokoušeli zavádět kolegové ze sociální demokracie. Proč kolegové, když jste prosazovali šrotovné v objemu... (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Znovu žádám levou stranu sálu, aby se zdržela poznámek, zejména hlasitých, a nechala vystoupit pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Oni se tam hádali o něčem jiném, oni nekomentovali můj projev. Ale děkuji, pane předsedo.

Chtěl bych se zeptat kolegů ze sociální demokracie, proč když prosazovali veřejnou podporu na tzv. šrotovné, proč jedním dechem říkali, že to je podpora automobilovému průmyslu? Když samozřejmě ani jedna koruna z těchto dvou miliard nešla výrobcům automobilů. Ta podpora byla nasměrována k zákazníkům, aby dostali příspěvek při nákupu nového auta. Nicméně přesto to samozřejmě byla podpora automobilového průmyslu, protože díky tomuto příspěvku zákazníkům mohli výrobci automobilů ta auta prodávat. V logice pana ministra Babiše nebo pana předsedy Faltýnka to tak ovšem není. V logice pana předsedy Faltýnka z toho příspěvku měli výhodu pouze ti zákazníci a ten výrobce z toho vůbec nic neměl, ten jenom makal pro lidi.

Tak si musíte vybrat, kolegové, co byla nebo nebyla podpora toho či onoho. Já myslím, že je to úplně zřetelné. Argumentace pana ministra Babiše, že výrobce z toho nic nemá, protože cenová intervence jde vůči distributorům, je stejně absurdní, jako kdybychom tvrdili, že z veřejné podpory solární energie nemají vůbec nic solární baroni. To jenom pro ty slušné lidi, aby měli levnější elektriku, ti solární baroni s tím mají jenom starosti a opravdu žádný výdělek. Není to pravda! Solární baroni díky tomu mají nepřiměřeně velké zisky a zrovna tak tady bude mít nepřiměřeně velký zisk agrární baron podle zákona, který si sám napsal.

Druhý mimořádný klam, který zazněl, nebo spíše pokrytectví, které bylo provedeno, byl okamžik, kdy v určité fázi téhle argumentace se hnutí ANO a její předseda rozhodli, že si zahrají takovou hru na to, že oni to chtějí taky ukončit a nechají to na své koaliční partnery. Tak nechali pana poslance Raise – nedomnívám se, že to byl přímo nápad pana poslance Raise – tak nechali pana poslance Raise předložit pozměňující návrh na ukončení daňové podpory biopaliv zcela identický s mým. S tím, že se to pak nějak, dovolíte-li mi to slovo, zašubelí, aby se vůbec k hlasování pozměňovacího návrhu pana poslance Raise nedošlo. Nicméně hnutí ANO s panem ministrem financí by si mohlo umýt ruce: My jsme to vážně chtěli ukončit, vždyť náš poslanec podal ten pozměňující návrh. Toto pokrytectví se podařilo minimálně nasvítit tím, že zpravodaj a navrhovatel identického pozměňujícího návrhu nakonec svůj návrh stáhl a Sněmovna hlasovala o pozměňujícím návrhu pana poslance Raise. A v rozporu s veřejným prohlášením, v rozporu s tím, co deklaroval pan ministr financí a drtivá část jeho poslaneckého klubu, hlasovala proti návrhu svého stranického kolegy.

To, co na tom bylo skandální, byla skutečnost, že když druhý den na tiskové konferenci pan ministr financí odpovídal na otázku: Proč vy jste nepodpořil? – on se zdržel hlasování – Proč vy jste nepodpořil návrh na ukončení biopaliv, když jste to veřejně sliboval? Pan ministr financí odvětil, myslím, že to zvládnu doslova: "Já jsem tam byl za Ministerstvo financí, Ministerstvo financí mělo neutrální stanovisko, tak já se přece nemohu rozdvojit."

Ponechávám stranou, že neutrální stanovisko úřadu, odborné stanovisko, není pokyn k tomu, aby se předkladatel zdržel hlasování. Odborné stanovisko říká: Nám je to v zásadě jedno, ať se rozhodneš tak, či onak, bude to odborně správně. Nicméně pikantní na tom je, že to stanovisko nebylo neutrální. My členové rozpočtového

výboru napříč politickým spektrem dobře víme, že Ministerstvo financí s návrhem poslance Raise vyjádřilo souhlasné stanovisko. Máme to písemně a ti, kteří si to nepřečetli, tak slyšeli paní náměstkyni Hornochovou, která tady projednávala s námi jednotlivé pozměňující návrhy a která za Ministerstvo financí s návrhem poslance Raise navrhla vyjádřit za Ministerstvo financí souhlas.

Když to tedy shrnu, tak se nestalo nic jiného, než že ministr financí hlasoval v rozporu s odborným stanoviskem svého úřadu ve prospěch své soukromé firmy a pak o tom stanovisku Ministerstva financí veřejně lhal na tiskové konferenci.

Prosím, v běžné demokracii je tato zcela doložitelná věta a pravdivá věta tak šokující, že abyste ji vstřebali, já si ji dovolím zopakovat, aby bylo naprosto zřejmé, co se opravdu stalo. (Hovoří důrazně.) Ministr financí hlasoval v rozporu s odborným stanoviskem svého úřadu ve prospěch své soukromé firmy a pak o tom stanovisku svého úřadu veřejně lhal na tiskové konferenci. Já si neumím představit zemi, kde by tohle mohlo ministrovi projít. A neumím si představit předsedu vlády, který by nereagoval na něco takového, co ten jeho ministr provedl. Tady ovšem pan premiér pokrčí rameny a řekne: Hlavně abychom s vaničkou nevylili i dítě. Máme za to, pane premiére, že tím dítětem myslíte svůj zájem býti premiérem, který vyměňujete s panem ministrem financí za toleranci, když už ne podporu, jeho soukromých ekonomických zájmů.

Ale zamyslete se prosím, prostřednictvím předsedajícího pane premiére, zda tím neporušujete naprosto základní principy běžné standardní demokracie a neposouváte naši zemi někam, kam opravdu evropská demokracie nepatří.

Nebyl to samozřejmě jediný konzumovaný konflikt zájmů a jediná korupční lež, která už proběhla v této souvislosti. Něco říkal pan předseda Fiala, o něčem se lehce zmínily noviny, když psaly o spekulacích s pozemky u Olbramovic, o veřejných zakázkách ať už na Ministerstvu pro místní rozvoj, nebo u Lesů České republiky. Ale abychom pochopili ten princip, tak já si dovolím jeden z mnoha dalších příkladů znázornit na relativně malé částce, protože chápu, že když mluvíme o miliardách, že si to někdo nedokáže představit, zatímco budeme-li mluvit o statisících, tak to představitelné je.

V dřívějších dobách, ať nemluvím o sobě, řekněme třeba v dobách za pana ministra financí Sobotky, samozřejmě ministři financí vždycky chodili na byznysové obědy a snídaně a konference a setkání s některými zájmovými nebo profesními skupinami. A vždycky to dělali zadarmo. To se však změnilo – nejsme jako politici, makáme! A já se jenom zeptám vás, kolegů ze sociální demokracie nebo z ODS nebo KDU, jak si myslíte, že by dlouho vydržel některý z vašich ministrů, kdyby si založil PR agenturu a řekl svému státnímu podniku, který mu podléhá: Ty zaplatíš za tu snídani se mnou tolik a tolik. Nebo mu to vzkázal přes někoho. To se totiž přesně stalo! Státní podnik ČEPRO, stoprocentně ovládaný ministrem financí, za snídani s ministrem financí zaplatil soukromé firmě ministra financí 161 tisíc korun! Možná dostali i rohlík navíc. A samozřejmě si nedovolili nezaplatit, protože v resortu Ministerstva financí už se dnes dobře ví, jak se daří těm, kteří si neuvědomují priority

a nevidí zájem Agrofertu na prvním místě. Ale umíte si představit krystaličtější korupční případ? Já vím, že jde o relativně málo peněz, ale je to věcí principu.

My když jsme před šestnácti měsíci tady upozorňovali na obrovský konflikt zájmů v terénu, na který vstupuje pan ministr financí Babiš, a já jsem to tenkrát přirovnal k situaci tygra v masně, tak jste všichni říkali: Ale to není pravda, vy ho podezíráte úplně zbytečně, on si nekousne. Já jsem říkal: Ale spousta těch kousnutí nikdy nebude vidět. Ale jak vidno, pan ministr financí nedokáže odolat a kousne si, i když vidět je. Jestliže se takto chová v těch případech, na kterých je vidět, je možné konstatovat s pravděpodobností hraničící s jistotou, že se tak chová ve všech ostatních případech, na které vidět není a nikdy vidět nebude, ať už jsou to operace na kapitálovém trhu, ať už je to jeho vztah k bankám, kde je významně úvěrově angažován. Prostě všude, kde narazí na sebe zájem veřejných rozpočtů a zájem Agrofertu, nás pan ministr financí na konkrétních příkladech, o kterých dnes hovoříme a umíme je prokázat, přesvědčuje, že zájem Agrofertu bude mít vždycky přednost.

Já se tu opět znovu vrátím k prostoru svobodných médií, protože toto jsou případy, které by dříve tituly Mladá fronta, Lidové noviny, Respekt, tituly velmi citlivé jenom na korupční náznaky, tak tyto tituly, které jenom podezřeními dokázaly popsat několik stran, tak v případě jednoznačné prokazatelné korupce a jednoznačné prokazatelné lži mají důvod mlčet. Pravděpodobně mají také důvodné obavy, aby se jim nevylila nějaká ta jejich vanička. O to větší je tu odpovědnost pro kontrolní mechanismy a kontrolní ústavní pravomoc Poslanecké sněmovny. A nedomnívám se, že to je odpovědnost jenom opozičních stran, protože každý z nás, kolegové, až skončí diskuse, každý z nás bude muset vstát a převzít za tento korupční režim svou osobní odpovědnost.

Vy, kolegové z ANO, budete muset vstát a říci: Ano, my skutečně věříme té argumentace, že výrobce z veřejné podpory čistých biopaliv vůbec nic nemá. A my věříme panu ministrovi financí, že Ministerstvo financí nemělo souhlasné stanovisko k návrhu pana poslance Raise, ten papír, co měli naši členové rozpočtového výboru od Ministerstva financí, ten neexistoval a paní náměstkyni Hornochovou jsme neslyšeli. A my pokládáme za naprosto správné, že ministr financí vybírá od svých státních podniků příspěvky do své soukromé kasička za snídaně, které pořádá. Proč by to měl dělat zadarmo? Nejsme jako politici. My tomu všemu věříme a každý z nás je připraven za to nést odpovědnost. To budete muset udělat.

A vy, kolegové z KDU, vy také jeden po druhém budete muset vstát a říci: Ano, my za to přebíráme odpovědnost. My tomu také věříme, protože kdybychom řekli, že tomu nevěříme, tak bychom museli přiznat, že v tom jede i náš pan ministr Jurečka, a to se nám fakt nechce, a nejvíc ze všeho se obáváme, že kdybychom řekli naplno, že tomu nevěříme, tak Andrej při svém východním temperamentu by na nás mohl vytáhnout nejenom nůž, ale nedej bože i Sekyru. (Smích a slabý potlesk z pravé části sálu.)

A vy, kolegové ze sociální demokracie, vy budete muset říct: My tomu také věříme. My jsme si sice na sjezdu schválili...

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, ale já se snažím neverbálně komunikovat s notorickými narušiteli, ale už mi nic jiného nezbývá. Požádám oba dva, a oni vědí, aby se usadili.

Poslanec Miroslav Kalousek: My jsme si sice veřejně schválili na našem sjezdu, že naším hlavním cílem je nedopuštění oligarchizace země, ale to jsme si jen tak vzali příklad z našeho velkého koaličního partnera, to jsme jen tak plácali. Ve skutečnosti jsme připraveni oligarchizaci podporovat, hlavně když nám nechá oligarcha trochu líznout a nevyleje nám vaničku s tím naším dítětem. To také bude muset každý z vás říci

Vy si vážně nechcete připustit, že tady v tuto chvíli nevedeme zápas o koncept hospodářské, sociální, zahraniční politiky, že nevedeme zápas o pravicové či levicové ideje či východiska, ale že vedeme zápas o zachování standardních civilizovaných demokratických hranic? A že pokud ministrovi financí projde jeho naprosto veřejné a nestoudné obohacování na úkor veřejných rozpočtů, tak že ta hranice se posune a ta norma se dostane někam jinam, než v Evropské unii bývá zvykem? A příště zase? A pak už bude možná pozdě?

Jedna z našich stran měla jako předvolební heslo, aby se za nás naše děti nemusely stydět. Já se nedomnívám, že ony budou cítit nějakou potřebu se za nás stydět, ale budou mít určitě potřebu se nás velmi naléhavě ptát. A ty otázky nutně budou vypadat tak, že budou říkat: Proboha, tatínku či dědečku, tys to neviděl? Tys neviděl, kam se to řítí? A my budeme muset každý z nás po pravdě odpovědět: Já jsem Babišův oligarchický korupční režim buď ignoroval, nebo jsem se mu aktivně bránil, nebo jsem ho aktivně podporoval. Každý z nás podle svého rozhodnutí poneseme si za to svou odpovědnost, ale nikdo z nás nebude moci říci, že to nevěděl. Víme to všichni. Takže to jenom záleží na každém z nás – a tím teď opravdu nemyslím pouze poslance Poslanecké sněmovny.

Já vám děkuji. (Dlouhotrvající potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Jako poslední se za navrhovatele ujme slova pan předseda klubu Úsvit Marek Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Důvodem, proč se hnutí Úsvit připojilo k vyvolání dnešní schůze, je hlasování, které proběhlo minulý týden a které je z našeho pohledu výjimečné v tom špatném slova smyslu. Je tu jeden obrovský střet zájmů, který trvá po celou dobu této Sněmovny. Bohužel ale minulý týden se projevil jako absurdní, kdy z hlasů koaličních poslanců zaznívalo, že došlo k odhlasování, nebo k neodhlasování pozměňovacího návrhu pana kolegy Raise náhodou, jinde zase chybou, někteří tvrdili, že k tomu byli nuceni.

My jsme se stali konstruktivní opoziční stranou a víte velmi dobře, že návrhy, které jsou z našeho pohledu dobré pro občany tohoto státu, tak jsme podpořili, že

pokud bylo něco, co z našeho pohledu mělo kladný význam a vliv do budoucna, tak že jsme to podpořili, ale po tom, co jsme tu viděli minulý týden, jsme se připojili k hlasování o nedůvěře vládě, protože nazvat to divadlem, si myslím, že je slabé slovo.

Těch důvodů samozřejmě, které máme, je více, není to jen tento jediný. Já jsem se přihlásil do diskuse, beru toto své vystoupení jako takový krátký úvod a zdůvodnění, proč jsme se připojili k podpisům na vyvolání hlasování o nedůvěře vládě. Těch důvodů je několik. Ať je to připravovaný bič na malé a střední živnostníky prostřednictvím registračních pokladen, elektronické evidence, ať jsou to návrhy pana ministra Dienstbiera na plošné oddlužení Romů, na zvýšení pravomocí ombudsmanky.

Ať to bylo chování pana ministra Mládka, který se nám tady smál do očí v době, kdy jsme bojovali proti novele energetického zákona. Ta novela samozřejmě byla potřeba. Bohužel k ní bylo 350 pozměňovacích návrhů, které prostě reálně přinášely zvýšení cen energií a které už teď bohužel přinášejí své negativní ovoce ve smyslu možných sankcí ze směru Evropské komise, a to sankcí, které samozřejmě zaplatí občané České republiky.

Nevíme a ani nechceme vědět, jaké tady byly boje v minulých volebních obdobích, protože to byly boje jiných vlád a jiných stran. Připojili jsme se svými hlasy k tomuto hlasování z důvodu, že cítíme, že tento obrovský střet zájmů je prostě už za čárou. Byl bych rád, kdybyste si to uvědomili i vy, poslanci koaličních stran, protože to nejsou plané výzvy, to nejsou planá gesta. To je prostě realita. A tento střet zájmů, který tady je, ve vší úctě je v tom negativním slova smyslu opravdu výjimečný, jaký tady nikdy nebyl. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím jsme vyčerpali vystoupení navrhovatelů a já otevřu rozpravu. V rozpravě s přednostním právem vystoupí pan předseda vlády, po něm dostane s přednostním právem slovo pan místopředseda Filip, po něm pan vicepremiér Bělobrádek. Pane premiére, prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dnes máme na programu hlasování o vyjádření nedůvěry vládě. Byla tady debata o tom, kdo má či nemá v této Poslanecké sněmovně důvěru ve vládu. Ale já bych byl velmi rád, kdyby v té diskusi, kterou tady vedeme a kterou ještě povedeme, nezapadl jeden důležitý fakt: Tato vláda je založena na výsledku voleb. Tato vláda je založena na rozhodnutí občanů, těch, kteří na podzim roku 2013 přišli k volbám do Poslanecké sněmovny, těch, kteří byli nespokojeni, nebo naopak byli spokojeni s vývojem v naší zemi do října roku 2013. A tito občané ve volbách rozhodli o tom, kdo má jakou sílu v této Poslanecké sněmovně. Rozhodli o tom, které politické strany se v této Poslanecké sněmovně ocitly.

My jsme se po volbách dohodli. Vytvořili jsme vládní koalici. A já jsem přesvědčený o tom, že i to složení vládní koalice odráží výsledky voleb a že vládnou

politické strany, které ve volbách dostaly důvěru občanů. Vládní koalici vytvořila sociální demokracie, která volby do Poslanecké sněmovny vyhrála. Vytvořila ji s hnutím ANO, které ve volbách na základě rozhodnutí voličů skončilo na druhém místě za sociální demokracií. A třetím koaličním partnerem jsou lidovci, kteří předtím v Poslanecké sněmovně nebyli, ale zvýšená podpora voličů je znovu do Poslanecké sněmovny dostala. To znamená, ve volbách uspěly tyto tři politické strany. Skončily na prvním, na druhém místě nebo se znovu dostaly do Sněmovny. Jsou to strany, které měly nepochybně důvěru voličů ve volbách do Poslanecké sněmovny. A tyto tři strany se dohodly.

Co nám usnadnilo dohodu po volbách? Byl to fakt, že jsme nebyli ve vládě. Nebyli jsme ty předcházející roky ve vládě, nenesli jsme vládní odpovědnost. A proto jsme se mohli dívat podobně kriticky na to, co se ve vládě České republiky odehrávalo za Petra Nečase nebo za jeho předchůdců. Vytvořili jsme vládu, která má stabilní většinu v Poslanecké sněmovně. Vláda získala důvěru 111 poslanců ze 200, čili je to vláda, která vznikla na základě výsledků voleb, má jasnou podporu v Poslanecké sněmovně a má důvěru tří politických stran, které tuto většinu tady nadále mají.

Proč to opakuji? Možná byste řekli, proč opakuje ve svém vystoupení tato zřejmá fakta, která jsou evidentní. Já je opakuji proto, že ne vždy v minulosti tady vlády vznikaly takovýmto způsobem, že vznikaly na základě výsledků voleb, že vznikaly na základě evidentní většiny, kterou měly v Poslanecké sněmovně. Já si vzpomínám, že jsem jednou tady viděl tiskovou konferenci – tuším, že to bylo po volbách v roce 2006. Na té tiskové konferenci byl Mirek Topolánek, předseda ODS, takže kolegové z ODS si to jistě budou pamatovat. A spolu s ním tam přišli dva pobledlí poslanci sociální demokracie, kteří na konferenci oznámili, že budou hlasovat s vládní koalicí ODS, lidovců a zelených – v rozporu se stanoviskem své politické strany a v rozporu s mandátem, který dostali od voličů. Čili na základě přeběhnutí dvou poslanců po volbách v roce 2006 tady vznikla vláda! To nebyla vláda, která vznikla na základě jasného rozhodnutí voličů. To byla vláda, která vznikla na základě šachů, zákulisních šachů, které se odehrávaly tady v Poslanecké sněmovně!

Taky si pamatuju, jak tady byla vláda a držela se u moci řadu měsíců na základě podpory politické strany, která vůbec ve volbách nekandidovala! A také si na to určitě kolegové z ODS a z TOP 09 budou pamatovat. Není to tak dávno. Byla tady strana, která se jmenovala LIDEM. A já jsem opakovaně musel voličům odpovídat na otázku, jak je možné, že ve vládě jsou ministři za stranu LIDEM, ačkoliv ta strana nikdy ve volbách nekandidovala. Když tady byla vláda ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Věci veřejné se rozpadly, vznikla strana LIDEM, která nadále umožňovala existenci Nečasovy vlády, ačkoliv nikdy nekandidovala ve volbách. Také to nebylo standardní.

A já jsem rád, že jsme se od té doby posunuli. Že tady nemáme přeběhlíky Melčáka a Pohanku, že tady nemáme stranu, která nikdy ve volbách nekandidovala a která umožňuje přežití vlády. Tato vláda stojí na základě hlasů politických stran, které uspěly ve volbách, mají jasný mandát občanů a mají jasnou většinu v této Poslanecké

sněmovně. A já jsem přesvědčen, že to hlasování dnes, které je před námi, ukáže, že vláda má nadále důvěru tří politických stran, na kterých byla založena.

Pan předseda Fiala tady zmínil, že tato vláda nemá důvěru ODS a nemá důvěru TOP 09. Ale my jsme ji nikdy neměli. Když se hlasovalo o důvěře naší vládě po volbách v okamžiku, kdy vláda byla sestavena, tak přece ODS a TOP 09 nás nepodpořily. Tyto strany nás kritizují od začátku. A myslím si, že není žádné překvapení, že nás kritizují i teď.

Ale proč se navrhuje vyjádření nedůvěry vládě? Pokud má vláda nějaký závažný skandál, který není schopná řešit a který ohrožuje fungování vlády. Naše vláda žádné takové skandály neměla. (Smích zprava a bouchání do lavic. Předseda Poslanecké sněmovny prosí o klid.) Navrhuje se vyjádřit vládě nedůvěru, pokud vláda neplní svůj program, pokud neplní to, co voličům slíbila ve svém programovém prohlášení. Nebo jestliže jednotlivé politické strany, které vytvoří vládu, tak v tom praktickém vládnutí se odchylují od toho, co slíbily voličům. Ale my děláme to, co jsme lidem před volbami slíbili, my se to snažíme velmi důsledně plnit. Vládní program je průsečíkem programu všech tří koaličních stran, bod po bodu plníme náš program.

Jasně jsme řekli voličům, že se budeme snažit, aby se snížila daň z přidané hodnoty na léky. Od 1. ledna letošního roku se to stalo. Shodli jsme se na tom, že se vrátíme k valorizaci penzí podle inflace. Od 1. ledna letošního roku se to stalo. Dohodli jsme se v koalici a jasně jsme vám to řekli ve vládním programu, že zrušíme poplatky u lékaře. Od 1. ledna letošního roku se to stalo. To jsou věci, které jsme říkali voličům před volbami a které děláme i po volbách. Nemáte žádný důvod navrhovat vyjádřit vládě nedůvěru, protože bychom dělali něco jiného, než jsme říkali voličům před volbami. A já myslím, že to je také pozitivní změna a lidé to zaznamenali.

Já si vzpomínám na to, že ODS kdysi postavila celou svou volební kampaň na slibu "nebudeme zvyšovat daně", a pak se zvýšila sazba daně z přidané hodnoty na potraviny na trojnásobek během té doby, kdy ODS byla ve vládě. Takovým způsobem my se nechováme a nikdy se chovat nebudeme. Ano, máte pravdu. Nemáme důvěru ODS, nemáme důvěru TOP 09. Ale máme důvěru tří politických stran, které tady mají většinu na půdě Poslanecké sněmovny a které tvoří vládní koalici.

Byla tady debata o tom, jestli existuje skutečně důvod pro hlasování o vyjádření nedůvěry vládě. Chci především říci, že plně respektuji právo opozice takové hlasování vyvolat. Sám jsem tady byl řadu let v čele nejsilnější opoziční strany. Vím, že jsme velmi pečlivě vždycky zvažovali, zdali jako opozice máme tento nástroj použít, zdali nejsou jiné možnosti, které by nám umožňovaly, abychom hráli svoji opoziční roli.

Jsem přesvědčený o tom, že vždycky je potřeba, aby pro tak významné hlasování tady existoval důvod. A já jsem tady slyšel ve vystoupeních mých předřečníků důvod, který se jmenuje systém podpory biopaliv, jako údajně něco, čím přetekl pohár, jako údajně něco, čím přetekla trpělivost.

Já tomu nerozumím. Skutečně tomu nerozumím. A rád bych se zeptal kolegů z opozice, jak to tedy ve skutečnosti s těmi biopalivy je. Protože když se podíváme na historii programu podpory biopaliv, který tady teď platí, na kterém naše vláda nezměnila vůbec nic, tak ten program podpory biopaliy byl schválen 25. února 2008. 25. února 2008. (Opakuje s důrazem.) To tady nebyla žádná Sobotkova vláda. To tady byla Topolánkova vláda. Topolánkova vláda schválila tento program. A ministrem financí tam byl Miroslav Kalousek. Ten program založila Topolánkova vláda. Nečasova vláda na něm nezměnila vůbec nic. Úprava ve spotřební dani, která stále platí, byla schválena za Topolánkovy a Nečasovy vlády. A stále platí. Tam nebylo žádné časové určení, že má skončit po pěti letech. Vy jste to prosadili, když jste byli ve vládě, bez časového omezení. Takže já nevím, proč teď opozice chce svrhávat naši vládu za program podpory biopaliy, který sama zavedla, na kterém nezměnila vůbec nic a který jí až do včerejška nevadil. Tak proč vám teď najednou vadí? Váš vlastní program, který jste zavedli! Samozřejmě se dá debatovat o budoucnosti biopaliy, jestli mají být podporovány první nebo druhé nebo třetí generace. Ale já se ptám, proč vám to pět let nevadilo a teď najednou vám to vadí. A iá vám řeknu proč.

Tohle je jenom záminka. Tohle je jenom pokrytecká hra, protože vám ve skutečnosti vadí to, co vláda dělá. To, že realizuje svůj program. To, že je schopna dotahovat věci do konce. To, že naší zemi vrátila alespoň na jedno období, já pevně věřím, že alespoň na jedno volební období, stabilitu, politickou stabilitu a že je možné, abychom se soustředili na věci, které tady byly dlouhodobě zanedbané. V téhle zemi se vedl intenzivní politický boj. I sociální demokracie se na něm podílela, když jsme byli v opozici. Ten boj byl tak intenzivní, že permanentně vedl k tomu, že se střídaly vlády, střídali se ministři, stát přestal fungovat.

Jsem přesvědčený o tom, že máme odpovědnost jako vládní koalice. Máme velkou odpovědnost před občany země, abychom tu většinu 111 hlasů použili ve prospěch občanů, použili ve prospěch České republiky a napravili věci, které tady byly zanedbané. Mohl bych je vypočítávat velmi dlouho, ale řeknu alespoň pár příkldů, abyste si vy i lidé dokázali představit, v čem byl a je ten obrovský problém.

Peníze z Evropské unie. Když přišla naše vláda, byli jsme nejhorší v čerpání evropských peněz v celé Evropské unii. Naprostá ostuda. Nejhorší výsledky: rok 2013 – Česká republika. Kdybychom neměli stabilní vládu a nepřijali řadu konkrétních kroků pro zlepšení čerpání evropských peněz, tak by se nám nepodařilo minimalizovat ztráty tak, jak se to povedlo loni a jak se to povede, doufám, i v letošním roce.

Zanedbaná věc – přípravy vůbec na čerpání evropských fondů. Dneska už máme schváleno šest operačních programů, ale když jsme přišli do vlády, tak nebylo nic, nebylo vůbec nic připraveno. Všechno jsme museli za ten rok dohnat. (Potlesk několika poslanců ČSSD.) My jsme země, která byla poslední z hlediska neschválených operačních programů. Teď už jich máme šest. A situace se zlepšuje.

Podívejte se na výstavbu dopravní infrastruktury. Byla to vaše pravicová vláda, kde byl ministrem dopravy pan Bárta. Do dneška na něj všichni vzpomínají, ale

vzpomínají na něj ve zlém. Říkají: To byl ten ministr Bárta, který zastavil nejenom výstavbu, ale také zastavil přípravu. A podívejte se dneska na to, jak vypadá příprava silnic a dálnic kvůli vašemu ministru dopravy Bártovi, se kterým jste byli ve vládě a kterému jste umožnili řádit na Ministerstvu dopravy. I tady se snažíme dohnat obrovské zpoždění a zanedbání, které tady bylo. Zrychlit výstavbu dopravní infrastruktury.

Jsou věci, na kterých jsme se dohodli i tady ve Sněmovně. Zákon o státní službě. Myslím, že i pravicová opozice si uvědomila, že nese odpovědnost za to, že tady Česká republika neměla zákon o státní službě. My jsme se o něm jenom 25 let dohadovali. A jsem rád, že jsme se před rokem dohodli a ten zákon v České republice už konečně platí.

Chápal bych, kdybyste vládu kritizovali za to, že vláda škodí ekonomice. Byla to vláda ODS a TOP 09. Byli isme v recesi. Několik let isme byli v recesi za pravicové vlády. Ale my v recesi neisme. Za 1. čtyrtletí naše ekonomika rostla velmi rychle. Zařadili jsme se mezi nejrychlejí rostoucí ekonomiky v Evropě. V dubnu klesla nezaměstnanost o půl procentního bodu meziměsíčně. A já pevně věřím, že pokles nezaměstnanosti bude pokračovat. To znamená, ekonomika zrychlila, nezaměstnanost klesá, čerpání evropských peněz se zrychlilo, stát zrychlil investice v 1. čtvrtletí letošního roku. A myslím si, že se situace ve společnosti ze sociálního hlediska výrazně zklidnila. Nejsou tady demonstrace. Vzpomínám si za vlády pravice, že jsem byl na demonstraci na Václavském náměstí, 80 tisíc lidí volalo po odchodu Nečasovy vlády. My vedeme sociální dialog. Snažíme se bavit se zaměstnavateli. Bavíme se s odbory. Hledáme rozumné řešení. Tahle vláda ekonomice pomáhá. Kroky, které jsme zvolili, jdou rozumným směrem. Takže nevidím důvod, proč kritizovat vládu za to, že by naší ekonomice škodila. Přivádíme nové investory. V loňském roce se dařilo. Přichází investoři z Koreje. Přichází investoři z Číny. Podporujeme export našich firem. Snažíme se hledat pro ně nové trhy.

A chtěl bych také zmínit fakt, že tato vláda nejenom mluví o transparentnosti, ale podniká také konkrétní kroky. Máme tady ve Sněmovně před hlasováním zákon, který bude zveřejňovat platby v systému a smlouvy v systému zdravotního pojištění. To tady roky nebylo. Máme opatření. A když se podíváte na to, jak jednotlivá ministerstva postupují, dneska už všechna zveřejňují smlouvy minimálně nad 50 tisíc.

Přijali jsme kroky, které vedou k tomu, že se zlepšila činnost daňové správy. Přicházíme s konkrétními návrhy na omezení daňových úniků. A je otázka, jestli náhodou nevadí tohle, že je tady na stole zákon o prokazování původu majetku, který vláda už poslala do Poslanecké sněmovny, jestli náhodou nevadí to, že na příštím zasedání vlády budeme schvalovat zákon o elektronické evidenci tržeb. Dvě opatření, která skutečně budou efektivní z hlediska omezení okrádání státu v oblasti neplacení daní. Tohle jsou konkrétní kroky, které děláme.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, opozice, pokud navrhuje vyjádření nedůvěry vládě, měla by mít také nějakou alternativu. Měla by sama být schopna a mít odvahu nějakou alternativu představit. Velmi pozorně jsem poslouchal vystoupení pana předsedy Fialy. Poslouchal jsem pozorně vystoupení pana předsedy Kalouska nebo

vystoupení pana předsedy Černocha. Tam o tom nebylo jediné slovo. Jediné slovo o tom, jaká je alternativa k tomu, jak tady dnes funguje vláda České republiky. V této Poslanecké sněmovně podle mého přesvědčení žádná jiná rozumná alternativa není.

Pokud dnes Poslanecká sněmovna bude hlasovat způsobem, který odpovídá složení vládní koalice, vláda o důvěru nepřijde. Chtěl bych jasně říci, že vláda České republiky je připravena dál pracovat pro občany a vláda je dál připravena pracovat ve prospěch České republiky.

Děkuju. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Poprosím pana místopředsedu, aby ještě posečkal, protože vystoupení pana premiéra vyvolalo tři žádosti o faktické poznámky. První je paní poslankyně Langšádlová, potom pan předseda Stanjura a potom pan poslanec Komárek. Všichni po dvou minutách.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedo vlády, dovolila bych si zopakovat, proč jsme se dnes tady sešli. Vy jste uzavřel koaliční smlouvu s osobou, která byla spojována nejenom se spoluprací se Státní bezpečností, ale i s bezskrupulózním byznysem, který tady byl podporován opravdu ne dobrými silami. (Nesouhlas v řadách hnutí ANO.)

A pane předsedo vlády, když jsme od začátku hovořili o střetu zájmů, tak bylo a je vaší zodpovědností, abyste zamezil jeho naplňování. A vy dnes nejenom že přihlížíte, ale ještě ke všemu podporujete korupci místopředsedy vlády, protože korupce není nic jiného než to, že politik na základě své politické pozice posiluje své ekonomické zájmy. A to, co se tady odehrává, nejenom minulý týden, ale i v dalších krocích, které zde byly zmíněny, tak to je obyčejná korupce, pane předsedo vlády. A tu jste opravdu svým voličům bezpochyby nesliboval.

Nesete zodpovědnost! Nesete zodpovědnost nejenom za to, co se tady odehrává, ale i jako předseda největší demokratické strany. Nesete mimořádnou zodpovědnost za naši demokratickou budoucnost! (Potlesk v pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura. Připraví se pan poslanec Komárek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak vystoupení pana předsedy vlády bylo v duchu starého dobrého českého přísloví já o koze a ty o voze. Musím říct, že s těmi tezemi těch prvních sedm minut, jak jste popisoval volební výsledky, sestavení koalice, většinová podpora voličů, s tím souhlasíme. Tam není žádný rozpor. Řekl to i pan předseda Petr Fiala, když vystoupil, že to prostě respektujeme a respektovali jsme to.

Nicméně mi vždycky vadí, když má někdo, takový politický matador, jako je Bohuslav Sobotka, selektivní paměť. A pro něho začala historie české politiky a přeběhlíků v roce 2006. Ale ona nezačala v roce 2006. Když vy jste vládl, tak vás

nakonec držel u moci přeběhlík jménem Kott. Přeběhlík z mé politické strany do vaší politické strany. (Potlesk zprava a smích v sále.) A to už jste neřekl! Tak když už chceme dělat výčet, co se všechno stalo v Parlamentu České republiky od 1. ledna 1993, tak ať jsme kompletní.

A pak jenom jedna matematická chyba. Vy jste říkal, že vaše vláda se těší podpoře tří stran v Poslanecké sněmovně. Já myslím, že to není pravda. Já si myslím, že se těší podpoře čtyř stran v Poslanecké sněmovně.

My jsme včera byli v televizi s panem předsedou poslaneckého klubu KSČM a ten říkal: My nebudeme hlasovat proti vládě, protože vláda plní náš program. Nás, Komunistické strany Čech a Moravy. (Potlesk v pravé části sálu.)

Takže máte podporu čtyř politických stran. A jediný rozdíl mezi těmi pěti vašimi pokusy v minulém volebním období, předtím jsem tu nebyl a nepamatuji si, a dneškem je – ty podpisy, to bylo stejné: 50, vy jste měli 51, 52. Ale tehdy komunisté hlasovali proti vládě, dneska hlasují pro vládu. To je jediný rozdíl. (Potlesk v pravé části sněmovny.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Komárek. Připraví se paní poslankyně Němcová.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, ten potlesk a smích poněkud vyjadřuje absurdní situaci, v níž se nacházíme. My svrháváme vládu, která zcela jistě nebude svržena. Já jsem si to sám u sebe přirovnal k rituálnímu tanci nad obětí, která vesele běhá po lese.

Proč nám tedy kolegové z opozice onen rituální tanec předvádějí, když tu oběť neumějí střelit, i když by to asi toužebně chtěli? No je to proto, aby ukázali, že aspoň umějí tančit, když už neumějí střílet. Chápu to.

Ale prosím pana Fialu a pana Kalouska, aby se nesnižovali k absurditám, jako když pan Fiala jako piškuntál ze základní školy, tento profesor, vyzývá pana premiéra, aby sesadil ministra Babiše na místo ministra sociálních věcí nebo něčeho podobného. To je prostě taková školácká lotrovina. To nikdo nemůže brát vážně. Stejně jako výrok pana Kalouska o Babišově oligarchickém režimu.

My skutečně žijeme v normální demokratické zemi. To, že se tady hádáme, patří tak trošku k folkloru. To, že budeme svědky ještě několika dalších zbytečných rituálních tanců a natřásání peří, no budiž! Ale prosím, pánové, nezesměšňujte se tady. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Němcová dvě minuty. Po ní pan předseda Kováčik. Stále faktické poznámky.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já přicházím, vážený pane předsedo a dámy a pánové, v reakci na slova předsedy vlády, nikoli na slova mého předchůdce pana poslance Komárka, protože jeho slova se necítím být povolána jakkoli komentovat.

K tomu, co řekl pan předseda vlády, a k té selektivní paměti. Vážený pane předsedo vlády, jestliže jste kritizoval vznik různých vlád, jak to, že vám vaše paměť, toho velkého matadora sněmovního, nevrátila vzpomínku na vládu, kterou sestavil prezident republiky po volbách v roce 2013, kdy vás vyšachovával z vládnutí a dosadil si sem svou vládu Jiřího Rusnoka a jeho SPOZ, která určitě neprošla volbami, a neměla tudíž právo tady zasednout a řídit naši zemí? Jestliže chcete něco kritizovat, tak já rozumím tomu, že uvnitř sociální demokracie máte blok těch, kteří jsou fanoušky Miloše Zemana, a měl byste to těžké, a blok těch, kteří jeho fanoušky nejsou, mezi něž asi řadím i vás. Ale jestliže tedy máte něco vyjmenovat, tak prosím buďte přesný a buďte výčtově úplný, protože jinak to zavání velkou manipulací.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, pan předseda Kováčik dvě minuty. Připraví se pan poslanec Fiedler.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Směrem k panu kolegovi Stanjurovi vaším prostřednictvím, pane předsedo, bych rád řekl, že tak, jak to on tady reprodukoval z té televize, to skutečně nebylo. To jsem skutečně takhle neřekl. A tak když už běží to, co se neřeklo, tak řeknu, co jsem taky neřekl a myslel. My prostě nebudeme hlasovat pro kádry z TOP 09 a z ODS, se kterými tato země má bohaté zkušenosti z doby jejich vládnutí. (Potlesk v levé části sálu.)

Nemůže nikdo z občanů, zejména z našich voličů, voličů KSČM, si ani stínem myslet, že bychom snad mohli podpořit právě TOP 09 a ODS. Pravda, je to všecko v pozici symboliky. Symbolický pokus o vyslovení nedůvěry vládě s nedostatkem pohotových hlasů. Ani se nepokusili se na nás obrátit. Co myslíte, komunisti, jste také opozice, podepsali byste nám to? A priori věděli. Ale že bych tuto vládu nějak nadšeně podporoval, no promiňte, to se také po nás nemůže chtít. Protože řadu věcí, které slibovali, nesplnili. Já se nebudu našemu předsedovi vlamovat do jeho projevu. On to tady řekne zcela jasně.

Já říkám zcela jasně. Ani s pravicí, ani s touto vládou. Jsme svébytní, jsme svobodní, protože se na nás ani jedna ani druhá strana sporu prostě neobrátila. My si děláme svoji politiku, a jestli nám někdo chce nasazovat psí hlavu, ať už zprava, nebo zprostředka musím říkat, nikoli zleva, tak je to jenom jejich problém. My si budeme podle svého zdravého rozumu a podle toho, co jsme slíbili svým voličům a co jsme slíbili v poslaneckém slibu, také postupovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pana poslance Fiedlera. Po něm pan poslanec Beznoska. A ještě je tam faktická poznámka paní poslankyně Lorencové.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Doufám, že mi čas faktické poznámky bude stačit. Tři věci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bude muset

Poslanec Karel Fiedler: Ano, bude muset. Zaznělo tady, že ekonomika této země, naše hospodářská situace, je na vyšší úrovni, než byla. Já s tím bezezbytku souhlasím, ale absolutně to není zásluhou této vlády. (Potlesk zprava.)

Druhá věc. Co tady zmínil kolega Komárek, který, zaregistroval jsem, se na jednom čteném serveru vyjadřoval k vyšetřovacím komisím. Vy jste tady, pane kolego Komárku prostřednictvím pana předsedajícího, před chvílí řekl, že odvoláváme vládu, která nebude odvolána. Já to bude aproximovat: my ustavujeme vyšetřovací komise, které nebudou vyšetřovat! Tím mám na mysli vyšetřovací komisi k D47, kde když jsme hlasovali o tom, že nejdříve bude konečně zvolen předseda, aby tato komise mohla pracovat, tak váš poslanecký klub, nikdo z něj nehlasoval pro to. Čili vy říkáte: my nechceme, aby ta vyšetřovací komise pracovala. A v mém případě to je jeden z důvodů, proč budu pro vyslovení nedůvěry této vládě. Protože to je jeden z mnoha důvodů, nikoli jeden, jedna kauza.

A třetí věc, ke které jsem se chtěl vyjádřit. To, co tady již zaznívá opakovaně – elektronická evidence tržeb. Já s tou myšlenkou bezesporu souhlasím, já vůči ní nemám žádné výhrady, ta myšlenka je správná: potírat podvody, potírat nevýběr daní, to je správné. Ale kolegové, v Chorvatsku poté, co to zavedli, jim došlo ke zvýšení nezaměstnanosti. Víme, co budeme dělat s těmi nezaměstnanými? Já s tou myšlenku souhlasím, ale myslím si, že tady jsou jiné priority mnohem zásadnějšího nevýběru daní. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času. Pan poslanec Beznoska, připraví se paní poslankyně Lorencová a ještě tedy potom fakticky pan poslanec Blažek.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedo. Krátká reakce na pana premiéra, je velmi podobná té reakci, kterou měl pan kolega Fiedler. Protože opravdu s tím, že přišla ekonomická krize v roce 2008, tehdy pravicová vláda moc dělat nemohla a ani za ni nemohla, zrovna tak jako vy v žádném případě nemůžete za poměrně robustní ekonomický růst teď. To je první poznámka.

A druhá poznámka na paní kolegyni Langšádlovou. Velmi souhlasím s tím, že možná pohár přetekl a že se bavíme o tom, jakou politiku v České republice chceme

mít. Jestli to může být politika prorůstání manažerů jedné firmy do státní správy, oligarchizace politiky, zakládání hnutí s účelem byznysovým, to znamená zisku, profitu, bez názorů, bez ideálů, anebo chceme tu politiku, která vychází ze standardního střetu standardních politických stran. I to je dnešním tématem naší debaty.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Paní poslankyně Lorencová, připraví se pan poslanec Blažek.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem ráda, že vlastně to na mě vyšlo jako na poslední, to vystoupení krátké, protože si myslím, že bych mohla celkem jednoduše shrnout svoje předřečníky do konstatování asi v tomto duchu: My jsme tady byli přece dávno dávno před vámi, my víme, jak to v této zemi chodí, my víme nejlépe, jak máme pracovat, co máme dělat pro to, aby něco prošlo, aby něco neprošlo. Tak dlouho a s plným nasazením jsme pracovali na tom, aby byla tato země v situaci, ve které dnes je, v situaci, kterou nám myslím řada okolních států nebude, nemůže závidět. Jsme v zemi, která je prolezlá korupcí, prolezlá špatnými zákony, které přikrývají řadu věcí, které by tady nikdy být nemusely a díky kterým jsme se vlastně do té Sněmovny dnes dostali a díky kterým, pánbůh zaplať za to, existuje vláda, která něco se rozhodla dělat pro to, aby ta situace byla jiná, aby byla lepší. A to je to, co zřejmě kolegům, kteří tady dlouhá léta před námi byli, nejvíc vadí. Nejvíc jim vadí, že by mohlo dojít ke změnám, které zásadním způsobem ovlivní to, v jaké situaci jsme se ocitli, a že to ovlivní k lepšímu. Myslím, že to je to, čeho se bojí, to je to, s čím vlastně – shrnuto – vystoupila řada předřečníků. O to jim jde. Aby neprošly věci, které skutečně mají reálný základ změnit politiku (předsedající upozorňuje na uplynutí času), změnit situaci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek, po něm paní poslankyně Němcová.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych reagoval na projev pana premiéra, který se dá označit tak, že to byl typický projev ženatého muže. To znamená, pokud se nepochválí sám, nikdo tě nepochválí. Projev byl kvalitně přednesen, ale měl jednu vadu. Úplně se vyhnul tomu podstatnému, proč tu jsme.

My tu nejsme kvůli nějakým biopalivům a podobným věcem, to je jenom znak něčeho, co se systémově děje. Víte, já jsem v této Sněmovně a nejenom tady slyšel mnoho řečí o tom a mnoho rad, jak to má třeba fungovat v takovém Rusku. A já se ptám... proto jsem se do těch debat nezapojoval, mimo jiné. Položme si jednu otázku: Dovolil by si Vladimir Putin, kterého tady vykreslujeme v nějakých diktátorských představách, že by si schválil nějaký zákon, navrhl ho, prosazoval ho, kdyby nějaká

jeho firma získala jeden jediný rubl? Ani on by si to nedovolil. My nemáme co radit Rusku, my máme sami docela velmi zásadní problém, který spočívá v tom, že systémově dochází k nevídanému a u nás netradičnímu prorůstání byznysu a politiky.

A obrátím se teď na sociální demokracii. Já si pamatuji třeba, jak jsem kdysi četl, jak předchůdce pana Sobotky Majer fyzicky bránil 25. února 1948 Lidový dům před SNB a tehdejšími Lidovými milicemi. A co se děje dneska? Dnes se zavádějí moresy – tehdy to byly sovětské moresy a on se tomu fyzicky bránil. Dnes se zavádějí horší moresy, než jsou v Rusku, a pan předseda Sobotka hlasuje pro. A ještě to hájí. Vždyť sociální demokracie má docela úctyhodnou historii a vy si fakt neuvědomujete, jakým způsobem všechny své předchůdce poškozujete? (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Němcová s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Chvojka.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já ještě navážu na to hlavní dnešní téma, kterým určitě je střet zájmů a ohrožení demokracie v naší zemi, citací ze sjezdové rezoluce ČSSD, kde tato strana říká: "Náš demokratický systém se nesmí stát předmětem manipulace ze strany bohatých oligarchů vlastnících a kontrolujících současně firmy, média i politická uskupení." K tomu dodává Bohuslav Sobotka: "Jen dost těžko můžeme předstírat vyrovnaný spravedlivý souboj mezi politickými stranami a podporu voličů v situaci, kdy jedna strana má vliv skrz média, která vlastní přímo její předseda." Z rezoluce pokračuji: "Abychom tu brzy neměli jen parodii na demokratický systém, v níž místo politických programů a demokratických stran budou spolu o vliv na budoucnost státu soupeřit jen bohaté podnikatelské klany."

O tom se dnes bavíme, vážený pane předsedo vlády, zda přispíváte k naplnění této vaší sjezdové rezoluce, nebo jestli tady jenom podivným mlžením zastíráte ten fakt, k jakému střetu zájmů zde došlo a k jakému ohrožení demokracie dochází v naší zemi. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já poprosím všechny, aby se usadili, mám zde celou řadu faktických poznámek, tak je prosím vyslechněme v klidu. Nyní má slovo pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já musím říct, že jako člen opozice v tomto funkčním období jsem zažil spoustu takovýchto dnů, kdy se hlasovalo o vyslovení nedůvěry vládě. Ten jeden zásadní rozdíl byl takový, že tenkrát ČSSD měla 56 poslanců a tenkrát jsme ty volby vyhráli, byť bohužel se nám nepodařilo sestavit vládu. Dneska mě trošičku baví ta sestava těch tří stran, z nichž dvě považuji za relativně, nebo ani ne relativně standardní politické strany, to znamená ODS a TOP 09, a nepopírám, že ty strany na to mají právo a je to právo pozice hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě. Ale je tam ten třetí prvek, to je hnutí Úsvit, které je podle mě takovým snad i žertovným přílepkem k těm dvěma tradičním

stranám. A já bych se chtěl zeptat – mluvili tady tři předřečníci, pan Černoch, paní Lorencová, pan Fiedler, kterého mám jinak osobně rád, ale mě by zajímalo, za koho oni vůbec mluví, protože já jsem se díval na stránky Sněmovny, oni byli zvoleni – měli zvoleno 14 poslanců, tehdy měli 9 členů, dneska ten klub má 10 členů, zároveň bylo založeno nějaké hnutí Národní zájmy, pan Okamura hlasuje někde úplně jinde, takže mě by zajímalo takhle po tom roce a půl toho působení tady, za koho oni vůbec mluví, protože já v tom nemám jasno, nevím, kdo jsou Národní zájmy, kdo je pan Okamura, kdo je Úsvit, kdo je Soumrak, nevím o tom vůbec nic.

A paní Lorencové jenom prostřednictvím pana předsedy. Ona říkala o tom, jak tady byly ty staré pořádky a jak to chtějí napravovat, tak já jí jenom připomenu – v tom minulém funkčním období, kdy tady byly Věci veřejné, ty dopadly úplně naprosto stejně, Věci veřejné se rozštěpily na LIDEM a na Věci veřejné a na nezávislé poslance, takže paní Lorencová prostřednictvím pana předsedy, vy pokračujete naprosto v tom stejném hnusu, jaký tady předváděly Věci veřejné. (Smích a bouřlivý potlesk poslanců ODS).

Předseda PSP Jan Hamáček: (Zvoní.) Už dnes podruhé musím použít dárek z Německa. Kolegyně, kolegové, prosím, usaďte se. (O slovo se hlásí posl. Chvojka.) Já tuším, co se stalo, a kolega Chvojka bude mít prostor to vysvětlit, ale ani v takovémto případě nemohu porušit pořadí. Takže prosím kolegu Sklenáka, aby přednesl faktickou poznámku. Všichni ostatní se prosím usaďte.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený –

Předseda PSP Jan Hamáček: Ne, pane kolego, nebudeme pokračovat, dokud zde nebude klid! Prosím, sedněte si na místa a kolega Sklenák má prostor k faktické poznámce.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Nejen poslední vystoupení kolegy Chvojky, ale i řada vystoupení předtím i počet přihlášených svítící na tabuli dává tušit, že dnešní diskuse bude dlouhá, a proto si v tuto chvíli dovolím přijít s procedurálním návrhem, abychom odhlasovali, že dnes budeme jednat i hlasovat i po 21. hodině.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh podle § 60 jednacího řádu, takže ještě zazvoním na kolegy. Ano, vidím žádost o odhlášení. Prosím o novou registraci.

Procedurální návrh kolegy Sklenáka je takový, abychom dnes jednali a hlasovali i po 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 2, přihlášeno je 167, pro 132, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat. Byla zde přihláška pana kolegy Černocha, po něm pan kolega Fiedler a potom kolega Novotný, stále všechno faktické poznámky.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom bych se rád chtěl pana kolegy Chvojky zeptat, jestli stále ještě trvá na svých slovech, která před chvílí řekl. Myslím si, že by měl chvíli přemýšlet, než začne mluvit. Nemluvím o těch osobních invektivách, které si myslím, že jsou naprosto zbytečné, a já panu kolegovi tu situaci samozřejmě velmi rád vysvětlím, ale ne tady u mikrofonu.

Jinak jenom k paní kolegyni Lorencové, jestli mohu prostřednictvím pana předsedajícího. Paní kolegyně, my chceme, aby se věci měnily. Vy jste řekla předřečníci, ukazovala jste doprava. Tak když budu mluvit za hnutí Úsvit, my chceme, aby se věci měnily k lepšímu, a proto právě je ta otázka – vám nevadí střet zájmů, který je? Kdyby to byl kdokoliv jiný, kdyby to byl představitel jakékoliv jiné strany, tak budete chodit a každý den, každou schůzi budete říkat, že je tady střet zájmů. A to samé děláme my. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Chvojkovi. Já si myslím, že to bylo mimo téma této schůze, co jste tady přednesl. Nechci se pouštět do nějakých – pan Chvojka má evidentně jiné starosti, tak se k tomu vrátíme v samostatném bodu, rozvedu myšlenku více o církevních restitucích a zeptám se hned: Vy zastupujete ty voliče, co jste podvedli s vaším slibem, že změníte církevní restituce, nebo které?

A k paní poslankyni Lorencové prostřednictvím pana předsedajícího. Paní poslankyně, vy jste tady mluvila o tom, že se přijímají špatné zákony. Já si myslím, že energetický zákon byl zrovna ten špatný. A my jsme upozorňovali na to, že tam je taková, řekněme, lumpárna – rozdělení solárních elektráren, další bonus solárníkům ve výši 35 mld., a vy jste na to nikdo nereagovali. My jsme byli sami z našeho hnutí. A my jsme se tady dostali, protože jsme nesouhlasili s tím, co tady se dělo dříve. Ale dneska jsme v trošku jiné pozici, vidíme to z boku, nemáme ty růžové brýle, vidíme to myslím realističtěji a myslím si, že jsme tak dva roky před vámi. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já ještě přece jenom chci učinit poznámku na margo onoho přeřeknutí pana poslance Chvojky. Klasik Sigmund Freud ve svém spise o psychoanalýze popsal dva základní druhy přeřeknutí. Ten jeden je obyčejný chybný úkon, kdy člověk zkrátka řekne něco špatně, a to druhé přeřeknutí, to je, že prostřednictvím něj vstoupí do toho diskursu něco daleko hlubšího. Já si myslím, na rozdíl od některých, že pan poslanec Chvojka se sice přeřekl, ale ve své politologické analýze se nezmýlil, když uvedl jasnou analýzu mezi charakterem politických stran Věci veřejné a hnutí ANO.

A chtěl bych ještě dodat prostřednictvím pana předsedajícího k paní poslankyni Lorencové: Já jsem začátkem 90. let, a musím říct s úctou a obdivem, sledoval její práci v oblasti odhalování daňových podvodů u lehkých topných olejů. Tehdy se to týkalo mj. také jakéhosi nákladového nádraží v Zábřehu na Moravě, v regionu, ke kterému mám docela blízko. My tady dneska chceme upozornit na to, že by nebylo dobré, aby se ČR proměnila v jedno takové nákladové nádraží, ze kterého všechno bude směřovat směrem do Agrofertu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Komárek a po něm tolik očekávaný pan poslanec Chvojka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já pozorně tu diskusi sleduji od začátku. Milá pravice, kam se na vás hrabou bolševici! Skutečně. Z vás čiší jenom závist! Vaše projevy! Pane předsedo Fialo, nezlobte se, to byla nuda. (Smích.) Mirek Kalousek – to mělo dynamiku, ale bylo to pořád to samé. Nezlobte se, můj čas je drahý. Jsem velmi starý. Chtěl bych vám říct jenom jednu věc. (Smích.) To je pravda! Ale chtěl jsem vám říct tu podstatnou věc. (Emotivně:) Vy jste nás tady cvičili minulé období, takzvaná pravice, v tom, že v čele země mají být úspěšní, bohatí, mladí lidé! My tam konečně jednoho dáme a zase se vám to nelíbí! (Bouřlivý smích a potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Chvojka, po něm pan poslanec Fiala.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, to je vidět, jak se pozná, když po ochotnících vystoupí skutečný herec. A já abych nerozmnožoval ty řady ochotníků, tak už víc neřeknu. (Pobavení a potlesk zejména poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana poslance Chvojku, po něm pan poslanec Fiala a pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám oblíbený film Jáchyme, hoď ho do stroje, a tam se říká: Toto nedopatření, ke kterému dochází

maximálně jednou za deset let, tak to se stalo dneska mně. Já bych se chtěl omluvit paní Lorencové za to nedopatření, ke kterému dochází v mém případě, doufám, maximálně za deset let. Ale proč k němu došlo, k tomu nedopatření? Snad to pochopíte. Já paní Lorencovou mám rád a ona vždycky říká, jak tady stojí: Zákony jsou špatné, společnost je špatná, všechno je špatně. Já jsem nabyl toho dojmu, a mně to někdy splývá, že je prostě členkou toho klubu Úsvit, z tohoto důvodu. (Pobavení.) Takže se omlouvám, už vím, že není v tom klubu, omluvil jsem se jí i osobně. Říkala já jsem v opozici proti všem, takže v podstatě jsem se nezmýlil (smích v sále), ale omlouvám se, už budu vědět, kde jste a v jakém hnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Nyní pan předseda ODS Petr Fiala s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Komárek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Pane poslanče Jandáku prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem celé své mládí hrával divadlo a věřte mi, že bych ho dokázal hrát i tady a nenudil byste se. Ale já vám řeknu něco jiného. Já jsem nešel do politiky – asi na rozdíl od některých jiných – proto, abych hrál divadlo, abych byl bavičem médií a veřejnosti. Já jsem šel do politiky proto, abych dělal dobrou práci pro veřejnost, pro lidi v této zemi.

A řeknu vám něco jiného. Já tady nejsem proto, abych vás bavil, ani vás, vy tu nejste proto, abyste posuzoval, jestli můj projev je nudný, nebo zábavný, ale měl byste přemýšlet nad tím, jestli mám v tom, co jsem říkal, pravdu nebo nemám. Takže mně je úplně jedno, jestli to považujete za zábavné, smějete se, máte to za novou komedii, nebo ne. Mně jde o to, abyste poslouchal obsah mých slov. Pokud je to na vás složité, já vám to rád vysvětlím tamhle v předsálí, vysvětlím vám, v čem spočívalo to, co jsem tady říkal, v čem je podstata toho střetu zájmů, o kterém tady hovořím, v čem je podstata odpovědnosti vaší politické strany. A až si to všechno poslechnete a pochopíte to, tak také pochopíte, že to není nudné. To je jedno z největších dramat, které se tu v poslední době odehrávalo. To drama není potřeba přehráváním nějak zdůrazňovat. To drama existuje v tom střetu zájmů, kterému vy a vaše politická strana napomáháte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Komárek.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážený pane Fialo prostřednictvím předsedajícího, dvě věci. Vy jste nikdy nemohl dobře hrát divadlo. To za prvé.

A za druhé, politik je od toho, má-li myšlenky – vy máte myšlenky – já jsem je zatím přes tuhle rampu nepochopil. A k politice patří umění sdělit svoje myšlenky a to vy bohužel neděláte. Vy tu šumlujete půl hodiny a nikdo nic neví. Takže nezlobte se, k politice patří to, že to přenesu těm voličům, vysvětlím jim to. A potom volby

ukážou, jestli vás lidi pochopili. Myslím si, že vás moc nepochopili. Možná, že to bylo kvůli té špatné sdělnosti nebo talentu. Děkuji vám. (Smích a potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Fiala a pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Já mám smůlu, že jsem vždycky po Jandákovi. Já myslím, pane předsedající, že jste to nějak schválně změnil, ale co se dá dělat.

Já se chci podělit o svůj pocit. Já v podstatě jsem poprvé u svrhávání vlády, tedy fyzicky, a myslel jsem si, že to bude dramatické a napínavé, že se tu budeme tupit. A jsem moc rád, že to je taková veliká legrace, co nám tu pánové a dámy z opozice předvádějí, a že se všichni smějeme.

A ještě k panu Fialovi. Já pana Jandáka docela chápu, protože my jsme posuzovali, jestli ten projev byl nudný, veselý nebo dobře sehraný, protože byl zcela bezobsažný. Kdyby byl obsažný, tak to neposuzujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Nyní pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Blažek a pan poslanec Kořenek.

Poslanec Petr Fiala: Zřejmě to vypadá, že jsem se trefil s tím projevem, když to koalice takto kritizuje. To mě jenom těší.

A k panu Jandákovi bych řekl – ano, možná jsem nebyl dobrým hercem v mládí. Já jsem to tak vyhodnotil a také jsem se herecké kariéře nevěnoval (poslanci se smějí), ale věnoval jsem se vědecké kariéře, ve které jsem zase třeba dobrý byl. A víte, co já považuji za horší? Já považuji za horší to, když je někdo dobrým hercem, jde do politiky a zůstane jenom hercem. To mně připadá mnohem smutnější. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Blažek: Já děkuji za slovo. Já také zareaguji na pana poslance Jandáka. On řekl takový hluboký omyl, že když voliči pochopí, tak volí. Naopak bych řekl, že mnohdy výsledky voleb, včetně těch posledních, dokazují, že lidé stále ještě mnoho věcí nechápou, než aby pochopili. Můžu to dát na příkladu.

Víte, to, proč tu dnes jsme, je v zásadě takový určitý zlom, který – je úplně jedno, jestli my o tom budeme mluvit hodinu, nebo dvě, ale v zásadě Andrej Babiš se teď ukázal ve všech barvách. V podstatě je jasné, že mu nešlo jenom o politiku, šlo mu i o peníze, koneckonců tak to v životě chodí.

Nejde o to, jestli jich, pane ministře, máte málo, to je relativní pojem, někomu nestačí miliardy, někomu stačí pět korun, to je relativní pojem, a na vás vlastně, pane ministře Babiši a s tím i pane poslanče Jandáku prostřednictvím předsedajícího, platí věta, na kterou jsem si vzpomněl u vaší řeči, a to napsal kdysi Tacitus o nějakém císaři, jehož jméno už dnes neznáme, o císaři Galbovi. Napsal, a o tom byly ty volby poslední a tam je to nepochopení: Mnozí si mysleli, že je to dobrý vládce, kdyby byl nevládl. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Víte, já teď nebudu hodnotit, kdo jak vládne a co jak je, ale určitě vím jedno jediné, že až přijedu do regionu, tak mě lidi budou mít jako člověka daleko méně rádi než teď, protože nějak rozdali karty a očekávají, že se tato země bude řídit a že se bude dělat něco pro blaho občanů, ne že se tu bude hrát komedie a vyprávět to, co se tu vypráví, osobně na sebe útočit.

Já na nikoho útočit nebudu. Netvrdím, že každá vláda, která vládne, je dobrá, netvrdím, že každá vláda, která vládne, je špatná, ale prosím vás, jedno vím úplně jistě, že tuto republiku neřídí sekretářka ze sekretariátu předsedy vlády, která nebyla zvolena, že ji neřídí tajné služby nebo někdo v pozadí, nedávají se žádné kabelky a podobně. Takže nechte ji vládnout a pojďme se věnovat tomu, co tu dělat máme, a nehrajme tu komedii, i když respektuji právo opozice. Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, když jsem se poprvé dozvěděl, že něco se chystá stran této schůze, tak první slovo, které mě napadlo: bude to fraška. Také jsem to řekl a bohužel se přesvědčuji, zejména v posledních minutách, že to tak hrozí. A pan kolega Kořenek to řekl správně: Až se vrátíme do svých regionů, budou nás mít lidé o něco méně rádi, protože prostě a jednoduše mám pocit, že se zabýváme tím, kdo je lepší nebo horší herec a podobně, útočíme na sebe osobně.

Já mám nápad. Tamhle je 24 přihlášených, tam jsou některá přednostní práva, která čekají na to, aby mohli přednést svůj projev k věci. Pojďme se k té věci vrátit, protože potom přijde čas o takzvaných prázdninách a budou se svolávat schůze na věci, které se neprojednaly, a možná ti samí, kdo to tady prodlužují, budou rozhořčeni, že nebudou moci jet na dovolenou. Takže znovu prosím – k věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Svoboda atd.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu stručný. Jenom k panu kolegovi Fialovi. Pane kolego, já jsem se žádné urážky vůči vám nedopouštěl. To, že jsem konstatoval – ten projev nudný byl, mně nic neřekl. To je všechno. Víc se k tomu vracet nechci. Urážejte mě dál.

A Pavle, s klasikou na tebe nepůjdu, ale prosím tě, v úvodu jsem řekl, že jste přesně jak ti komunisté kdysi. Ti také chtěli převychovat národ. A furt říkali: národ ještě nechápe. Teď to říkáte vy. Já myslím, že to je proto, že on dávno pochopil. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jandákovi. Nyní pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Svoboda, po něm paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem pochopil, co chtěl říci pan kolega Fiala, ale nevěřím tomu. On nám tady říká, že se zde děje něco, co v celé Evropě nemá obdoby. Chtěl bych jenom připomenout, že léta stál v čele vlády Itálie mediální magnát Berlusconi (smích v sále a potlesk), že i premiér Fico měl poměrně velkou mediální sféru a je volen na Slovensku již léta do Poslanecké sněmovny.

A pak tu byla jedna věc a to bylo zázračné zbohatnutí bývalého ministra dopravy ODS pana Řebíčka v době, kdy bohatla jeho firma Viamond za jeho působení na Ministerstvu dopravy, která pak náhle zkrachovala, když on přestal působit v této funkci. Takže měli jsme tady takové věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda, po něm paní poslankyně Lorencová, po ní pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo a dovolte, pane předsedající, abych vaším jménem řekl všem poslancům, kteří jsou tady. Já tu nejsem proto, abych hrál divadlo! Já tu jsem proto, protože jsem chtěl, aby se v politice něco změnilo. Pro to jsem hodně udělal, hodně jsem si za to vysloužil a byl bych hrozně rád, kdybychom se vrátili k tomu, co tady řešíme. Řešíme fatální konflikt zájmů a změnu toho, co bylo předtím, co já jsem kritizoval, že státní prostředky odcházely do soukromých rukou. My jsme tady proto, protože to jediné, co plníte ze svého volebního programu, je to, co neplníte. To znamená, ten zásadní boj proti korupci a proti všem zlodějnám skončil! Protože je to jenom boj za to, aby se ten přesun těch

prostředků převedl k někomu jinému. Je to o novém rozdělení státní peněz a o tom tady dneska mluvíte! (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Nyní paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Zahradník. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, když to tady tak všechno poslouchám, říkám si, jak moc spoléhá část této Sněmovny na krátkou paměť voličů, na krátkou paměť občanů. Jak moc spoléhají na to, že uplyne pár let a všichni dávno zapomenou, z čeho jsme se vlastně vyhrabávali a kam jsme se dostali. Paměť národa je velice ošidná věc. Já jsem osobně přesvědčená, že řada možná i politických stran, nejenom konkrétních poslanců, nemusí pro zánik svých politických stran a svých mandátů dělat vůbec nic. Stačí jen pokračovat v politice, kterou zvolili. Zvolili totiž politiku arogance a přezíravosti k občanům tohoto národa, ke svým voličům. A to si myslím, že stačí samo o sobě, aby se pomalu, ale jistě ocitli v propadlišti historie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zahradník, po něm pan poslanec Beznoska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já sleduji tu debatu stále ještě z pozice začátečníka ve Sněmovně. Tuto chvíli zažívám poprvé, kdy by byla vyslovována nedůvěra vládě. A jedna věc mě zaujala. Všichni ti koaliční poslanci, ať už jsou ze sociální demokracie, nebo z hnutí ANO, tak vystupují a hodnotí, jaký je kdo herec, vzpomínají, jaké vlády nám tady vládly v minulosti, jak ty vlády byly ustaveny, ale nikdo zatím neřekl a nezmínil se o tom hlavním meritu věci. Nikdo neřekl: pan Babiš v žádném střetu zájmů není. Nebo, pokud v nějakém hypotetickém střetu zájmů je, tak ten střet nepřináší jeho firmě nějaké zisky. Možné je, a jistě se toho dočkáme, že všichni vědí a čekají, že pan Babiš vystoupí sám a že tuto svou obhajobu nám tady řekne z tohoto řečnického pultu sám. Že řekne, že žádné miliony, desetimiliony, stamiliony, miliardy do jeho podniku Agrofert z titulu jeho funkce neplynou. Anebo možná nakonec je to všechno pravda a vládní koalice prostě jenom musí ustát, vysedět, využít tu svoji stojedenáctičlennou většinu a prostě návrh zamítnout. Ale to na tom nemění nic, že ten střet zájmů tady je, že ty miliardy do firmy Agrofert plynou a bohužel také ještě asi nějaký čas plynout budou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já bych rád podpořil pana poslance Kováčika, abychom se vrátili k meritu věci, a to meritum věci dnes je vlastně velmi jednoduché. Otázka toho, proč se dneska scházíme, zní, kolik pan Andrej Babiš zatím ve vládě vydělal a kolik ještě vydělá. Vraťme se prosím vás k tomuto tématu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. To byla poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan kolega místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovolte mi nejprve říct před vlastním projevem, že nepovažuji za vhodné si z jednoho z nejvážnějších ústavních institutů, vyslovení nedůvěry vládě, dělat legraci. Považuji to za nedůstojné jednání této Sněmovny a nechť se zamyslí všichni, kteří k tomu nedůstojnému průběhu přispěli například zneužíváním faktických poznámek.

Druhou věc, kterou bych chtěl říct a kterou řekl alespoň ve zkratce pan předseda klubu Pavel Kováčik, že vláda určitě neplní náš volební program. To bychom se k ní chovali jinak než jako nejsilnější opoziční strana.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych připomněl, že když jsme jednali po ustavení současné vlády o vyslovení důvěry této vládě, tak jak o ni požádala Poslaneckou sněmovnu, měl poslanecký klub KSČM před sebou víc otázek než odpovědí. Jediné, co bylo jasné a jasně pozitivní, že se na vládě nebudou podílet ti, kteří zavedli zemi do marasmu, rostoucího deficitu a spirály dluhů, která se jen a jen prohlubovala, a to jak špatnou politikou, tak neuvěřitelnou mírou korupce a dalšího tunelování peněz z daňových poplatníků. To mě v té době nejvíc rozčílilo. Čekali jsme totiž, že tato vláda přestane s politikou snižování mezd policistů, hasičů, zdravotníků a dalších zaměstnanců veřejného sektoru, protože to byl podle mého soudu, a nejen mého soudu, nejhorší zločin Nečasovy a Kalouskovy vlády. Sebrala peníze těm, kteří slouží této zemi v různých zpřísněných turnusech bez ohledu na počasí, na denní nebo noční dobu, na soboty, neděle, jenom aby měli na veřejné zakázky, ze kterých odtékaly peníze neuvěřitelným způsobem. To bylo třeba změnit. Bylo třeba změnit, aby na těchto zakázkách netyli takoví páni náměstkové Šiškové nebo jiní náměstci ministrů nebo přímo ministři. Země byla totiž na jaře roku 2013 před výbuchem odporu více než rozlobených občanů. A můžeme být rádi, že mimořádné volby v roce 2013 situaci zklidnily.

Ale samotné vládní prohlášení, když jsme ho posuzovali před rokem a čtvrt, neobsahovalo velké množství slibů, se kterými vládní strany uspěly ve volbách. Respektuji to, co tady řekl předseda vlády, že to je legitimní politická vláda vzešlá z voleb. Ale sliby, které byly odhozeny, jsou velmi důležité a lidé čekají, jak se k nim vládní koalice zachová. Navíc, některé osoby ministrů nezaručovaly a nezaručují plnění volebních ani vládních slibů. Klub KSČM v té době velmi opatrně dal nově vzniklé vládě šanci, i když jsme sice nehlasovali pro vyslovení důvěry, protože tak velkou důvěru ve vládu nemáme, ale také jsme nehlasovali proti vládě. Neznamená to

ale, že nejsme opoziční strana. Čekali jsme, jak se vláda jako celek začne chovat a jednotliví ministři budou řídit své rezorty a budou je zvládat. Přitom Komunistická strana Čech a Moravy měla alespoň na minimálním úspěchu vlády zájem vzhledem k tomu, jakou odpovědnost nese ve více než polovině krajů naší země a v mnoha a mnoha městech a obcích.

Nyní máme jasněji. Vláda za jeden a čtvrt roku skutečně opustila mnoho svých slibů. Někteří již nejsou ministry a někteří asi ani ministry nezůstanou a vládní sliby se mění na spory uvnitř koalice. Hnutí ANO konečně na svém vrcholném jednání pro občany zveřejnilo, že je pravicovou stranou se vším všudy. KDU-ČSL zase na svém sjezdu vyhrožuje svému vládnímu koaličnímu partnerovi, že jeho cílem je rozbít krajské koalice, pokud je uzavře s někým jiným než s nimi. Politická kultura, a byli jsme toho svědky před chvílí při té přestřelce, se posouvá opět do vulgarismů, ale místo věcného jednání je plná nesmyslných ideologických floskulí bez hlubšího obsahu a hlavně faktů.

Kdybych měl přistoupit k inventuře volebních slibů a reality, tak mám zjednodušenou práci. Pan předseda vlády vypočítal, co vláda udělala dobře, a není to potřeba tedy inventarizovat. Ale v inventuře volebních slibů a nerealizací, resp. to co není obsaženo ve vládním prohlášení, je toho dost.

Začnu církevními restitucemi. Z jednoduchého důvodu vám řeknu, že to, že tady leží od prosince roku 2013 návrh zákona z dílny vládní sociální demokracie, který pořád je mezi prvním a druhým čtením, ukazuje na něco, co není zdravé. Buď musíte mít odvahu to odmítnout a říct, že to nebudete plnit, že jste to slibovali falešně, anebo nebudete mít odvahu a budeme to tady mít, bude to tady ležet a návrh vládních poslanců nebude projednán. Pak se nedivte, že vám opozice, ať zprava, nebo zleva, bude říkat, že neumíte vládnout, nejste schopni prosadit ani vlastní návrhy.

Když se podívám na progresivní zdanění. ANO, hnutí Andreje Babiše, bylo schopno zvrátit jeden ze zásadních slibů sociální demokracie, změnu daňového systému k progresi. To znamená těm nejnižším příjmovým skupinám snížit daně tak, jak tady byly do roku 2006, až na oněch 10 nebo 12 % a u těch, kteří mají vysoké příjmy, zvýšit daně. Nejprogresivnější, byť neoliberální státy, jako je například Japonsko, mají tak velkou daňovou progresi, kterou vy si nedovedete ani představit. A to nemluvím o Evropě a o severských zemích. Ale nechali jste se zatlačit do kouta, tak si to konečně přiznejte.

O majetkové přiznání tady žádám alespoň vážně ty, které považuji za opravdu velmi odpovědné poslance jednotlivých vládních stran. Prosím vás, tímto návrhem nechtějte vytírat zrak občanům ČR a udělejte zákon, kterým bude skutečné majetkové přiznání. Který nebude jenom jakýmsi nátěrem na fasádě demokracie ČR a nebude jakoby splněný bod vašeho vládního prohlášení. A přitom nebude nic znamenat a nebude tím zásadním protikorupčním opatřením.

Nelze nepřiznat, a říkají to vlastně všichni, že tady existuje střet zájmů u prvního místopředsedy vlády. Pan místopředseda vlády Andrej Babiš, a v tom mu věřím, si stále myslí, že stát se dá řídit jako firma. Myslel jsem si, že při jeho vzdělání,

inteligenci, schopnostech pochopí, že tomu tak není. Stát není žádná akciová společnost. Ve státě nemůžete škrtnout jednu třetinu občanů, nemůžete je propustit, nemáte kam. Nemůžete z těch, kteří jsou v práci, udělat nezaměstnané a neplatit je ze sociálního systému, protože byste je museli vystěhovat do jiné země a to si snad nikdo tady nepřeje. A ve střetu zájmů si musíme uvědomit, že politika, vrcholová politika na postu místopředsedy vlády nebo ministra nebo i poslance, je samozřejmě práce na plný úvazek. Tak se pan místopředseda vlády bude muset rozhodnout, jakým způsobem bude dál ovládat své firmy, anebo jestli bude místopředsedou vlády. To je jenom jeho rozhodnutí.

Já samozřejmě nemohu nepočítat stejně jako ostatní kolegové zprava nebo ze sociální demokracie, jestli ten nebo onen zákon přinese konkrétní firmě konkrétního člověka tolik nebo tolik peněz. Mě to uráží, když mám vysvětlovat, že tady byl připraven zákon na výkup pozemků, a dovedete si představit, kolik se jich vykupuje, když se začala stavět dálnice D3 na jihu Čech. A první zpráva, která je, že na tom zákonu vydělala konkrétní firma místopředsedy vlády. Myslíte si, že mi někdo uvěří, že jsem chtěl posunout výkup pozemků? Budou mě podezírat z toho, že podporuji finanční transakce místopředsedy vlády a ministra financí. A já jsem skutečně měl zájem, a na to mám hodně svědků zleva, zprava, z těch, kteří nemají s politickými stranami vůbec nic společného, že dlouhodobě pracujeme nyní už ve spolku na podporu dálnice D3, který funguje více než deset let. Všichni dobře vědí, jak je to traumatické pro jižní Čechy, že tento severojižní tah společně s D8 v Ústeckém kraji není funkční a že ČR tak v podstatě neplní své závazky, které má v dopravní politice Evropské unie. A také to byl jeden z nejhůř vyjednaných problémů, nebo politik, checte-li, s Evropskou unií.

Kdybych se podíval na sliby, které jste dali do vládního prohlášení – a nechci fakt mluvit dlouho. Podívejte se, kde leží zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Proč se chováte jako ODS a TOP 09 v minulém volebním období? Proč nejste schopni tento ústavní zákon přijmout a konečně posílit zákon samotný o Nejvyšším kontrolním úřadu po změně Ústavy, abychom mohli do veřejných prostředků, na různé fondy, nadace a podobně? Copak nevidíte, že se tam budou utápět peníze, jako se utápěly po roce 2000 v nově zřizovaných krajích a jejich různých firmách? To jsme si toho nezažili opravdu dost a musíme to opakovat? Takovou chybu? Máme odpovědnost politiků za tu činnost, za to, co se děje v ČR? Nebo ji nechcete nést a chcete být jenom v politice? Rozmyslete si to. Každý z nás si to musí rozmyslet.

Nemluvím vůbec o tom, co jste slíbili v prioritách vlády o lichvě. Vždyť není o tom napsaná ani čárka! Bývalá ministryně spravedlnosti tady není a současného ministra nevidím také. Ale že by na tom udělal alespoň čárku, aby bylo o čem jednat! Není vůbec nic. Přitom to je vážný problém. Žádný stát ve středu Evropy, a dokonce ani v osmadvacítce nemá tak katastrofální ustanovení, která umožňují nebankovním firmám operace, které okrádají statisíce lidí!

Když se podívám na jeden z pilířů toho, co se tady odehrávalo v předminulém roce 2013, zákon o obecném referendu. Kde jsme? Kde ho máme? Co dělá pan ministr? Asi nic. Protože ten návrh zákona o obecném referendu, ať už z dílny

sociální demokracie, nebo z dílny jiných politických stran, KDU-ČSL, tenkrát to byl Cyril Svoboda, z naší dílny tady byl předložen v různých variantách, a na výběr jich není moc. Nejméně devětkrát. A přesto tady za rok a půl není nic! Nedělejte si z těch lidí legraci. Myslím to úplně vážně.

A teď se zastavím u jednoho vašeho splněného bodu. To je zákon o státní službě. Tak vám gratuluji, vážená vládní koalice, že jste se spojili s TOP 09 a s ODS na tomto zákonu. Místo abyste odpolitizovali státní správu, zablokujete tam jejich lidi, kteří vám budou vesele škodit. Zeptejte se naší bratrské strany AKEL, komunistické strany na Kypru, co se stalo s tím, když tam byli zablokováni jejich odpůrci, jakým způsobem chodili ministři AKELu do vlády a jakým způsobem skončili. Je to vaše odpovědnost, s kým jste se spojili a jaký zákon jste nechali přijmout! Přitom jste vůbec nic takového, včetně těch obstrukcí, které tady byly, nemuseli trpět! Byl tady zákon mnohem lepší a kvalitnější z roku 2002, který byl projednán s Evropskou komisí, a přesto jste se nechali zatlačit do kouta a máte to na stole.

A teď mi dovolte jednu věc. V současné době je evidentní, že zneužití bezpečnostních služeb, zpravodajských služeb tady byla v minulosti velmi frekventovaná věc. Dnes je to v soudních síních. Ptám se, kdy to předložíte. Kdy se stane určitý posun, aby se tohle nemohlo opakovat. O to mají občané velký zájem. A mají strach, že takzvaný Velký bratr nespí.

Jsem přesvědčen, že nestačí výčet toho, co jste dokázali, ale inventura toho, co je před vámi a jakým způsobem při jednání o tak vážné věci, jako je otázka důvěry vládě, že byste nám to měli říct. Máme na to, chceme to udělat, nebo jsme ten bod opustili? A prosím, více profesionality ve vašem politickém konání bych opravdu čekal. Zejména od těch, kteří tady nejsou první volební období.

Děkují vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Filipovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, rád bych se vyjádřil pokud možno stručně. Vědom si toho, že když někdo zde řekne, že bude jeho projev krátký nebo že bude stručný, tak že to pravidelně není pravda – tak já se o to pokusím.

Ano, zažíváme růst a ten růst není způsoben pouze naší vládou, ale je částečně způsoben bezpochyby tím, jaká je atmosféra. To, že jsme v minulých letech prožívali v podstatě jednu z nejtěžších situací poklesu hospodářského růstu v rámci Evropské unie, je vždycky o ochotě firem investovat, o ochotě lidí utrácet, o tom, jaká je atmosféra ve společnosti. A to se nám myslím podařilo. Stejně tak můžu opakovat to, co tady bylo. Takže velmi stručně.

Prolomení toho, co je standardní a nestandardní, k tomu bohužel došlo za vlády ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, protože Vít Bárta byl také majitelem jedné firmy, byl ministrem dopravy. A to, co se tam dělo, tak myslím, že i pan kolega Stanjura si zažil, v jakém to bylo, o panu Řebíčkovi a o dalších tady byla řeč.

Domnívám se, že pro nás to rozhodnutí rozhodně nebylo jednoduché, a pokud by byla jiná alternativa, tak bychom o ní určitě uvažovali. Ale my jsme v situaci, kdy tady lepší řešení, nebo chcete-li méně špatné řešení není. Jestli chcete shodit vládu a chtít, aby tady znovu pan prezident jmenoval nějakou úřednickou vládu, moc tomu nerozumím, proč to tedy pak kritizujete. Jestliže chcete, aby ta vláda byla tady dál, ale byla za podpory jiných stran, dalších stran, jenom bez nás, kteří aspoň v té koalici hodnoty, které jsou v rámci Evropské unie, NATO, otázky, která se týká agrese Ruska, která se týká dalších oblastí zahraniční politiky, aby přestala vláda akcentovat. Nevím, jestli je to pro vás lepší.

Mně to přijde, že se jenom snažíte tímto způsobem dále protrahovat jedno jediné téma, které jiné nemáte, a to je antibabišismus. Já jsem čekal tedy víc. Tu věcnost musím ocenit, že často bývá u vás, ale v tomhle případě si jí opravdu nejsem jistý.

Pro nás je bezpochyby důležité, že ČSSD se vyjádřila, že ani s TOP 09 ani s ODS do vlády nechce. A nejsem geniální matematik, ale těch 200 poslanců si spočítat prostě umím. A žádnou méně špatnou koalici tady nevidím a myslím si, že má smysl, aby pokračovala. Právě proto, že také spoustu věcí udělala. Já jsem rád, že se nám podařilo 80 % našich priorit do programového prohlášení dát. Padesát procent je jich splněno a budeme se snažit o další. Samozřejmě nejsme úplně se vším komfortní, ale tak to bývá. Já myslím, že vy jste s Věcmi veřejnými a s Radkem Johnem jako ministrem vnitra taky nebyli úplně spokojeni. Ale prostě tak to někdy je a já se domnívám, že ta pozitiva pořád převažují.

Co se týká toho, že by tady byla nějaká jiná varianta. Vždyť o tom ani nepochybovali vaši členové. Nechci je jmenovat, ale jasně říkali, že tady jiná varianta vládnutí není. Takže vám moc nerozumím.

Poslední věc, kterou bych chtěl říct. Já jsem ocenil určitou věcnost i opozice, kdy se mě ptali na sjezdu – a tady se musím důrazně ohradit proti panu předsedovi KSČM Filipovi. Protože to, co řekl, je nepravda. Je to věc, která mě uráží a která totálně překrucuje moje slova. Já si vyhrazuji to, abyste říkal, že KDU-ČSL vyhrožovala sociální demokracii, že když nebude s námi v koalicích, tak že s tím něco budeme. Prosím, nedělejte si z lidí legraci, nedělejte z nás hlupáky. Já myslím, že rozumí tomu, co říkal. To, co jste řekl, je absolutní lež a je to hanebnost! Nejedná se ani o vyhrožování ani o to, že musíme být v té koalici my. Prosím, neříkejte to, není to pravda. Já jsem pouze řekl, že si myslíme, že je čas na to, aby v dalších volbách tady byla jiná alternativa a aby bylo možné a také aby bylo někdy i nevyhnutelné, aby se komunisté dostali z vedení krajů. A stejně tak, že si myslíme, že není dobré pro střední školy, aby je vedli komunisté. Nic víc. Žádné vyhrožování, žádné podmínky.

Věřím, že můžeme se tady bavit o ideových věcech. My spolu často nesouhlasíme. A je to dobře. Myslím, že to je správně, protože kdybychom začali

souhlasit s komunisty, tak něco není v pořádku s námi nebo s vámi. Ale prosím, říkejte pravdu! Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu vicepremiérovi. Nyní dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Petr Bendl. Po něm pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na pana místopředsedu Bělobrádka, když říká, že tady žádné lepší řešení není. Má na mysli vládní řešení. Já bych s tím sice polemizoval, ale dobrá. Nicméně když říkal, že nikomu není vyhrožováno v rámci koalice a koalice funguje na základě dobré shody, proč tedy hlasujete pro to, aby Agrofert ze zvýhodnění biopaliv měl zhruba pětimiliardovou výhodu? Proč tedy hlasujete pro to, aby konflikt zájmů, který ve vládě pan ministr financí má, proč jej podporujete? Když vám tedy, jak říkáte, nikdo nevyhrožuje a žádné vládní lepší řešení není? Proč vaši poslanci podporují těchto pět miliard pro Agrofert? Vždyť vy sami nám dáváte střelivo na to, abychom to zvedli. Protože něco takového tady v minulosti nikdy nebylo, a tak je potřeba, abyste se zpovídali voličům a vysvětlili jim, proč tedy, když vás nikdo nevydírá, jak říkáte, a nemáte žádné podmínky, proč tedy souhlasíte s tím, aby těch pět miliard Agrofert v tom příštím roce vydělal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych taky krátce zareagoval na poznámku pana předsedy KDU-ČSL k problematice vedení škol.

Jaká hrůza zazněla z jeho úst, že komunisté vedou školství v některých krajích. Jako kdyby ti komunisté řídili jednotlivé učitele, diktovali jim, co mají a co nemají říkat. Ale tak to přece není. Tady jde o symbol. A se symboly samozřejmě politika pracuje. Ale ta hrůza je asi v něčem jiném. V tom, že ti komunisté to zvládají. A že když třeba v Karlovarském kraji odcházeli, tak ti zástupci škol tomu komunistovi ve stoje tleskali. A to je ta hrůza! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Nyní s přednostním právem pan předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Připraví se pan poslanec Hájek.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, tato debata je z jednoho důvodu velice zajímavá, a sice z následujícího. Ne že bychom byli přesvědčeni, že vláda, která byla volena většinou, nemá právo vládnout. Má plné právo vládnout a přeje jim konjunktura, tak se jim vesele vládne.

Budiž. O to nejde. My nechceme v této době svrhnout tuto vládu, ale musíme jí vyjádřit nedůvěru z jiného důvodu.

Dámy a pánové, nejde tu o pět miliard, které se někam odkloní. V této zemi už bylo tolik šlohnuto, že očividně na pěti miliardách už nezáleží. Jde o něco úplně jiného: že naše demokracie tímto ztrácí oprávněně důvěru jejích voličů a občanů. Pan premiér tady tvrdil, že plní program vlády. Možná ano, já jsem to nechtěl zkontrolovat. Ale zajisté neplní, za čím jeho strana stojí. A to je to mnohem důležitější, neboť sociálně demokratická strana byla zvolena, poněvadž doteď hájila jisté zásady sociální demokracie.

Někteří lidé mi vyčítají, že jsem žil dlouho v Rakousku, což je pravda, ale tehdy jsem měl možnost následující aféru sledovat. Když nastoupil sociálně demokratický kancléř Bruno Kreisky, byl to velký politik, byl to, troufl bych si říci, státník, tak povolal velmi mladého a nesmírně nadaného ministra financí dr. Androsche, který byl všemi obdivován, byl hvězda tehdejší sociální demokracie. Nicméně po nějaké době se provalilo, že řečený ministr financí má zároveň v majetku a provozuje daňové poradenství. Kancléř Kreisky byl toho přesvědčení, že není možné, aby sociálně demokratický ministr financí zároveň měl firmu na daňové poradenství. Šlo samozřejmě v porovnání s částkami, o které dneska jde, o skoro směšné částky. Ale Bruno Kreisky byl přesvědčený sociální demokrat a dbal o to, aby pověst jeho strany neutrpěla, aby se dodržely zásady sociální demokracie. Zde ale máme zářný příklad strany, která svého času nastoupila za úplně jiné ideály, a dnes podporuje velkokapitalistu, velkopodnikatele, který, což mu budiž přáno, když je tak úspěšný, ale on opravdu bezostyšně obírá stát. Obírá stát formou, která je opravdu pozoruhodná.

Bylo zde předtím mluveno o tom, že tu dochází ke střetu zájmů. Bohužel, tuto fázi už máme za sebou. Teď už dochází k tomu, že politika Ministerstva financí je slaďována a přizpůsobuje se podnikovým plánům firmy Agrofert, což je jedinečný výjev v Evropě.

Dámy a pánové, milí kolegové ze sociální demokracie, odpovídá toto ideálům sociální demokracie? Odpovídá podpora tomuto činu i to, že ministr financí zároveň, jaká to náhoda, vyhrává nabídku u státních lesů, jeho firma to vyhraje? Myslíte, že toto odpovídá myšlenkám a zásadám sociální demokracie? Já se obávám, že zakladatelé vaší strany před sto lety a mnoho členů velmi počestných sociálních demokratů by se styděli za tuto podporu vašeho kolegy pana ministra financí. Ale není to podpora ministra financí, je to podpora podnikatele pana Babiše.

A ptám se vás, dámy a pánové, z hnutí ANO: Vy jste nastoupili a zvítězili do valné míry ve volbách vyhlášením nemilosrdného boje proti korupci. Nevím, jestli jste tehdy vysvětlovali občanům, že ovšem když se to nedělá tajně, nepodplácí se, během bílého dne se prostě berou státní peníze, berou se státní zakázky, to už není korupce. To je prostě privatizování státu. Vy jste byli zvoleni proto, že jste slibovali boj proti korupci, a to je výsledek vaší politiky teď.

Nevím, jestli, vážení poslankyně a poslanci ze sociální demokracie, z hnutí ANO, jestli můžete sladit se svým svědomím politiku důvěry ministru financí, který takto bezostyšně obírá republiku. Já bych se jako sociální demokrat opravdu, ba i jako člen ANO, za to styděl. Vzpomeňte, jak se v obdobné situaci zachoval Masaryk, zachovali sociální demokraté v Evropě, a prosím, uvědomte si, že přebíráte odpovědnost, když se jednou bude mluvit o této vládě, že připustila odklonění státních peněz do soukromé firmy veřejně za bílého dne, neskrytě, že vy jste to podpořili a souhlasili. To je opravdu něco pozoruhodného. A tady se ptám křesťanskodemokratických politiků. Měl jsem tu čest být pozván při vašem sjezdu do Zlína. Byl to povznášející zážitek, ale promiňte – je podpora obchodu a podnikání pana Babiše v souladu s ideály křesťanské demokracie? Křesťanskosociální politiky? Já nevím. Já znám křesťanskodemokratické a křesťanskosociální hnutí už 50 let svého života, ale něco takového jsem opravdu ještě nezažil.

Dámy a pánové, poslankyně a poslanci, zamyslete se nad tím a prosím alespoň, aby někteří z vás zachovali čest svých stran a čest svých hnutí. Děkuji mnohokrát. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Schwarzenbergovi. Nyní první řádně přihlášený bez přednostního práva pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, když tu vždycky předstoupím před ten pult, tak vzpomínám mé původní povolání. Tentokrát to neudělám, protože už tady každý ví, co jsem předtím dělal, takže to určitě ne. Každopádně mé předchozí povolání mi přineslo řadu věcí, řadu poznatků a také ve mně dokázalo udělat to, že dokážu říci to, co si myslím. A nebojím se to říci nahlas kdekoliv, kdykoliv a vůči komukoli.

V této souvislosti nevím, jak vy, ale mě se hluboce dotkla slova pana Kalouska minulou středu. A já si v té souvislosti dovolím přednést své vystoupení.

Ve středu 20. května měl pan poslanec Kalousek zase svůj den. Nestor hereckého ochotnictví, který tady svoje výstupy předvádí již téměř dvacet let, byl opět pod vlivem alkoholu. Tentokrát jste byl, pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, ale pod parou tak, že jste se přestal ovládat. Nechci a nebudu váš výstup komentovat. Ve středu 20. května jste pro mne byl hulvát čtvrté cenové skupiny a na ty já nereaguji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám, ale prosím, abyste mírnil svá vyjádření a slova jako hulvát nepoužíval. Děkuji.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji. Při rozpravě o proceduře hlasování sněmovního tisku číslo 417, kdy jste byl ještě v relativně dobré kondici, jste ctěné Sněmovně sdělil, že jste po jednání rozpočtového výboru zpytoval svědomí. Pane poslanče

Kalousku, jako již mnohokrát, i tentokrát jste pronesl nepravdivý výrok. Jak jste prosím mohl zpytovat svědomí, když žádné nemáte? Pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, vy nejen že nemáte svědomí, vy nemáte ani charakter. Pouze bezcharakterní člověk dokáže lhát bez uzardění i ve chvíli, kdy je naprosté průkazné, že lže. (Poslanci vpravo bouchají do lavic.) Vaše výmluva, že jste nebyl pod vlivem alkoholu, jelikož jste byl stále online pod dozorem kamer, je trapná a nedůstojná člověka, který má ambice se stát premiérem této země. Nejsem abstinent, a tak umím rozlišit vůni švestkových povidel od slivovice ze Suché Lozi. Kamery monitorující sněmovnu tuto schopnost bohužel nemají.

Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi v souvislosti s vystupováním pana poslance Kalouska v naší ctihodné sněmovně, abych vám položil tři otázky: Znáte prosím, kolegyně a kolegové, nějaký podnik, úřad či firmu s 200 zaměstnanci, které by umožnily jednomu dlouholetému zaměstnanci pracovat téměř soustavně pod vlivem návykové látky? Znáte prosím, kolegyně a kolegové, nějaký podnik, úřad či firmu s 200 zaměstnanci, které by umožnily jednomu dlouholetému zaměstnanci, aby pod vlivem návykové látky blokoval práci ostatních 199 zaměstnanců? Znáte prosím, kolegyně a kolegové, nějaký podnik, úřad či firmu s 200 zaměstnanci, které by umožnily jednomu dlouholetému zaměstnanci, aby ve stavu silné intoxikace návykovou látkou beztrestně urážel kolegy? Mohu vám říci, že až do příchodu do Poslanecké sněmovny jsem žádný podobný podnik, úřad či firmu, která by toto tolerovala, nepoznal.

Vážené kolegyně a kolegové, obdobně jako řada z vás mám dlouholeté zkušenosti práce ve firmě. Ve firmě, kde jsem pracoval, byla jasná pravidla. Pokud pracovník pracoval pod vlivem návykové látky, dostal buď pokutu, nebo byl propuštěn. V naší ctěné sněmovně člověku, který stanovená pravidla soustavně porušuje, bohužel někteří ještě tleskají.

Členové poslaneckého klubu TOP 09 a Starostů nás často obviňují, že jsme v našem hnutí ANO slepí, když podporujeme našeho předsedu. Ano, podporujeme jej, protože je to pro naše občany v současné době jediná možnost, jak se vyhrabat z politického marasmu, do kterého jste naši krásnou zemi po dobu vašeho spoluvládnutí přivedli. Jak jsem se již ve svém vystoupení zmínil, poslanci a poslankyně z klubu TOP 09 a Starostů nás neustále obviňují, že jsme slepí. Vy, kolegyně a kolegové z klubu TOP 09 a Starostů, jste těch lidských smyslů ztratili zřejmě více. Jenom člověk slepý, hluchý a bez čichu může obhajovat tvrzení, že váš pan předseda klubu byl minulou středu střízliv.

Vážené kolegyně a kolegové, nadměrné požívání alkoholu se dá korigovat. Není to jednoduché, ale s pomocí druhých to lze zvládnout. V této souvislosti si dovolím požádat zde přítomné lékařské kapacity našeho poslaneckého klubu ANO o pomoc. Pane profesore Vyzulo, páni doktoři Nykle, Plzáku, Kasale, Janulíku a Volčíku, prosím podejte panu poslanci Kalouskovi pomocnou ruku. Vím, že vás hluboce zasáhla lživá a dehonestující slova pana poslance Kalouska, která pronesl minulou středu na vaši adresu. Přesto vás prosím, splňte Hippokratovu přísahu a pomozte mu v jeho boji s démonem alkoholu. Myslím si, že i pro vás bude největší odměnou to,

když pan poslanec Kalousek vstoupí do našeho jednacího sálu pevným krokem a u řečnického pultu promluví konečně střízlivou řečí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk kohosi v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Pane poslanče Hájku, omlouvám se, dle tradice v této sněmovně, byl jste prvním řádně přihlášeným bez přednostního práva. Tím jste si vysloužil právo stát se zpravodajem tohoto bodu našeho jednání. (Úsměv v sále.)

Nyní s faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom velmi stručně. Vzhledem k tomu, že jsem byl osloven, cítím potřebu reagovat a promiňte, že tím zatěžuji tu jedinou relevantní diskusi, a to je diskuse o konfliktu zájmů ministra financí.

Vstoupil jsem minulou středu do této sněmovny pevným krokem a stojím si za každým slovem, které jsem řekl, neboť jsem přesvědčen, že krást se nejenom nesmí, ale dokonce ani nemá. A že tady dochází k loupeži za bílého dne, o tom není sebemenšího sporu. V okamžiku, kdy oponenti neměli sebemenší argument, kterým by mohli nějakým způsobem zdůvodnit své pokrytecké jednání při hlasování poslance Raise, druhý den vypustili do veřejných sdělovacích prostředků pomluvu. A já jsem přesvědčen, že ti, kteří ji vypustili, byli pod vlivem. Pod vlivem estébáckých metod, mechanismů, dezinformací a pomluv. To je pravděpodobně to jediné, co opravdu dokážete.

Jinak dál trvám na tom, že krást se nejenom nesmí, ale ani nemá, a to je jediný důvod, proč dnes projednáváme tento bod. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní s faktickými poznámkami pan poslanec Martin Novotný, po něm pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, já se pokusím o možná nejkratší faktickou poznámku v tomto volebním období. Já jsem měl intenzivní dojem, že z projevu pana kolegy Hájka je zjevné, že si ho psal sám. (Smích a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Šarapatka.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jsem si vzpomněl, když mluvil pan kolega Hájek, tak asi před čtyřmi lety, já jsem nebyl ani poslanec ani ministr, tehdy se konalo také nějaké hlasování o nedůvěře vládě a Petr Nečas, tehdejší premiér, řekl: No tak budeme poslouchat dnes celý den špínu a pak zas půjdeme domů.

Pan poslanec Chvojka tady dnes už citoval nějaký film, tak já řeknu jiný. Ona je nová doba, ona ta špína se nehází teď na vládu, ale ona se hází teď zcela obráceně. A je to v tom filmu Dědictví, nová doba, abych to teď nepopletl – host vyhazuje číšníka. Tak pan poslanec Hájek to u mě takhle celé otočil.

Není pravda, že pan poslanec Kalousek se neovládal při tom středečním jednání. Já to můžu sám dosvědčit, protože já jsem dnes poprvé po letité známosti od něj zcela oprávněně dostal razantní výtku, že jsem ho rušil při projevu, za což se mu teď ještě jednou veřejně omlouvám. Ale to, co tady říkal, mělo zcela zřejmě hlavu a patu a byla to hlavně pravda. Že se neovládal, je prostě lež a je potřeba, aby to tady zaznělo.

Já nemám rád invektivy, ale pan poslanec Hájek to, doufám, vezme žertem. Když jste jmenoval ty lékaře tady, tak já bych ještě přidal pana dr. Janulíka k tomu výčtu, což je gynekolog. A v logice vaší řeči by měl vyšetřit vás. (Smích a výrazný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní pan poslanec Šarapatka, po něm pan poslanec Lank. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy a pánové –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Poprosím o klid v jednacím sále. I pana poslance Blažka poprosím o klid.

Poslanec Milan Šarapatka: Mně se osobně taky nelíbí ten zákon, který podporuje další dotování biopaliv, ale to, co tady probíhá, to je přesně o tom, jak se říká, když zloděj křičí chyť te zloděje. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Lank.

Poslanec Martin Lank: Krásné odpoledne, dámy a pánové. Já se tady nechci zapojovat do diskuse, zdali tady byl někdo opilý, nebo nebyl. A chraň pánbůh, abych se tady zastával zrovna pana kolegy Kalouska. Nicméně musím reagovat na slova pana kolegy Hájka, který tady opakovaně a několikrát přirovnával Poslaneckou sněmovnu k firmě. Já si myslím, že už je na čase, abychom si všichni uvědomili, že Poslanecká sněmovna ani tento stát firma není, přestože si to váš předseda myslí. A proto tady jsme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Děkuji panu poslanci Lankovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče. (Poslanec Okamura naznačuje, že nemá přednostní právo.) Aha. Pardon. Pan poslanec Okamura už nemá přednostní právo. Omlouvám se panu poslanci Okamurovi.

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem to připomenul sám, že už nemám přednostní právo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji, děkuji. Už si to budu pamatovat.

Poslanec Tomio Okamura: Ale mně je to celkem jedno. Tak.

Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych se i já vyjádřil k dnešnímu návrhu na vyslovení nedůvěry vládě.

Našel bych, obrazně řečeno, sto a jeden důvod, proč vyslovit této vládě nedůvěru. Pokud se ale této iniciativy chopí pan Kalousek, pokud výkřiky o střetu zájmů a podvodech vycházejí z úst člověka, který po mnoho let aktivně napomáhal rabování státní kasy, pak mi to připomíná přísloví zloděj křičí, chyťte zloděje. Přidat se k takovému člověku je nejen nebetyčná hloupost, ale také planetární ostuda. Stačí si vzpomenout na fakt, že to byl pan Kalousek, kdo si prosadil povinnost Ministerstva obrany nenakupovat přímo, ale přes prostředníka, tedy přes kamaráda pana Kalouska pana Hávu. Machinace na ministerstvu, jehož finance řídil pan Kalousek, vyvrcholily smrtí několika nevinných parašutistů. Netvrdím, že pan Kalousek rozkrádal státní kasu pro sebe, ale vím, že peníze z předražených a zbytečných zakázek putovaly když ne přímo do stranické kasy, tak straníkům. Tak tomu ostatně bylo i v případě oné vražedné zakázky na padáky, kterou dostala firma pana Andrlíka, člena KDU-ČSL, tedy tehdejšího spolustraníka pana Kalouska. A mohl bych tu pokračovat dalšími kauzami, ale nebudu svůj projev protahovat.

Pokud bych chtěl vyslovit já nedůvěru vládě pana Sobotky, pak by byl tím nejzásadnějším důvodem útok na suverenitu naší země, kdy letos v dubnu europoslanci ČSSD a KDU-ČSL hlasovali pro povinné kvóty na přijímání imigrantů do České republiky. Skandální je, že někdo má vůbec tu drzost navrhovat suverénnímu státu povinnost přijímat jakékoliv imigranty. To, že takový diktát odhlasuje český europoslanec, hraničí s vlastizradou. A věřím, že tím pádem hlasovali jak proti vůli svých voličů, tak doufám, že i proti vůli většiny svých kolegů v českém parlamentu. Pan premiér naoko halasně kvóty pro imigranty odmítá. Dohoda je ale zcela jasná: v České republice se tvářit, jako že jsme proti, abychom nepřišli o voliče, ale v Bruselu pak kvóty stejně proti vůli většiny obyvatel České republiky a českého parlamentu nakonec společně prosadíme. Přesně o tomto svědčí nejen dubnové hlasování vládních europoslanců, ale také letošní rozhodnutí této vlády o přijetí prvních 70 imigrantů z Blízkého východu.

Rád bych připomněl, že nejde ani o nějakých dalších 525 uprchlíků, kteří by měli být přiděleni do České republiky. I tady jsem samozřejmě absolutně proti. Jelikož situace je u nás taková, že se na české a moravské děti sbírají plastová víčka, aby bylo na jejich lékařskou péči, a naši senioři mají tak nízké důchody, že není možné žít důstojným životem. Nejprve se musíme řádně postarat o naše vlastní občany, kteří pomáhali budovat naši republiku ze svých daní.

Jestli tato vláda nezabrání přílivu imigrantů do České republiky, jako že tomu nic nenasvědčuje, a činy této vlády jsou dokonce přesně opačné, tak trvám na tom, aby vláda v žádném případě nepřipustila přijímání muslimů, jelikož ti nemají žádný potenciál se sžít s naší kulturou a s námi. Je to největší lež, že se muslim přizpůsobí. Nikde, v žádné západní vyspělé zemi, v žádné západní demokracii nedošlo k přijatelné integraci muslimů. Kdykoli a kdekoli připustili, aby se usadil větší počet muslimů, téměř vzápětí začali zpochybňovat místní zákony a přinutili státní správu, aby jim začala poskytovat výhody proti místním obyvatelům.

Málokdo ovšem ví, že Evropská komise kromě oněch 2,63 % z 20 tisíc uprchlíků pro Českou republiku schválila ještě jednu kvótu, a to 2,98 % pro Českou republiku z celkového počtu legálních i nelegálních imigrantů hrnoucích se do Evropské unie. Těch bylo loňský rok 650 tisíc. V případě zavedení předpokládané kvóty by to bylo 20 tisíc a víc imigrantů každý rok pro Českou republiku. To je jedno okresní město plné islámských mladých mužů ročně. Připomínám, že většina z nich sice ovládá kalašnikov, ale nepřečte ani tečku, neumí jazyk a nezná žádné řemeslo.

Dámy a pánové, dovolte mi zdůraznit, že takový příliv muslimských imigrantů je skutečně smrtící pro celou evropskou civilizaci a že jediné systémové řešení je nulová tolerance nelegální imigrace.

A tímto se dostávám zpět k tomu, proč o těchto věcech tak široce hovořím. Pokud jde o důvěru či nedůvěru vládě, ta by se měla odvíjet hlavně od toho, nakolik vláda plní svůj program a nakolik hájí zájmy našeho národa a státu. Nikoli od výkřiků někoho, kdo má sám máslo na hlavě.

Na jednu stranu mám sice výhrady, a velké výhrady, k současné vládě, a to nejen k přístupu k imigraci, ale i k odmítnutí námi předložených zásadních zákonů, např. o referendu, které má vládní koalice dokonce v programovém prohlášení, ale ani za rok a půl nic nepředložila. Jenom plané řeči. A náš zákon přitom již před rokem odmítla. Stejně tak se to týká lichvy, kdy náš zákon, který jsem předložil loni, vláda zamítla, ale vládní poslanci sami nic nepředložili. Stejně tak mám velké výhrady k tomu, že vláda zamítla náš návrh zákona o hmotné a trestní odpovědnosti vrcholných politiků. Tato vláda také letos v únoru odmítla náš návrh zákona o přímé volbě a odvolatelnosti politiků. A tato vláda také ztěžuje život živnostníkům, které já naopak podporuji, jelikož jsem již 20 let jedním z nich a aktivně na živnostenský list také podnikám. Na druhou stranu nabízená alternativa, složená z Miroslava Kalouska, ODS a pučistů z Úsvitu, není pro tuto zemi rozhodně lepší variantou.

Já s panem Kalouskem a pro pana Kalouska hlasovat nebudu. A ani ke stávající vládě absolutní důvěru nemám. Proto já i Radim Fiala za naše hnutí Svoboda a přímá

demokracie, SPD, nebudeme podporovat tohle politické divadlo a nebudeme součástí této politické komedie, a proto se při hlasování zdržíme. Svůj postoj vyjádříme konkrétně tím, že při hlasování o důvěře vládě opustíme sál, protože nebudeme hlasovat ani s vládou ani s panem Kalouskem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Okamurovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Radim Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlasování o vyslovení nedůvěry vládě je velmi vážná věc. Já takovou věc zažívám poprvé, a proto mi dovolte, abych vrátil tuto debatu k podstatě problému.

Oligarchie, řecky oligarchía, je forma vlády, ve které má politickou moc v rukou pouze hrstka prominentních osob, nejčastěji příslušníci nejbohatší vrstvy s politickým vlivem či příslušníci armády. Termín oligarchie může též označovat státní celek, v němž je tento typ vlády uplatňován. Název pochází ze spojení řeckých slov óligon – málo – a archó – panovat.

Podle mě žijeme v době, kterou nelze nazvat jinak než dobou razantního nástupu oligarchické vlády střetu zájmů. A síla premiéra demokratického státu, síla demokratické vlády je právě tak velká, jak dalece dokáže oligarchických tendencím čelit. Já bohužel vnímám dnešní stát jako velmi slabý, protože ani vláda ani premiér nejsou s to těmto nebezpečím čelit.

Hlavní problémy této vlády vidím v tom:

Problémy této vlády jsou tradičně daně. Už dříve se skloňovala především výše daňové kvóty, výše odvodů z mezd, výše efektivního zdanění podniku. Dnes toto vše ale mimořádně překrývá výběr daní jako takový. Špatný výběr daní, to je skutečný problém této země, který v tuto chvíli dopadá na každodenní život našich obcí. Zeptejte se doma starostů z ANO, ze sociální demokracie nebo u vás u lidovců, co vám povědí.

Problémem této vlády je skutečnost, že nemá absolutně žádnou konkrétní představu o důchodové reformě. Druhý pilíř jste poslali k ledu, ale nic lepšího jste nevymysleli. Sociální demokracie ve skutečnosti neví, jak problematiku důchodů řešit, a ostatní koaliční partneři na tom nejsou o nic lépe.

Problémem této vlády je zdravotnictví. Vláda zrušila slušně fungující zdravotnické poplatky, ministr financí s odstupem času říká, že to asi byla chyba, a tak nějak uvažuje prostě o jejich znovuzavedení. Nekoncepčnost, impulzivní rozhodování bez ohledu na následky. To je systémový obrovský problém této vlády.

Problémem této vlády je likvidační postoj k malým a středním podnikatelům. Podnikatelé jednoduše nechtějí, aby je stát neustále vodil za ruku a donekonečna je kontroloval. Chtějí od státu pouze to, aby jim vytvořil podmínky, řekněme, stanovil

mantinely, ve kterých by se se svou vlastní usilovnou prací dokázali o sebe postarat sami. Vláda namísto toho vymýšlí, jak tento motor ekonomiky co nejvíc zadřít. Jak na všechny pohlížet jako na podvodníky, neboť jak známo, všici kradnú. Byrokracie, šikanování poctivých v rámci boje s nepoctivými, kontroly, nařízení namísto svobodného trhu.

Problémem této vlády je školství. O problémech školství je teď více slyšet, ale dobrá řešení nepřicházejí. Nepopulární řešení, jako je redukce obrovského počtu středních škol, jsou odsouvána. Místo toho dochází ke snahám měnit to, co funguje dobře. Mám na mysli vymýšlení změny financování regionálního školství místo zpřísnění stávajícího stavu. Dlouhodobě kritizuji nedostatečné financování vědy, výzkumu a inovací.

Region, za který jsem byl zvolen, tj. Ústecký kraj, zaplavily před volbami následující billboardy:

Prosadíme dobře fungující stát. – Jaký stát měla sociální demokracie na mysli? Ten oligarchicko-estébácký?

Umíme dát lidem práci. – Ano, nezaměstnanost v Ústeckém kraji je stále nejvyšší v republice a pod 10 % se jen tak rozhodně nedostaneme. Zvýšení minimální mzdy zažene řadu na hraně červených čísel podnikajících živnostníků na pracák. A vaše experimenty s registračními pokladnami? To samé.

Jasná pravidla pro všechny, bez výjimky. – To byl krásný billboard. Včerejší Ústecký deník: "Lidé nám hlásili z problémových lokalit shlukování nepřizpůsobivých obyvatel. Popsali nám přepadání, vyhrožování, slovní i fyzická napadení. Náš úřad eviduje množství přestupků proti občanskému soužití a veřejnému pořádku. I rušení nočního klidu, líčila včera starostka městského obvodu Neštěmice Iveta Tomková za ANO." Konec citace. Slušní lidé z mého kraje stále ještě nedostali signál, že pravidla platí pro všechny stejně a že se víc vyplatí pracovat než se doma válet na dávkách. Na litvínovské sídliště Janov pan ministr Dienstbier dorazí, pomoci však neumí. Registr přestupků jste také nedotáhli tak, aby výsledkem řetězení byl trestný čin.

Nejsme jako politici, makáme. – No to jsme měli v uplynulém období možnost vidět v reálu. Stačí vzpomenou dovolenou pana poslance Komárka, lyžovačku pana ministra Babiše či dobrodružné výlety pana premiéra Sobotky po regionech, kupříkladu za žirafami do olomoucké ZOO. To vše v době, kdy měli sedět tady ve Sněmovně.

Jsme schopný národ, jen nás řídí nemehla. – Ano. V tom mi nezbývá, než s marketingovými kreativci politické divize Agrofertu souhlasit.

Aby se za nás naše děti nemusely stydět. – No to by bylo dobré, aby se za nás nemusely stydět, bylo by dobré, aby tahle vláda skončila. Právě proto, aby se za mě moje děti nestyděly, oligarchické a levicové vládě já důvěru nedám.

Závěrem bych si ještě dovolil jednu drobnou, leč důraznou opoziční prosbu, a to nejen k zemědělství: Méně řepky republice, víc rozumu v politice. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holečkovi. Než dám slovo s přednostním právem panu ministrovi financí, s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Komárek. Omlouvám se, pane ministře.

Poslanec Martin Komárek: Omlouvám se, pane ministře, děkuji, pane předsedající, nebudu rušit, ale pan –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tady nerušíte.

Poslanec Martin Komárek: Pan Holeček poučil Sněmovnu o nějakém řeckém slovíčku. Já jsem dalek toho poučovat dospělé lidi, to se nedělá, jenom bych panu Holečkovi prostřednictvím pana předsedajícího, připomenul, že Platón, který slovo oligarchia zavedl do politologické literatury, považoval oligarchii přeci jenom za o něco lepší systém než demokracii. My jsme se od té doby samozřejmě posunuli. Vnímáme věci jinak. Proto prosím pana Holečka prostřednictvím pana předsedajícího, a všechny ostatní, abychom nepoužívali slovo oligarcha, Baťa nebyl oligarcha, prostě Bill Gates není oligarcha. Slušní, bohatí, úspěšní lidé nejsou oligarchové. Jsou to slušní, bohatí, úspěšní lidé. Je to hanebná bolševická rétorika, kterou rádoby pravicoví lidé používají. Děkuji. Prosím nazývejme slova pravými jmény. (Potlesk ze střední strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Holeček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Radim Holeček: Jenom velmi krátce. V životě jsem si nevšiml, že by Bill Gates nebo Baťa dělali politiku. Děkuji. (Hlasité reakce napříč sálem).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak nyní s přednostním právem pan ministr financí a vicepremiér Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo. Poprosím kolegy, aby na sebe nepokřikovali, i když mají pravdu. (Smích poslanců.) Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já jsem strašně rád, že jsem se stal středobodem v této Sněmovně a hlavně opozice. Ale vždyť vy jste zapomněli, že vy jste mě zplodili. Vy, zkorumpovaná pravice. Vždyť já jsem byl váš volič. Já jsem byl volič ODS. Takže

kdybyste nekradli, nepodváděli a plnili program, tak já bych tu nestál. Mohl jsem si užívat těch peněz. Takže já nevím, co mi tady vyčítáte teďka.

Já mám střet zájmů. Ano. Protože jsem vybudoval firmu od nuly, která měla v lednu 1993 čtyři zaměstnance, s podporou americké City Bank, která dneska zaměstnává 35 tisíc lidí. A obrat mých firem se státem je směšných 1,1 %. A ten se nezměnil. Směšných 1,1 %. Na 240 miliard nekonsolidovaného obratu je to 1,1 %.

Pan Zahradník má pravdu. Ano plynou miliardy, ale kam plynou? Z mých firem minulý rok plynulo 2 miliardy 314 milionů na zdravotní a sociální pojištění. Plynulo 743 milionů na daň z příjmu právnických osob do státního rozpočtu. Nemám žádné offshory jak vaši kámoši. A vy taky někteří. Vy držíte svoje firmy na offshorech. A taky jsem jako fyzická osoba odvedl za poslední dva roky 128 milionů korun. A taky mám nadaci, která rozdá ročně 40 milionů, protože jsem vděčný této zemi, kde jsem uspěl.

A šel jsem do politiky kvůli vám. Jsem se koukal na vašeho guru 2. září 2011, jak říkal: "Tady není žádná korupce." Potom chtěli po mně milion euro za to veto na ty biopaliva. Tehdá. Na to jste asi už zapomněli.

Takže já pracuji zdarma. Můj plat a všechny příjmy jdou na nadaci pro samoživitelky. Všechno si platím sám. I tu cestu do Spojených států jsem si platil sám. Nebral jsem speciál.

Takže já jsem žádný střet zájmů nezneužil. Já si nezničím jméno pro nějaké drobné, protože to jsou drobné. Pro mě jsou to drobné. (Smích poslanců KSČM. Potlesk poslanců ANO.)

Začněme od těch biopaliv. Pan premiér už to řekl. Všichni to vědí, jak to bylo s biopalivem. Vy jste zapomněli na tenhle národní akční plán České republiky pro energii z obnovitelných zdrojů? Však tady je jasný důkaz. (Ukazuje azurové desky.) Vy jste 8. listopadu 2012 – vaše vláda Nečas a Kalousek – jste rozhodli o prodloužení těch biopaliv. Tak proč stále lžete? Však tady je to napsané. "V rámci postupného navyšování biopaliv jako alternativních paliv z obnovitelných zdrojů energie v dopravě je nutno vycházet z reálného faktu, že desetiprocentního cíle v roce 2020 nelze dosáhnout nízkoprocentním přidáváním biopaliv do motorových benzínů a nafty." Takže vy jste to tady rozhodli. Vy jste to zavedli.

A vy říkáte nějakých pět miliard? Aspoň jste se mohli domluvit. Kalousek tady dva měsíce lže o pěti miliardách, které neexistují. Tak pan Bendl zase mluví. Ale pan Kalousek už dneska nemluví o pěti miliardách, protože to nemůže obhájit, protože já jako výrobce biopaliv nemám ani korunu. A tady je důkaz. Ať to lidi vidí. Tady je to. (Ukazuje fotku čerpací stanice formátu A3 se zakroužkovanými cenami.) Když půjdete na tuto čerpačku – Mladá Boleslav, výpadovka směr Česká Lípa, v sobotu nafocené – jaký je rozdíl mezi bionaftou a naftou? Čtyři koruny na litr. To je ta dotace. Výhoda spotřební daně. To je ta pravda.

A Kalousek tady stále lže. Pět miliard neexistuje. Já z toho nemám ani korunu. Tady máte bioetanol. Kolik stojí? (Hledí na fotografii.) 23,90 a normální benzin

32,40. Rozdíl 8,50 Kč ve prospěch biopaliva. A kdo si to vymyslel? Evropská unie! My musíme plnit direktivy. A kdo si vezme na zodpovědnost, že nebudeme plnit závazky vůči Evropské unii a že dostaneme penále? Jasně že dostaneme penále. Takže je to demagogie a já to zásadně odmítám.

Není pravda, že moje firma je závislá na biopalivech. Dneska se sem dováží 38 procent biopaliv ze zahraničí. A moje firma může vyvážet. A moje firma investuje do jedlého řepkového oleje. Ano. A vydělala méně biopaliv. Já zásadně odmítám tyhle lži. Já nevím, proč stále lžete.

Svobodná média. Ano. Však máme Českou televizi. Tam vycházím na pokračování v pořadu Reportéři. Ne? Tam to je... Co máte vůči těm médiím? Já nevím. Já vám můžu tady vlastně přečíst moje média – vaše rozhovory. (Čte z dalšího papíru.) Paní Němcová Lidové noviny 8. února 2014. Pan Kalousek Lidové noviny rozhovor 17. května 2014. Pan Schwarzenberg 18. 10. 2014. Tak vy tam máte víc rozhovorů než já. (Udiveným tónem. Smích poslanců ANO.) Mladá fronta: Karel Schwarzenberg 7. 3. 2015. Petr Fiala, předseda ODS, 4. 4. 2015. Karel Schwarzenberg 15. února 2014 rozhovor. Petr Fiala 30. srpna 2014. Miroslav Kalousek dvakrát dokonce, 13. 10. a 17. 10. 2014, Mladá fronta Dnes. (Ukazuje papír, ze kterého četl.) Tak o čem vy mluvíte jako? (Opět velice udiveným tónem.) Vždyť já do mých médií nemůžu ani zavolat. Ani tam nevolám.

Tak kde já jsem to ohrožení demokracie? Já tomu nerozumím, o čem je tady stále řeč.

Odpuštění daně z příjmu. Prosím vás, pane Fialo, nelžete. Naše vláda neodpouštěla žádnou daň Agrofertu. Nikdy! A ty dotace, které říkáte, jsou tady. (Ukazuje další papír.) A kdy byly schváleny? 31. ledna 2013. To jste si ze mě dělali ještě srandu. Ještě v červenci 2013 jste si ze mě dělali srandu. Jsme měli dvě procenta. Všechny dotace byly schváleny v roce 2013. Ano. Takže to je lež. Další lež.

Dále snídaně Mafra. No to je neuvěřitelné. (Ukazuje další papír.) Pan Kalousek znovu lže, protože na té snídani, na které jsem byl, nebylo Čepro. Byl tam jenom ČEZ. A měl jsem mylnou informaci, že to stálo 200 tisíc. Ale ta snídaně stála jenom 25 tisíc. Takže to bylo osm snídaní. Takže jsem si dovolil, ani jsem to netušil, že ČEZ tam dal 25 tisíc na tu snídani o elektrické (elektronické) evidenci tržeb. A já jsem si myslel, že to bylo 200 tisíc, a při interpelaci jsem slíbil, že to zaplatím. A zaplatil jsem 200 tisíc nadaci ČEZ. Tady váš usilovný poslanec, který napodobuje pana Kalouska, to tady viděl. Jsem mu ukazoval tu kopii.

A to Čepro, pane poslanče Kalousku prostřednictvím pana předsedy, to si pletete, když vy jste byl ministr financí, tak to Čepro sponzorovalo tu Mafru o budoucnosti české petrochemie. Tehdy vám to nevadilo. Teď to vadí.

No strašně mě baví to dřevo. Teď jsem prohrál chvála bohu ten tendr. Nikdo to nenapsal. (Smích poslanců ANO.) Prosím vás, my jsme oslavovali, že jsme nevyhráli ten tendr. (Pobavení v celém sále.) Ten tendr – jediné kritérium byla cena. Tam bylo 30 nabídek.

Pane poslanče Schwarzenbergu, prosím vás prostřednictvím pana předsedy, víte, když byl váš šéf ministr financí, tak bílý kůň jeho kámoše Hávy Junek, majitel LSP Trhanov, získal kontrakt na štěpku. Mimo tendr. Napřímo! Protože pan Kalousek tam zavolal. Tak se dělaly kšefty! A vy mluvíte o mně, že jsem zkorumpovaný? Vy, nástroj, symbol korupce? To je neuvěřitelné. Takže dřevo byla soutěž. Transparentní. A jediné kritérium byla cena. Tak o tom nemluvte, prosím vás. Nemluvte o tom, protože to není pravda. A já nechci být osobitý tady. Nechci mluvit o privatizaci Becherovky a tak dále, o pronájmu Orlíku Mrázkovi. Nechci to tady říkat. Nechápu, proč vy na mě útočíte. To nemáte jiný program? Já tomu fakt nerozumím. Nerozumím tomu. Nerozumím.

Pozemek Čapí hnízdo. No to je taky sranda. Jako pozemek Čapí hnízdo... Já jsem dneska říkal ministrovi Ťokovi, nechť mi to prodá nazpátek. Dám mu o padesát korun na metr víc. Reportéři zapomněli říct, že jsem dal 800 tisíc na požární zbrojnici v Olbramovicích, když byly záplavy. A ještě já blbec jsem si říkal: No tak teď jsem politik, tak nebudu dělat Havránkovou, tak to asi prodám, protože ten obchvat se posune o sto metrů k farmě. To mi znehodnotí tu nemovitost. Znehodnotí tu nemovitost! Takže je to blábol, je to lež. Je to lež! A odhlasujte tady, aby ten pozemek, nevím, jaká jsou pravidla, dejte příkaz Ťokovi, nechť mi to prodá nazpátek. Budu rád.

Takže já zásadně odmítám všechny tyto lži, protože já mám střet zájmů. Ale nikdy jsem ho nezneužil, protože jsem nyní v pozici. Proč bych to dělal? Proč?

Já jsem se dostal do politiky omylem. (Pobavení v sále.) Ano, je to tak. Nejdřív jsem někoho hledal a potom jsem udělal to hnutí. A lidé nám uvěřili. Já plním svůj program. Nelžu. Nekradu. A dělám pro lidi. Nikdy v životě jsem tolik nepracoval jako dneska.

A nechci tady říkat, co všechno jsem udělal. Řeknu jen fakta. Pan premiér, myslím, že vystoupil a řekl jasně: Jsme úspěšná koaliční vláda. Fakta: Dluh České republiky k 31. 12. 2014 poprvé od roku 1997 klesl o 19,8 miliardy korun díky mně, že jsem začal řídit cash-flow, že jsem sáhl na ty rezervy, které ležely na účtech, že jsem na tom vydělal pro stát 266 milionů. A teď dluh k 22. květnu 2015 klesl o dalších 21 miliard. Takže de facto od nástupu do mé funkce klesl o 40 miliard. Deficit, zadluženost naší země klesla z 42,6 % na 40,9. A výhled je na 2018 40 %. Takže dneska jsme jedna z nejméně zadlužených zemí. I když máme deficit, a museli jsme napravovat všechny ty vaše škrty, tak to funguje.

Dneska ráno jsme měli přebytek bilance 3,5 mld., přesně před rokem to bylo 2,4 mld. Takže není pravda tady, co pan kolega říká o daních. My jsme vybrali o 17,3 mld. daní více, když porovnám dnešní den, resp. 25. května 2015 – 2014. Ano, také jsme navýšili výdaje, protože my na rozdíl od vás investujeme. Investujeme do kapacit základních škol, mateřských škol, sociálního bydlení, dopravní infrastruktury. Investujeme! A nárůst nákladů, který je 17 mld. za to stejné období, z toho jsou 12 mld. investice.

Takže když se vrátím k daním a porovnám 2013 a 2014, tak jsme za ten rok vybrali o 31 mld. více. Takže bych byl strašně rád, kdybyste si to už konečně pamatovali. Na rok 2015 plánujeme o 20 mld. víc a na rok 2016 46. Takže 2014, 2015, 2016 je to 97 mld. daní navíc! Tak neříkejte, že nevybíráme daně!

Já jsem přebral Finanční správu v rozkladu. Kalousek si ji zprivatizoval s Knížkem. Nic nedělali, žádná strategie, Praha byla daňový ráj. Já nezneužívám svých funkcí. Vy jste tu odhlasovali kontrolu FAÚ. Super, klidně tam choďte, už jste tam byli. Zapomněli jste, ODS, jak Cícer s Kalouskem vám ukázal ProMoPro? Vondra – 500 milionů zkorumpovaných? On to zneužíval. Já to nezneužívám! Žádnou funkci. Takže to je ten dluh. A deficit? Ano, byl deficit 112 mld. v roce 2014 plán a skončili jsme na 77,8 mld. Tento rok je deficit 100 a příští rok plánuji 70, protože nechci zadlužovat zemi. A to se nám daří zároveň uvolnit spotřebu, vrátit důchody, vrátit platy, investovat. A funguje to. Máme čtvrtou nejmenší nezaměstnanost v Evropě. Pan premiér už o tom mluvil. Musíme dohánět čerpání evropských fondů.

A co vlastně tady pan kolega Kalousek dělal? On byl ve funkci od 9. ledna 2007 do 8. května 2009 a potom od 13. 7. 2010 do 10. 7. 2013. Existuje přehled o zadlužení naší země. A víte, kdo je na prvním místě? Pan Kalousek! Ten nás zadlužil o 670 mld.! A je to spočítáno na den! On tady něco káže? 670 miliard nadělal dluhů, když byl ministr financí za toto období! A zapomněli jsme, co tam ještě dělal, že hazard – jak to fungovalo? Údajně byl guru Hušák, a když existoval Hušák, tak daně se neplatily. Vzpomeňte si na Čunka, co říkal, jak pan Kalousek zavedl internetové sázení. A do roku 2012 nebyly žádné výnosy. Takže hazard od roku 1990 do 2012, dvacet dva let, neplatili daně. A já jsem první ministr, který přichází s nějakým zákonem, také o regulaci hazardu. Takže to máme hazard.

Celní správa. Také tam byl management, který má nějakou kauzu Ecoll 4,5 mld. pryč. Takže STC – Bulíček. To byl manažer pana exministra. Ten rozdával zlaté cihličky na počkání. Finanční správa – 100 milionů – museli jsme dát pro podezření trestní oznámení. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Tam měla justiční mafie ty smlouvy. A samozřejmě pan Kalousek, ten kradl dvacet let. On má tu tradici. A vlastně s jídlem roste chuť, tak to finále měla být ekologická zakázka. Tam chtěli ukrást desítky milionů. A dneska my ty ekologické zakázky nakupujeme za polovinu. Potom tam měl geniální pravou ruku – nějaký Radek Šnábl, trestně stíhaný za daňový podvod. To byla pravá ruka na arbitráže. My jsme prohráli takovou arbitráž s důchodcem ze Suffolku na TOZy. Odešlo 1,4 mld. bůhví kam. Advokáti, soláry – to bylo utajené, to vláda jednala v utajení, kdo nás bude zastupovat. A tak dále. Takže vy tady mluvíte, že já jsem zkorumpovaný? To je neuvěřitelné.

Takže já bych byl strašně rád, kdybyste už přestali lhát, protože já nekradu, nelžu, nemám to zapotřebí a pro mě je skutečně absurdní, že vlastně symbol korupce pan Kalousek tady stále lže.

A já bych byl strašně rád, abyste, paní Langšádlová, když mluvíte o korupci, tak si přečtěte tuhle knížku. (Ukazuje modrou knihu formátu A5 s názvem Miroslav

Kalousek, následně tutéž publikaci ukazují všichni poslanci hnutí ANO.) Já vám přečtu aspoň úvod, když dovolíte.

Kdo je Ing. Miroslav Kalousek? Tuto otázku se v uplynulých 20 letech jeho vysoké úřednické a politické činnosti pokoušelo zodpovědět mnoho zasvěcených osob a novinářů. Je-li člověk schopen být ředitelem odboru poradců předsedy vlády, členem správní rady a jednatelem Západočeských pivovarů, členem prezidia Pozemkového fondu ČR, být ekonomickým náměstkem třem po sobě jdoucím ministrům na jednom ministerstvu, stát se poslancem Parlamentu ČR, být předsedou rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, být členem či předsedou vyšetřovací komise a ministrem financí, pak o takovém člověku můžeme říci ledacos, ale určitě o takovém člověku nelze říci, že by to byl hlupák, který neví, co činí.

Přenesme se o 17 let zpět do léta roku 1997. Miroslav Kalousek je pátým rokem ekonomickým náměstkem ministra obrany a má přátelský vztah s Richardem Hávou, zástupcem významné zbrojařské společnosti zprostředkující obchody s armádní technikou. Jsme na premiéře letounu L-159. Napětí a vzrušení před rozhrnutím opony, za níž se letoun skrývá, je veliké. Náhle je slyšet nadšený výkřik Miroslava Kalouska: A je to v kapse! Po telefonické zprávě, že se vláda zavázala ke koupi 72 těchto letounů pro armádu a poskytla bankám i garance na úvěrování nákladného projektu. Tehdejší ministr obrany se vyjadřuje, že export této zbraně může získat peníze pro skomírající školství nebo zdravotnictví. Richard Háva, možný strategický partner výrobce letounů a prostředník tohoto vývozu tak získá další zakázku. Orientační cena této zakázky byla o pět let dříve kolem 22 mld.

Je prosinec roku 2008. Ministr financí Miroslav Kalousek k naprostému překvapení široké i odborné právní veřejnosti i jeho nejbližšího okolí povoluje svým podpisem provozovat pěti společnostem internetové kurzové sázení, ačkoliv podle názoru mnoha právníků tento druh loterie nemá oporu v zákoně. To ostatně nedlouho předtím připouští i sám ministr a zákon přitom v době povolení zůstává nezměněn. Do nedávné doby je ostatně také razantním odpůrcem tohoto způsobu provozování hazardu, když prohlašuje, že tento druh sázení bude v republice povolen jen přes jeho mrtvolu. Na objemu sázek představuje hazard ročně odhadem přiznaných 100 mld. korun.

Je září 2009. Jakýsi dlouholetý Kalouskův přítel a kolega, který je poslancem a příznivcem bez voleb legitimizované nové strany TOP 09, přijímá falešnou nabídku od novináře – milion korun pro stranu TOP 09 za změnu loterijního zákona. Přitom pronáší: "Musím říct Mirkovi Kalouskovi, že jste nám pomohl, aby měl pocit, že je povinovanej nějak reagovat, že jo." Sekretář strany TOP 09 přitom při dotazu novináře na to, kdo ve straně má na starosti sponzory a hazard, poukázal právě na zmíněného dlouholetého přítele Miroslava Kalouska, v nějž má ministr podle vlastních slov naprostou důvěru, a samozřejmě na něm také zavěšeny všechny svoje firmy.

Je pár měsíců do parlamentních voleb v roce 2010. Místopředseda nové strany TOP 09 Kalousek nemá žádnou jistotu, že jeho strana při své premiéře v blížících se volbách uspěje a dostane se tak do Poslanecké sněmovny. Kalousek je v té době

v politice už téměř 20 let. V Poslanecké sněmovně se má hlasovat o tom, zda se opustí projekt elektronických vinět na automobily místo papírových dálničních známek. Náklady na jejich zavedení se odhadují na 12 mld. korun a zakázku má získat společnost Kapsch, která již před časem získala mnohamiliardovou zakázku na realizaci a provoz elektronického mýta. Skuteční odborníci bijí na poplach a varují: Z hlediska ekonomického, dopravního i technického je to naprostý nesmysl. A ví to i ministr dopravy, když později přiznává, že z čistě ekonomického hlediska jsou viněty samozřejmě nevýhodné. Jakýsi poslanec ODS a místopředseda kontrolního výboru varuje poslance, že schválená podoba elektronických vinět je nejhorší pro stát, nejméně výhodná a že některé technologie by bylo možné pořídit i dvanáctkrát laciněji. Vše se zdá být jasné, ale není. Vystupuje totiž Miroslav Kalousek a prohlašuje, že argumenty kolegy jsou účelové a nefěr a obviňuje jej z posledního obchodu odcházejícího poslance. A dodává: Na to my vám kašleme. A hlasuje proti návrhu na zrušení vinět.

Jak jsme již konstatovali, Miroslav Kalousek není žádný hlupák a jistě ví, co činí. Do voleb a možná konce jeho politické kariéry zbývá něco kolem tří měsíců. Je léto roku 2011. Podle nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu odpustilo Ministerstvo financí v období let 2006 až 2009, z něhož značnou část je ministrem financí Miroslav Kalousek, na sankcích za neoprávněné čerpání dotací 31 miliard ze 34 miliard korun. Novináři znají konkrétní případy, kdy Kalouskovo ministerstvo odpustilo sankce, i když za dotaci padly pravomocné tresty pro úvěrový podvod a úplatkářství. Miroslav Kalousek na to reaguje těmito slovy: Jedna malá zrůdička jménem Kala se rozhodla z toho asi před čtrnácti dny udělat mediální kauzu, jak ten zločinný Kalousek odpustil 31 miliard. To, co dělá mimořádně bolševický exposlanec ČSSD Kala, považuji za nehoráznost. Asi mu kolegové z ČSSD poradili, aby to vynesl do médií a znemožnil vládu. Poznamenejme, že Miroslav Kala je v té době viceprezidentem NKÚ.

Miroslav Kalousek po dobu své úřednické a politické kariéry důsledně odmítá jakákoliv obviňování z toho, že by ze svého jednání měl nějaký nepřípustný finanční či jiný prospěch mimo rámec svého platu. V roce 2001 například říká: Nikdy jsem neukradl ani korunu ani pro sebe ani pro stranu, jak občas slýchám. A nikdo nikdy mi nedokáže opak. Lze těmto tvrzením věřit?

Za dob, kdy byl Miroslav Kalousek náměstkem lidoveckých ministrů, se opakovaně proslýchalo a tvrdilo, že ze zbrojních zakázek může profitovat pokladna. Miroslav Kalousek takové obvinění vždy důrazně odmítal. Například v roce 1997 k tomu prohlásil: Je to nesmysl, nepřipadá v úvahu, nic takového neděláme. Pokud si to opravdu někdo myslí, mám na to jedinou reakci, a to rčení podle sebe soudím tebe. O tři roky později, když již Miroslav Kalousek není náměstkem ministra obrany, se však vyjadřuje o tehdejším náměstkovi ministra obrany Jindřichovi Tomášovi takto: Za současné situace je v tomto baráku možné všechno. Slyšel jsem hodně o tom, že pan náměstek Tomáš má své podnikatelské aktivity. Vždycky jsem se divil, že tento člověk, který je aktivní v podnikatelské sféře, může zastávat tohle místo. Mnohem později v souvislosti s jeho povolením internetového kursového sázení prohlašuje o svých odpůrcích: Jsem hluboce přesvědčen, že právě oponenti, kteří nás tvrdě kritizovali, byli od zahraničních společností motivováni.

Navrhuje-li Miroslav Kalousek rčení podle sebe soudím tebe, pak z toho plyne, že jenom posledními dvěma tvrzeními popírá sám sebe a výše uvedené vlastní vyjádření z roku 2001.

Miroslav Kalousek mnohokrát prohlásil, že všechna obvinění jeho osoby z nekalého jednání jsou pouhé pomluvy, a opakovaně žádal od svých protivníků důkazy pro jejich tvrzení. Mnohokráte zdůraznil, že nikdy nebyl ze strany orgánů činných v trestním řízení obviněn – jak jsme tady měli tu justiční mafii potom chvilku –, a to ale v žádném případě neznamená, že nemůže být z jemu připisovaných skutků vinen.

Zcela mimo tuto souvislost poznamenejme, že po druhé světové válce byl v Norimberském procesu odsouzen například polní maršál W. Keitel a generálplukovník A. Jodl, kteří celou válku proseděli v berlínských kancelářích a bunkrech, podobně jako německý ministr zahraničí Joachim von Ribbentrop se steiným koncem. Jako svědka si sovětská strana procesu pozvala generála a polního maršála Fridricha Pauluse. Byl to ovšem právě Paulus, kdo plánoval agresivní válku na východě. Právě jeho varianta útoku byla přijata a později uskutečněna. A navíc ještě ke všemu na sovětském území osobně bojoval. Paulusovi by bylo možné klást za vinu jakékoliv zločiny vojáků a důstojníků šesté armády. Paulus však v Norimberku souzen nebyl, naopak v naleštěných lakýrkách, v obleku a s motýlkem u krku seděl mezi svědky procesu. Souzen nebyl ani nikdy potom...

Takže to je knížka, která se jmenuje Miroslav Kalousek, dvacet let jeho úřednických a politických her.

A tento člověk mě obviňuje z korupce. Takže pro mě je to skutečně absurdní debata a já bych byl strašně rád, abyste skutečně už přestali lhát, abyste nechali naši vládu pracovat, abyste nás nechali přijímat zákony, protože si myslím, že jsme vláda úspěšná, a já pevně doufám, že si voliči perspektivně uvědomí, kdo vlastně ještě tady sedí v té Sněmovně. A pokud tady ještě bude sedět pan Kalousek, tak určitě ještě lépe nebude.

Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Před přihlášenými do rozpravy mám tři faktické poznámky. První je pan poslanec Ivan Adamec, potom pan poslanec Miroslav Kalousek a poté pan poslanec Petr Bendl. Pak bychom se vrátili do rozpravy podle písemných přihlášek. Pan kolega Adamec, dvě minuty k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já se přiznám, že jsem poprvé tady ve Sněmovně, v prvním volebním období, a poprvé se účastním návrhu na vyslovení nedůvěry vládě. Musím tedy říci, že z některých příspěvků je mi hodně smutno, z některých i trochu úzko.

Možná v reakci na pana prvního místopředsedu, pana ministra Babiše, bych chtěl říci, že ty daně, které on říká, že vybírají úspěšně, že na těch obcích to vypadá trochu jinak. Tam je pořád daňový deficit. Já pevně věřím, že to dorovnáme v příštích měsících. Takže není radno se divit, že tady ta kritika zaznívá.

A musím říci, že výrok toho typu "nechte nás pracovat, opozice", tak si myslím, že to je úplně právě špatně. My žijeme v demokratickém systému, kde má opozice zakotveno své pevné místo, a ne nadarmo se říká pro koaliční partnery, že opozice je dobré slovo a dobrá rada zadarmo. A já si myslím, že bychom si to měli uvědomit a i někdy, když se tady trošku víc hádáme, tak rozhodně si nemyslím, že by to mělo spadávat do nějakých osobních rovin.

Ale já jsem chtěl něco jiného. Víte, já už to tady slyším poněkolikáté – vy jste kradli – a vždycky se ukáže tam na nás, na tu naši stranu, a ODS prostě kradla, chtěla milion eur. Tak já bych poprosil, pane první místopředsedo vlády, řekněte mi, kdo v ODS kradl konkrétně, kdo chtěl ten milion eur, já bych to rád slyšel, protože se cítím velmi špatně, když se ukazuje na mne, který s tím neměl nikdy nic společného.

Děkuji vám. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Adamcovi za dodržení času. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já bych mohl celkem snadno vyvrátit jak ta slova o politice Ministerstva financí, tak ty panem ministrem Babišem financované sebrané pomluvy a drby, ze kterých tady citoval. Ale to by bylo odvádění pozornosti. Kvůli tomu nezasedá dnešní schůze. Dnešní schůze zasedá kvůli konzumovanému a bezprecedentnímu konfliktu zájmů pana ministra Babiše.

Samozřejmě, že u té pumpy je bionafta o 4 koruny levnější. Je to proto, že tam je ta veřejná podpora do cenové intervence. Když ta cenová podpora nebude, tak to bude o 8 korun dražší a pan ministr Babiš neprodá ani litr. Proto je to pro něj tak klíčově důležité, aby ta veřejná podpora v rozsahu 9 miliard pokračovala. A on opravdu věří, že mu někdo uvěří, že z toho nic nemá, že stimulace poptávky není stimulací výroby. Prostě to je čistá lež, tady prostřednictvím předsedajícího prostě lžete, pane ministře, úplně stejně, jako jste lhal na tiskové konferenci, když jste říkal, že Ministerstvo financí nevyjádřilo souhlas s pozměňujícím návrhem pana poslance Raise. Samozřejmě vyjádřilo. Vy jste hlasoval v rozporu s odborným stanoviskem svého ministerstva ve prospěch své firmy. A s tím se prostě nedá nic dělat a vláda na to říká, i vy jste teď řekl – a my chceme klid na práci. No na takovouhle práci mít klid nesmíte a nemůžete, protože krást se nejenom nesmí, ale ani nemá, a my vás prostě nesmíme nechat v klidu krást. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, my přece víme, že to není přímá podpora Agrofertu, těch 9 miliard daňových úlev. My víme, že to nejsou peníze, kde by koruna skončila na účtech Agrofertu. Jde o daňovou úlevu. Myslíte si, pane místopředsedo vlády, že by dopravci nakupovali bionaftu, kdyby to pro ně bylo nevýhodné, kdyby tam nebyla ta daňová úleva? Myslíte si, že by vaše výrobky šly na odbyt, kdyby tam nebyla daňová úleva? Mě by moc zajímalo, kdybyste aspoň veřejně řekl, za kolik miliard tedy bionaftu prodáváte, abychom věděli, kolik vlastně vám daňový poplatník právě z těchto devíti miliard přispěje. Tam to přece je schované. My přece dobře víme, že to není přímo, že to není jako u té jedné miliardy, kterou dostáváte napřímo na dotacích v oblasti zemědělství, anebo že to není ta podpora jeden a půl miliardy, které dostáváte na investičních pobídkách. Ale bavíme-li se o konfliktu zájmů v bionaftě, pak je to o tom, že se tady podporuje výroba bionafty, kde vy máte na trhu v České republice 60 %. A tam je velmi jednoduché si spočítat, pokud bychom věděli, kolik bionafty prodáváte, kolik tedy vlastně fyzicky je podpora Poslanecké sněmovny a vlády v tomto ohledu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Mám dvě poznámky. První, když pan ministr Babiš říká, že neovlivňuje novináře a že nelže, tak mu musím říci, že lže, protože lze najít z 29. 6. 2013 přepis rozhovoru, který vedl pan Babiš s novinářem Janem Kálalem, tehdy novinářem Lidových novin, kdy Andrej Babiš mu říká: Koukal jsem do monitoringu, v Právu mám otvírák, v Hospodářkách velký článek, v Lidovkách jsem nic nenašel. Pak se ale baví o tom, jak je možné, že v těch Lidovkách nic nenašel, a rozhovor končí: Ne, Babiš. Ne, dobrý, v pohodě. Doufám, že kluci jenom vědí, co dělaj jako. Asi nevědí, s kým mají tu čest, ale to je jedno. Dobrý.

Tak to je první věc toho, jak neovlivňuje novináře, nikomu nevolá a mluví vždy pravdu.

Druhá věc. Chci se zeptat, jak se srovnává s právním vědomím prvního místopředsedy vlády fakt, že tady řekl na mikrofon, že mu byl nabídnut milion za – nebo že měl zaplatit milion eur za veto v biopalivech. Tak se potřebuji zeptat, zda tuto skutečnost nahlásil orgánům činným v trestním řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové. Nyní paní poslankyně Jana Fischerová, připraví se k faktické poznámce poslanec Jiří Koubek. Také s faktickou poznámkou, pane ministře? Ano? Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já jsem dnes od začátku byla překvapená, že jsme se konečně sešli v plném počtu, myslím tím tedy vládu. To jsme tady asi dlouho my všichni nezažili. Kromě pana ministra zahraničních věcí, který je v Africe, tak tady byli na začátku všichni. Tak to patří ocenit. Protože když jsme na interpelacích, mně to tady chybí a nemáme možnost se ptát. Takže já se teď zeptám a zeptám se pana ministra financí Babiše, protože jsem ho také poslouchala, když tady mluvil. Mluvil pomalu, četl pomalu a já jsem si z toho udělala poznámky a chci se zeptat následovně.

Investiční pobídky Agrofertu. V roce 2014 byly schváleny, a to už bylo za současné vlády, investiční pobídky ve výši 1,5 miliardy korun pro společnosti koncernu Agrofert ve formě slevy na dani. A jinými slovy, bylo to firmám, které vlastní pan ministr financí, byla odpuštěna daň z příjmu ve výši 1,5 miliardy korun. Mohu jmenovat. Precheza, Preol, Olma, Vodňanská drůbež, ta kuřata, Penam, Lovochemie, Fatra. A toto jsem při projevu pana ministra financí slyšela jinak. Takže já se ho znovu ptám, kde je tedy pravda. A přiznám se, že se mě ptají i lidé, s kterými se setkávám, diskutujeme, tak se mě ptají na to minulé hlasování a ukončení daňové podpory biopaliv, protože pan ministr financí oznámil celkem sedmkrát v letošním a minulém roce na vládě střet zájmů. Ovšem při tom vlastním hlasování toto neproběhlo. Takže to byl další dotaz.

Jestli, pane ministře financí, ty podmínky, které se vytvářejí formou legislativní cestou, legislativního prostředí anebo přímo získáváním těchto úlev na daních –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, prosím, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Fischerová: Chci říci pravdu. Děkuji za prostor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Jiří Koubek k faktické poznámce, potom faktická poznámka pana ministra financí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Když tady pan ministr financí mluvil o té akci, kterou měla Mafra a snídaně a ČEZ, a kolik že teda peněz zaplatil, a zmínil, že mi tu smlouvu ukázal, tak nemluvil pravdu. Mával mi takhle nějakým papírem před očima, tak se podívejte, ale žádnou smlouvu mi neukázal.

Ale já jsem se ho během té interpelace ptal na ještě jiný střet, o kterém pomlčel a odmítl odpovědět. Kolik peněz zaplatila společnost Čepro společnosti Mafra za jinou akci. Pan ministr financí odmítl odpovědět. Já jsem si tu informaci podle zákona o svobodném přístupu k informacím vyžádal. Tady je. Moje otázka zněla: Jaká je výše finanční spoluúčasti Čepro, a. s., na konferenci pořádané skupinou Mafra dne 27. března 2015? Odpověď: Za účelem patřičné prezentace na této konferenci Čepro zaplatilo dne 17. dubna 2015 společnosti Mafra, a. s., 121 tisíc korun s DPH. Tedy

akce s ČEZ nebyla zdaleka jediná. Víme ještě o dalších. Akce Čepro. Jistě by nám pan ministr financí mohl říci, kdy tyto peníze vrátí společnosti Čepro nebo nějaké jiné nadaci neziskové, jestli nám tedy ty smlouvy ukáže. A toto je jeden z dalších důkazů toho, že si pan ministr financí ze státního rozpočtu i pro společnost Mafra udělal doslova a do písmene dojnou krávu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Jiří Koubek. Nyní pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Pane místopředsedo vlády, máte čas k faktické poznámce.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já bych chtěl odpovědět paní poslankyni Němcové prostřednictvím pana předsedajícího. Je škoda, že si to nepamatujete. To bylo v Otázkách Václava Moravce. Tam spadl web a potom Česká televize to zapomněla vysílat, protože to byl samozřejmě skandál. Já jsem řekl tam to jméno. Byl jsem u notáře, vyšetřovala to policie. Bylo to z okolí vašeho oblíbence, vašeho guru, prvního, nebudu ho jmenovat. Myslím, že všichni víme, kdo tady byl největší škůdce od listopadu.

K těm dotacím, prosím vás. Ještě jednou. Já jsem to tady četl, paní kolegyně. Ano. Precheza 31. ledna 2013. Synthesia 26. 2. 2013. A to jsou peníze z Evropy. Vy mi upíráte právo vůbec jít do politiky, takže vy mi upíráte vlastně i ústavní právo, vy mi upíráte právo i podnikat na moje firmy, které nemohou čerpat dotace jako nějaké jiné. To jsou evropské peníze, to není český rozpočet, do kterého já přispívám 700 nebo 800 milionů korun. To jsou evropské a jsou na to pravidla pro všechny stejná.

A Čepro, prosím vás, pane kolego, zeptejte se pana Kalouska, jak to bylo. On byl průkopník těch akcí Čepra, on jim říkal dejte tam peníze. Oni akorát pokračují v tradici. A pokud máte pocit, že 130 tisíc korun, že bych skutečně tak hluboko klesl, že bych usiloval o to, tak to je absurdní. Takže dotace by nikdy naše vláda neschvalovala, nic pro Agrofert. Vždycky hlásím střet zájmů a všechny tyto dotace jsou z Evropy a jsou z roku 2013. Tak si to, prosím vás, nastudujte, protože od momentu podání žádosti na dotaci uplyne někdy jeden až dva roky. Takže tak to funguje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi financí a místopředsedovi vlády i za dodržení času ve faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Fialy. Pak se snad vrátíme do debaty. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Ano. Pane ministře, k tomu, co jste říkal k těm investičním pobídkám, abychom tedy věděli, kdo říká pravdu. Já tady mám tabulku oficiální, veřejnou, CzechInvestu, investiční pobídky. Mám tady firmy Precheza, Preol, Olma, Vodňanská drůbež, Penam, Lovochemie, Fatra. Mohu vám přečíst i částky, strop

veřejné podpory v milionech korun, je to tady také uvedeno, nebudu tím teď zdržovat, ale na přání vám to poskytnu.

A co je tu zajímavé? Podání záměru – rok 2014, rozhodnutí – rok 2014. Tak se podívejte, prosím, kdo neříká pravdu. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. A nyní se vrátíme do rozpravy k řádně přihlášeným poslancům. Nyní pan poslanec Adolf Beznoska, připraví se pan poslanec Marek Ženíšek. Pan kolega Beznoska tu není, takže mu propadá přihláška, takže pan poslanec Marek Ženíšek. Připraví se pan kolega Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Je mi líto, pane premiére, byť nejste přítomen, že váš projev na začátku této schůze byl podle mě mnohem horší, než jsem myslel, že bude. A že jste patrně totiž vůbec nepochopil, proč jsme se tady dnes a kvůli čemu jsme se dnes sešli. A do jisté míry je mi líto i pana vicepremiéra Babiše, že podniká v biopalivech a nemá z toho ani korunu. To je mi fakt líto. Nicméně ta částka pět miliard tady byla již několikrát dostatečně vysvětlena, a i kdyby se jednalo o milion nebo půl milionu zisku a ne pět miliard, tak je to skandál, který zkrátka nemá obdoby.

Dnešní mimořádná schůze byla svolána kvůli střetu zájmů Andreje Babiše, který je naprosto, bych řekl, ve vyspělé demokracii nemožný, a vaše nečinnost, pane premiére, je v celé této věci alarmující a šokující. A ospravedlňovat to ve vašem projevu úspěchem typu "zrušení poplatku u lékaře" je, řekl bych, více než trapné.

A řešit tady kolegu Kalouska ukazuje na absenci argumentů... Ten bod se jmenuje vyslovení nedůvěry vládě. Pan poslanec Kalousek není členem vlády. Pane vicepremiére, máte 30 tisíc zaměstnanců a myslím si, že dost peněz, tak si někoho zaplaťte, ať vám před každým bodem schůze řekne, jak se ten bod jmenuje.

Jsem přesvědčen, že v době, kdy v ČR ještě fungovaly svobodné a přitom vlivné sdělovací prostředky, by výsledek jednání o podpoře biopaliv, jakého jsme byli svědky ve středu, vedl nakonec k pádu vlády. Ostatně i v naší historii odstupovali politici a padaly vlády kvůli daleko menším proviněním. Připomínám například kauzu premiéra Grosse před deseti lety, který neuměl vysvětlit pouhý jeden milion korun a potom odstoupil. Různí političtí šíbři a různí tzv. kmotři potřebovali celé desetiletí a několik vlád k tomu, aby se pomocí kontaktů na různé Mrázky dopracovali k částce pěti miliard. Vám ale v roce 2015 stačil už jen jediný den, abyste si odhlasovali podporu pěti miliard pro vaši firmu Agrofert. Jedná se tedy v celkové hodnotě, dalo by se říct, o obohacení, které pěttisíckrát převyšuje kauzu, které čelil bývalý premiér Stanislav Gross v roce 2005, a následně pak odstoupil.

Chápu, že některým to připadá úsměvné a nebaví je to dnes poslouchat, smějí se tomu, jak tady část opozice upozorňuje na skandál z minulého týdne, a máte z toho do jisté míry legraci. Důvod k radosti si v případě pana vicepremiéra Babiše umím

představit. Když totiž srovnám náklady na jednu koblihu, kterou jste v kampani rozdával, a výslednou bilanci na závěr, kdy každý občan po středečním hlasování zaplatí vaší firmě Agrofert 500 korun, tak je to pro vás jistě důvod k radosti. Tomu rozumím. Byli jste to ale vy, kdo jste často vykřikovali, že přinášíte novou politickou kulturu. Místo toho jste během jediného dne dokázali to, co se různým politickým šíbrům nepodařilo za celá desetiletí. A vládě a jejímu předsedovi a koaličním partnerům je to jedno, a dokonce s tím souhlasí a pomáhají tomu.

Dovolím si vám některým připomenout několik daleko méně závažných kauz, kvůli kterým v Evropě, ve vyspělé Evropě, politici odstupovali či odstupují nebo končily vlády. V Evropě odstupují politici už jen kvůli tomu, že třeba opisují, což s pěti miliardami pro firmu Agrofert nelze vůbec srovnávat. Připomínám kauzu z roku 2012, kdy prezident v Maďarsku kvůli plagiátorské aféře musel rezignovat. Stejně tak například musel kvůli opisování odstoupit někdejší německý ministr obrany Guttenberg. Připomínám takhle kauzu bývalého spolkového prezidenta Wulfa, který rezignoval poté, co čelil obvinění, že se v roce 2008 ještě jako dolnosaský premiér nechal na mnichovském Oktoberfestu hostit filmovým producentem v hodnotě 720 eur.

Připomínám, že existují země jako třeba Spojené státy, a mrzí mě, že to pan vicepremiér na cestě po USA, kterou si sám platil, nezjistil nebo že mu to nikdo neřekl, že lidé ve Spojených státech amerických, pokud jsou činní v exekutivě, tak po nějakou dobu ještě nesmějí obchodovat nebo podnikat v byznyse, který nějakým způsobem souvisí s místem nebo s funkcí, kterou zastávali v exekutivě. Ve vaší vládě ale se stalo standardem, že hlasujete pro zákony, které finančně pomohou podnikání prvního místopředsedy vlády ještě v době, kdy je ve vládě. A to je ten problém, kvůli kterému byla svolána tato dnešní schůze.

Tato vláda, v jejímž čele je pan premiér Sobotka, se dle mého názoru zapíše do historie právě z tohoto důvodu jako nejvíce korupční vláda. O tom není pochyb. A je mi jasné, že se tomu někteří z vás budete smát a že vám je to naprosto jedno. Střet zájmů berete jako naprostý standard a po posledním hlasování o podpoře biopaliv jste tento korupční systém dovedli do dokonalosti. Zkrátka si jen odhlasujete, že pomůžete firmě Agrofert, jejíž majitel je vicepremiér, a vůbec vám to nevadí. Čekal bych, že aspoň potom, co se tak stane, začne pan premiér celou situaci řešit, že aspoň udělá gesto, že prohlásí: Buď ty firmy prodej, anebo končíme. Takhle by se totiž choval ministerský předseda nebo koaliční partneři, kterým by nešlo jen o vlastní křesla, ale i o politickou kulturu, se kterou se tak často oháníte. Vy jste si ale vybrali ta křesla, bohužel. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Ženíškovi. Nyní má slovo ve svém příspěvku pan poslanec František Laudát, připraví se pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Na úvod mého vystoupení bych předpokládal, když je důvěra vládě, že tady

pan premiér Sobotka bude sedět. Docela bych vás poprosil, pane místopředsedo, abyste ho pozval, aby se dostavil do sálu. Já bych se nerad dočkal toho, až to dopracujete za dva tři roky tam, kam to podle mého názoru dopracujete, aby pan premiér říkal, že tady nebyl a že to neslyšel. Tím neříkám a nepřeceňuji význam svého vystoupení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já to sice mohu udělat, a je jenom na panu premiérovi, jestli tady bude, vzhledem k tomu, že tady má dostatečné zastoupení členů vlády přímo v sále. Jednací řád mi něco takového neumožňuje, abych to v tuto chvíli vynucoval. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Dobře. Mně umožňuje jednací řád dát procedurální návrh přerušení jednání do příchodu pana premiéra Sobotky. Poprosím, abyste o tom nechal hlasovat bezprostředně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To samozřejmě nechám, protože to je vaše právo, přirozeně. Já zagonguji, aby kolegové, kteří jsou v předsálí, přišli zpátky. Všechny vás odhlásím, prosím, přihlaste se se svými identifikačními kartami. A jakmile se ustálí počet přítomných, tak ještě vidím, že... V sále je více lidí, než je stav na elektronickém zařízení, takže ještě přibývá...

Procedurální návrh pana poslance Laudáta je o tom, že přerušujeme jednání do příchodu předsedy vlády. Pan předseda vlády tady je. Já chápu, že byl pravděpodobně ve Státních aktech, ale procedurální návrh je samozřejmě, pokud ho nestahuje pan poslanec Laudát a chce se vrátit... Takže stahuje.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Když pan premiér dorazil...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás ještě chvilku přeruším. Prosím o klid Poslaneckou sněmovnu. Pokud vedete diskusi na jiné téma, než je otázka důvěry vládě, prosím v předsálí. Děkuji. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych se přece jenom vrátil k meritu věci po těch hodinových přestřelkách, kdy tady někdo předčítá brakovou literaturu, aby poté zřejmě vyčerpán dal další instrukce, co že dalšího ze státu zprivatizuje.

Ještě nikdy po roce 1989 se nestalo, aby většina přítomných poslanců vládní koalice hlasovala ve prospěch jedné firmy. Firmy, jejíž majitel je dnes nejmocnějším českým politikem, místopředsedou vlády a majitelem druhé nejsilnější politické strany ve Sněmovně. Domnívám se, že minimálně v etické rovině jste porušili poslanecký slib, který jste zde po svém zvolení skládali. Vaše chování určitě není v zájmu této země a jejích občanů. Tak flagrantní ignorování střetu zájmů je snad

unikátem ve všech zemích Evropské unie. Lhaní a manipulace s fakty rovněž nemá po roce 1989 obdoby.

Stačí se podívat na kauzu biopaliva. Nejdříve je všechno v pořádku, něco sem předložíte, potom není, načež pan Babiš otočí a je pro zrušení podpory, což samozřejmě halasně vyhlašuje přes svůj potištěný papír do světa. Aby toho nebylo málo, poslanec Rais opíše pozměňovací návrh Kalouska, podá ho svým jménem – a příběh končí výsměchem občanům. ANO si za podpory většiny poslanců ČSSD a KDU zamítne vlastní, rozuměj opsaný, návrh a bezmocný Andrej respektuje rozhodnutí klubu ANO, ale sám má jiný názor, což zhmotní i svým hlasováním.

Omlouvám se, ještě jsem zapomněl v příběhu zmínit trapnou roli ministra zemědělství, je tady, za KDU-ČSL, který měl o výsledek hlasování ještě větší starost než Babiš sám. Vím, o čem mluvím. To zřejmě byl i důvod, proč se tolik lidovců na svém sjezdu v sobotu spletlo při jeho volbě prvním místopředsedou.

O kultuře pravdomluvnosti v koalici svědčí fakt, že předseda klubu ANO všechno hodil na koaliční partnery, kteří ANO v uvozovkách donutili proti pozměňovacímu návrhu hlasovat, a lidovečtí bejci ho donutili k zákulisní omluvě. Gustáv Husák by se červenal. Ten při svém lhaní měl za zadkem sovětské tanky. Nevím, koho máte za zadkem vy.

Kauza biopaliva by v každé civilizované zemi vedla k pádu vlády a nulovým šancím bílého koně obhájit vysoký stranický post. Tak nevím, proč vám nedat znova opakovaně příležitost, abyste přiznali barvu. Na tom nemění nic, že nás při této podivné rudooligarchické směsi asi nic nezastaví a budete hlasovat pro podržení vlády, ještě posíleni o podporu KSČM. Lepší důkaz o parametrech skutečného vládnutí si koaliční část lžipravice, protože oni si berou, že (nesrozumitelné), jsou a budou pravicí, ani nemohla objednat.

Nedůvěra vládě je příležitostí k ohlédnutí za dosavadním působením koalice ve věci boje s korupcí. Slibovali jste lidem konec korupce, namísto toho zavádíte korupci systémovou. Ta je pro demokracii podstatně ničivější než náhodné zlodějiny. Odvaha Babišových koaličních partnerů končí při siláckých řečech na vlastních sjezdech. Na jedné straně obelháváte spolustraníky a veřejnost, ale sami sebe usvědčujete z cynismu... (Odmlčuje se.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Požádám další kolegy, kteří vytvořili hloučky, aby je tvořili v předsálí a nechali pana poslance Laudáta přednést svůj projev. Prosím, pokračujte.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Odvaha Babišových koaličních partnerů končí při siláckých řečech na vlastních sjezdech. Na jedné straně obelháváte spolustraníky a veřejnost, ale sami sebe usvědčujete z cynismu, když dokazujete, že si problém uvědomujete. Tím však vaše akceschopnost končí.

Kážete o morálce, když kritizujete předchozí vlády, a pan Babiš to tady ukázal excelentním způsobem, ale jako první po roce 1989 jste dali generální pardon estébákům ve vládě. Takže po lidech chcete morálku, jejíž absencí sami trpíte.

Máte ministra, kterému bylo přiřazeno ve Sněmovně označení ministr bez práce. Jednak se ho musím zastat. Jeho vzbouřená agentura je důkazem, že něco dělá, minimálně problémy. Pokud by chtěl něco skutečně pozitivního udělat, tak přijít s kvalitním zákonem o střetu zájmů. Ještě nedávno si skoro nikdo nedokázal představit, že se něco jako oligarcha ve vládě může vůbec ve střední Evropě v polovině druhé dekády jedenadvacátého století stát. Na novou skutečnost by měli zodpovědní politici zareagovat bezprostředně.

Pokud si pane premiére Sobotko, předsedo sociální demokracie, a pane Bělobrádku, předsedo KDU-ČSL, myslíte, že to dnešní kauzou končí, hluboce se mýlíte. Naopak, vysávání peněz daňových poplatníků bude akcelerovat. Vždyť se ohlédněte zpět na vaše dosavadní fungování. Zelená nafta, úspěšnost v tendrech Lesů České republiky, výkupy pozemků pro infrastrukturu, najednou rychlý nárůst dotací a investičních pobídek.

Stabilním a rozsahem největším byznysem globální ekonomiky je ekonomika síťová. Babiš nebo jeho strategičtí poradci si toho jsou plně vědomi, zřejmě na rozdíl od vás, pánové předsedo a místopředsedo. Buď Babiš na efekt síťového hospodářství přišel vlastní inteligencí, nebo si možná přečetl například Kiyosakiho knihu Nefér výhoda či Byznys pro jedenadvacáté století. Ke smůle české demokracie a politické kultury stát výrazně ingeruje, či dokonce ovládá některé síťové obory. Ke smůle pana ministra zdravotnictví Němečka i v resortu zdravotnictví lze najít několik typů síťové ekonomiky a pan Babiš si s útoky na tento resort nedá pokoj, dokud tam svoje lidi neumístí. Netrklo vás náhodou, proč ta péče o Českou poštu, pane ministře vnitra Chovanče? V resortu zemědělství nemusí ani příliš zasahovat, tam má dveře aktivně otevřené. A dopravě se zas tak moc nedaří, tak možná na chvilku dá resortu pokoj, ale zde je například hezký síťový byznys na železnici. Možná ho už jeho lidé poučili. Možná by s personálními změnami mohlo pomoci KDU prostřednictvím odborníka Tesaříka, jak jsem sledoval jejich sjezd.

Pane premiére, je vaší osobní politickou odpovědností tento střet zájmů urychleně řešit. Pane vicepremiére Bělobrádku, pozor, aby vaše strana podruhé neselhala na rozcestí české demokracie.

Šestnáct měsíců již vládní koalice naplňuje politiku tří pé. Není to PPP projekty – je to politika, peníze, podvod. Vládu si hlasováním o důvěře podržíte. Ale až začnou fungovat skutečné výsledky vašeho vládnutí, neříkejte, že tohle jste nechtěli a nevěděli.

Ještě několik reakcí na to, co tady v průběhu dne zaznělo. Spíš reakce na ten začátek, který jsem ještě považoval za kultivovaný na rozdíl od toho, co tady potom lidi, kteří přišli do politiky makat, předvedli.

Premiér Sobotka: "Vždy jsme pečlivě zvažovali vyvolání nedůvěry vládě." Pro připomenutí, bylo období, kdy prakticky měsíc co měsíc se zde opakovaly pokusy o vyslovení nedůvěry vládě, počítal jsem hlasy od asi třetího pokusu, jestli si dobře vzpomínám, a myslím, že na sedmý pokus se jim to povedlo. K jejich vlastnímu zděšení měsíc a něco před koncem českého předsednictví, což nemělo a dosud nemá obdoby v celé Evropské unii. Takže pečlivé zvažování toho – dodneška, když se zeptáte diplomatů z celého světa, tak si tu kauzu pamatují, kroutí hlavou. Málokdo poškodil renomé České republiky v zahraničí tak jako tento úspěšný pokus – s přispěním přeběhlíků z ODS, když už jsme u těch přeběhlíků, kdo co zavinil.

Premiér Sobotka: "Minimalizujeme ztráty čerpání fondů EU." Za předchozí, nebo za Topolánkovy vlády, ministryně Kuchtová byla odvolána, protože po roce neměla jako poslední z celé vlády certifikovaný program pro školství. Dneska jsem v roce 2015, za chvíli bude pololetí, a za období 2013 až 2020 je certifikována nějaká polovina všech programů, protože jich je osm, a pak jsou tam ještě regionální, nevím, jaká je situace s nimi.

Výstavba dopravní infrastruktury. Tak vám se povedlo k 1. lednu letošního roku – počítal jsem si komunistickou statistiku od roku 1970, že jste měli včetně komunistů sedmý nejhorší výsledek v celé historii. Takže nevím, asi chcete nalhávat lidem, a možná pak budete tvrdit, že někde jsou dálnice, ale ona tam budou ještě pole. Dokážu si to představit.

Pan Chvojka – k jeho vystoupení: "My jsme měli ale 56 poslanců." No, kdybych tady byl sám, tak vás upozorním na rizika, jakou politiku, jakou budoucnost českých zemí ordinujete. Kdyby více lidí to udělalo v Německu 30. let, nemuselo se tam stát to, co se stalo. Kdyby více lidí tady bojovalo po pětačtyřicátém, tak se nemusel stát Únor 1948. Je nás tady málo, lidé nám nedali důvěru, ale vy jste jim také při volbách neříkali, jak tady začnete řádit. A bohužel dneska mají jenom velmi omezené možnosti dostat se k informacím, a seriózním informacím, protože někdo už si skupuje média, jen to fičí.

Vítězslav Jandák, Slávek Jandák tady mluvil: "Mluví z vás závist." Já nevím, jestli z někoho mluví závist. Jak víte, on majetek není jenom samé štěstí. Hamtat, hamtat, hamtat a ještě mně nestačí tohle impérium. A možná znáte ten biblický příběh, jak dva pánové si měli od úsvitu do západu slunce obejít pozemky, které potom, které obejdou, a vrátí se, tak budou jejich. Jeden si jich obešel přiměřeně, tak to přežil a mohl potom se těšit z práce na tomto novém majetku. Druhý hamtal, ještě tamhleto pole, ještě tamhletu mez, ještě tamhleten úhor a uštval se k smrti, takže mu potom stačily 2 x 2 metry čtvereční. I když si tady oligarchové budou hamtat gigantické majetky, nakonec stejně skončí tak, že jim bude stačit jedna plechovka, která se vznosně nazývá urna, anebo 2 x 2 metry čtvereční na hřbitově.

Děkují vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byl pan poslanec František Laudát. Nyní vystoupí pan poslanec Radim Fiala, připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Pardon. Faktická poznámka pana kolegy Chalupy, omlouvám se, pane poslanče. Kolega Fiala mi odpustí.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, vážený předsedo vlády, členové vlády. Děkuji za slovo. Jen velmi stručně. Tato vláda má moji podporu, protože moje děti, kterým je dneska 14 a 8 let, se narodily v době, kdy se tady kradlo, kdy tady byl klientelismus, kdy korupce – dneska se to projevuje ve sportu, projevuje se to ve zdravotnictví, projevuje se to všude, co se tady za 15 minulých nebo 20 let zavedlo. Za normální se považovalo krást, za normální se považoval klientelismus, práce se dala sehnat, jenom když jste měli někde známého, zakázky jste sehnali, když jste měli známého. Toto dneska končí. Dneska se o tom mluví a tato vláda má proto moji důvěru, protože se o tom mluví a snaží se to tato vláda řešit. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslaněe, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, chci také přispět krátkou diskuzí k dnešní mimořádné schůzi o nedůvěře vládě. Zde ve Sněmovně jsem již nějakou dobu. Za tuto dobu zde pozoruji některé skutečnosti, které bohužel diskreditují před občany českou politiku a politiku vůbec. Asi nemusím příliš dlouho vysvětlovat, které skutečnosti to jsou.

Především se zde měníme v pouhé vykonavatele politiky cizí. Naše státní suverenita mizí. Jsme pohlcováni bruselským superstátem. Česká republika se mění v administrativní jednotku a její státnost se vytrácí. V české politice se zároveň setřely politické rozdíly. Levice i pravice mají stejný politický projev. Liší se volebními sliby, ale neliší se praxí vládnutí. Zvyšování daní, zadlužování, vzdávání se suverenity, opouštění národních zájmů a arogance. To je charakteristika vládnoucí praxe české politiky zleva doprava.

Zaměstnanci, živnostníci, menší a střední podnikatelé mají pocit, že si z nich děláte zlou legraci. Zlou legraci za jejich daně, za jejich peníze. Lidé už nevěří, že v politice jde o program, o to, abychom sloužili lidem, a nikoliv pouze o funkce, koryta a loupež jejich daní. Je stále těžší hrát před občany politické divadlo. A dnes se odehrává jedno z představení pro zbytek naivních voličů. Problém podpory biopaliv mohla ODS a TOP 09 řešit v době, kdy kolegové z těchto stran byli vládními ministry. Dnes je situace jiná. Je nutné ukázat, že děláme opoziční politiku. Kromě zkušených politických herců z ODS a TOP 09 se dnes na jeviště přihnali i levní ochotníci, schopní čehokoliv.

Nepodpořím divadlo takzvané opozice a nemohu podpořit ani vládu, která dělá málo pro řešení problémů, které jsem zmínil. Svůj politický postoj vyjádřím odchodem z hlasování. Věřím, že odchodem od vás budou reagovat i voliči. Naše země už nemá čas na podobná politická divadélka. Potřebujeme změnu a tu nepřináší ani vláda ani takzvaná opozice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi, nyní bude mít slovo paní poslankyně Miroslava Němcová, připraví se pan poslanec Bohumil Svoboda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Ještě jednou vám přeji dobrý den, vážené kolegyně a kolegové, dovolte několik – nevím, jestli úplně stručných, ale budu se o to snažit – slov k tomu, proč jsme se dnes sešli, tedy k vyslovení nedůvěry vládě

Co mě osobně tedy k tomuto kroku vede a čím jsem motivována? Nejprve nemohu začít ničím jiným, přestože se budu ještě věnovat i jiným okolnostem než tedy oné kauze, která zde vlastně bouchla minulý týden v době, kdy jsme schvalovali zákon o biopalivech, nebo jsme se věnovali biopalivům. Já musím říci, že tohle všechno mělo svou předehru, tento zákon, a vrátila bych se zpátky o pět let.

Před pěti lety, a bylo to v květnu roku 2010, se Poslanecká sněmovna stala takovým zvláštním kolbištěm. Lobbisté tehdy těsně před volbami vyvinuli maximální tlak na prosazení zvýšení podílu biosložky v pohonných hmotách a bylo to den před parlamentními volbami, mimořádnými, nebo řádnými, ale předtím padla Topolánkova vláda v roce 2009 a od roku 2009 zde vládla vláda Jana Fischera. V době této vlády, tedy vlády Jana Fischera, proběhlo trojí čtení zákona, který se jmenoval o ochraně ovzduší. První čtení proběhlo 4. prosince 2009, druhé 10. března 2010, třetí 17. března 2010. Poté vetoval tento zákon prezident republiky a nakonec jsme tedy o tomto vetu prezidenta republiky hlasovali den před parlamentními volbami

Co se stalo? Poslanecká sněmovna během – kdybyste měli zájem a přečtete si ty stenozáznamy, tak zjistíte, že se tam objevovaly vážné výhrady již tehdy k tomu, zda přijetím takovýchto posílení biosložky v biopalivech, zda tady vzniká prostor pro nějaký monopol pro tehdy ještě nejmenovanou firmu, a velmi vážně se tím Sněmovna zabývala. A protože to vypadalo, že tento zákon schválen nebude kvůli prezidentovu vetu, navrhl tehdejší předseda poslaneckého klubu Bohuslav Sobotka přerušení schůze tak, abychom se těsně den před volbami ještě sešli a mohlo k tomuto uzákonění dojít.

Já tady mám citaci, jak to vlastně probíhalo, a popisuje celý tento stav prezident Agrární komory Jan Veleba následovně: "Byl to standardní postup. Rozeslal jsem dopisy šéfům našich regionálních komor, aby se spojili s poslanci ve svých regionech. Sám jsem některé také oslovil, například místopředsedu ČSSD Bohuslava Sobotku. A tentokrát byla i velká součinnost s Agrofertem. Komunikoval jsem s Babišem a vím, že i on všemu věnoval mimořádné úsilí." Samotný Andrej Babiš tehdy veřejně přiznal: "Ano, lobboval jsem za biopaliva. Volal jsem třeba některým poslancům. Nebojím se říkat své názory nahlas."

Proč tedy toto uvádím? Proč sem tyto pět let staré události patří? Bylo už tehdy přece zjevné, kdo má na prosazení biopaliv největší zájem. Zejména proto, že majitel Agrofertu vybudoval zbrusu novou továrnu na bionaftu Preol za 1,6 mld. korun. A

proto tedy za biopaliva lobboval, proto volal poslancům a veřejně se k tomu přiznával. Možná, že o tom svědčí také něco z dobového tisku, kde se dozvídáme – v roce 2009 běží zprávy: Po letech marného snažení získat pod svá křídla ústeckou Setuzu, největší továrnu na bionaftu v Česku, to nyní zkouší majitel Agrofertu a druhý nejbohatší podnikatel Andrej Babiš jinak. Chce ji zničit v konkurenčním boji. Novou továrnu Agrofertu na bionaftu otevírali politici v čele s šéfem ČSSD Jiřím Paroubkem. Paroubek se tak vedle své pravé předvolební ruky v kraji, šéfa ústecké ČSSD Petra Bendy, objevil v médiích coby nový zastánce a propagátor Andreje Babiše. Není to tedy poprvé, co by Babišův byznys požíval politické podpory socialistů.

Tady dál ten článek říká, že snad pan ministr Jaroslav Palas, ministr zemědělství za ČSSD, Babišovu sektoru nepřál, ale to teď není předmětem naší debaty.

Zajímavé v tomto dobovém tisku je ještě jedno vyjádření Andreje Babiše, který říká, jak to bylo se sporem kolem Setuzy a kolem jeho podnikání. Říká: "Vzpomínám na to jednání s Mrázkem a Pitrem, nechtějte, abych o tom říkal něco více."

To je něco, co je potřeba vědět, abychom dokreslili, kdo měl tehdy enormní zájem na prosazení tohoto zákona. Dodám, že o prezidentově vetu hlasovalo ve prospěch biopaliv 68 ze 70 členů ČSSD den před sněmovními volbami. Osmnáct ze 77 členů ODS. Z těch 18 již nikdo není v Poslanecké sněmovně. Z KDU-ČSL to bylo osm z devíti. Zelení tři ze čtvř a pak jsou tady nějací nezařazení.

Tolik tedy k tomu, kdo skutečně prosazoval nebo neprosazoval vydání se touto cestou

Mám zde ještě poznámku k jiné věci. Ta se týká toho, že když jsme dobře poslouchali úvodní slovo předsedy vlády, tak on říkal, že si je vědom toho, že nese ČSSD a snad i on osobně, to si nejsem jistá, jestli to řekl, ale jsem o tom přesvědčena, že to tak je, nese odpovědnost za to, zda bude Česká republika i nadále demokratickou zemí s parlamentním systémem. Ale já jsem zde ocitovala tu sjezdovou deklaraci ČSSD, která se vymezuje proti oligarchům. Obává se toho, že zde za chvíli už budeme mít pouze parodii na demokracii, ale nic vážného proti tomu skutečně nedělá. Slova se mluví, řeč teče, skutek utek. Ale bohužel to stejné musím konstatovat i o KDU-ČSL, kteří přijali takovou zvláštní politickou figuru. Totiž voliči si tak vybrali, my s tím nemůžeme nic dělat. Ale kdyby si všímali posledních dotazů, které ve společnosti proběhly, tak většině české společnosti se střet zájmů člena vlády nelíbí a nesouhlasí s ním. Tedy v této intenci by přece měli něco dělat.

Jestli něco ještě vyčítám vládě, tak to další téma, které chci zmínit, se týká zahraniční politiky. Byla to již na počátku roku 2014 a v letošním roce ODS, která mými ústy prosadila v Poslanecké sněmovně dvě důležitá usnesení ke dvěma mimořádným zahraničním okolnostem, které se stávají dominantou politiky nejenom české, evropské, ale světové. Ty dvě dominanty se jmenují konflikt na Ukrajině způsobený Ruskem a druhá situace kolem uprchlíků z válkou zmítaných území. Ta nejednotná zahraniční politika nás postihuje stejně. Bavíme-li se o vnitřním problému, kterým je zcela jistě konfliktů zájmů Andreje Babiše, střet

zájmů, rozkládání demokratického systému, budování oligarchického systému, tak v zahraniční politice se objevuje neschopnost vlády nějak ji sladit s prezidentem republiky.

Já jsem o tom mluvila ve své faktické poznámce zhruba před dvěma minutami, kdy rozumím tomu konfliktu, který je uvnitř ČSSD. Tedy konfliktu, který bych nazvala "spor o Miloše Zemana". Někdo ho rád má, někdo ho rád nemá. A vzhledem k tomu, že Miloš Zeman si razí svoji na vládě zcela nezávislou zahraniční politiku, dostává se ČSSD, vláda, ale tím i Česká republika do velmi nepříjemné situace, a to té, že nám zahraniční partneři v žádném případě nerozumějí.

Kdybych měla jmenovat některé příklady, tak je ráda vyjmenuji. Třeba první. Prezident opakovaně zpochybňuje protiruské sankce jako neúčinné a vyslovuje se pro jejich ukončení ještě v letošním roce. Ovšem předseda vlády oponuje, že sankce jsou propojeny s naplněním Minských dohod, což nelze v letošním roce očekávat. Nebo druhý příklad. Prezident v době zostřených vztahů se západem vyzývá k výhledovému přijetí Ruska do Evropské unie. Na to předseda vlády Bohuslav Sobotka oponuje, že přijetí Ruska do Evropské unie není na pořadu dne, Rusko o něj neusiluje a raději buduje vazby v Euroasijské unii. Za třetí, prezident vyzývá Rusko k účasti v projektu Východního partnerství, vůči kterému se samo výrazně vymezuje. To bych se ho chtěla zeptat, kdyby tu předseda vlády byl, tak bych se ho chtěla zeptat, jestli skutečně je členství Ruska ve Východním partnerství strategickým cílem také české vlády.

Samostatnou, smutnou a ve všech ohledech žalostnou se stala cesta prezidenta republiky do Moskvy na oslavy druhé světové války, kam odcestoval jako jediný prezident Evropské unie. Nezopakoval tam bohužel příklad Angely Merkelové, která v Moskvě prohlásila, že zločinnou a protiprávní anexí Krymu utrpěla spolupráce mezi Ruskem. Česká vláda za tuto cestu převzala odpovědnost, dala prezidentovi bianko šek.

Můj druhý dotaz na premiéra, pokud by tu byl, by zněl, jestli vláda dávala prezidentu republiky souhlas s touto cestou i ke složení delegace. Prostě aby ho do Moskvy doprovázel za Vladimirem Putinem Martin Nejedlý z Lukoilu a aby se následně sešel prezident České republiky s Vladimirem Jakuninem, který je na americkém sankčním seznamu. Mě by moc zajímalo, jestli vláda má nějakou výhradu k tomu, jak personálně a věcně se Česká republika prezentovala na této cestě. O věcné otázce si můžeme nechat jen napsat některými více nebo méně zasvěcenými komentáři, protože co se odehrálo za zavřenými dveřmi, neví nikdo. Nota bene i to zavdává otázku, zda delegace nebyla složena právě tak, aby nikdo nemohl vynést, co tam vlastně pánové domluvili.

Mohla bych citovat z tohoto nesouladu mezi prezidentem a vládou řadu příkladů dalších, ale nemyslím si, že nás to už teď nějak posouvá dál. Zásadní je, že vláda není schopna – to bych jí možná ani tolik nevyčítala, protože s prezidentem republiky, tak jak sledujeme jeho každodenní provokace a každodenní vystupování, asi nelze sladit jednotnou zahraniční politiku, nicméně úkol vlády to je. Ona nám tu ústy předsedy vlády slibovala, že bude domlouvat pravidelné schůzky na Hradě, že bude

koordinovat zahraniční politiku, že k lapsům, které by nás mohly poškodit jak u partnerů v NATO nebo u partnerů v EU, nemůže dojít, ale tyto lapsy vidíme každý den. Možná část médií nebo část veřejnosti se rozhodla na základě dennodenních prezidentských provokací, ať už jsou v režii pana Ovčáčka, nebo prezidenta samotného, je dále nekomentovat. Myslím, že všichni už jsme si řekli, že hranice byla překročena poté, kdy jsme se dozvěděli o té nadmořské výšce, jakou nadmořskou výškou disponuje náš prezident a jakou ministr zahraničních věcí Kerry, tak si asi každý řekl, že teď už ta debata nemá žádný rozumný smysl. Ale vláda přesto je povinna svou základní roli plnit a je povinna v zahraniční politice vystupovat tak, aby ohroženy zájmy České republiky nebyly, což v případě koordinace s Milošem Zemanem se neděje, a naše zájmy ohroženy jsou.

Třetí věc, kterou chci zmínit, možná navazuji na to, co zde říkal místopředseda vlády Andrej Babiš ve svém prvním vystoupení, ne potom ve faktických poznámkách. Mluvil o tom, že je vděčný zemi, která jej tady nechala působit a umožnila mu, aby vystoupal po tom ekonomickém žebříčku až do této výše. Po střetu zájmů Andreje Babiše, po zahraniční politice jestli něco za třetí vytýkám vládě, tak hluchotu k tomu, co projevila, když Andrej Babiš v době své cesty po Spojených státech se musel dočíst v jednom tamním časopise, který se zabývá zahraniční politikou, a tento časopis rozebíral gigantický konflikt zájmů Andreje Babiše i jeho spornou minulost, tak na to Andrei Babiš reagoval takto. Teď dovolte, abych ho citovala. Bude tam slovo, které jsem si nevymyslela, ale musím ho tady říct. "Minulý týden mě totálně poblili. To je podraz. Kdo to udělal? No Češi. Kdo jiný by to udělal," sděluje Andrej Babiš, který má tuto zemi tak rád a je jí tak vděčen za to, že mu dovolila ekonomicky vyrůst a i politicky se prosadit až do úrovně, kterou vidíme dnes! Já nevím, ve které vládě které země by bylo možné, aby její první místopředseda, byť není narozen v té zemi, tak tím spíše by si dovolil nějaká takováhle slova na adresu občanů té země říci, aniž by se předseda vlády ozval.

Já si myslím, že pokud Andrej Babiš to takto ve vztahu k českým občanům cítí, není potřeba, aby za nás trpěl. Může se odebrat do své domoviny, akorát je problém v tom, že tam by ho jistě do vlády nepřizvali, alespoň tak hovoří Slováci o tom, že se nám smějí, jak jsme něco takového vůbec mohli dopustit. To je další věc, kterou vládě vytýkám, že dovolí takovouto dehonestaci českých občanů.

Čtvrtá věc, kterou vytýkám vládě, je, že se nijak nebrání útokům na média, tedy ty, kteří mají být doprovodnou částí normálního demokratického provozu v normální demokratické zemi. Útok vedl ministr Babiš proti týdeníku Echo. Okamžitě po jeho vzniku oznámil, že na ně pošle finanční kontrolu, protože zrovna do deníku a týdeníku, co čert nechtěl, odešli tam téměř všichni slušní novináři z jeho tehdejší mediální divize Agrofertu, tedy z Lidových novin a Mladé fronty. Na ty si chtěl ministr financí posvítit, poslat na ně finanční kontrolu. Druhý útok přichází proti České televizi, to jsme tu koneckonců slyšeli i dnes, kdy se mu nelíbí, jak veřejnoprávní televize referuje o tom, jak peníze a na jaké účely čerpají firmy ministra financí ze státního rozpočtu. Třetí útok přichází na televizi Barrandov jen proto, že tato televize si dovolila upozornit na to, že partnerka pana ministra neumí

proclít věci, které si přiváží ze zahraničí. Čtvrtý útok na Svobodné fórum, kde napadá šéfredaktora Pavla Šafra. Ten se nakonec rozhoduje Andreje Babiše žalovat.

Čili to jsou věci, které jsem též nezaznamenala ani jedinkrát, že by se proti nim vláda, předseda vlády, kterýkoli reprezentant ČSSD, kterýkoli z reprezentantů KDU-ČSL vymezil. Samotná akceptace takovýchto výpadů proti normálním demokratickým médiím – teď do toho nezahrnuji Lidové noviny a Mladou frontu, na které asi platí ten přiléhavý termín, který dnes, není můj originální, zazněl na našem poslaneckém klubu, že tato média se z hlídacích psů demokracie proměnila na hlídací psy Agrofertu. Ale proti tomu přece vláda musí něco dělat. To jsou důvody, které, pokud je shrnu a zopakuji, tak jsem přesvědčena, že jsou dostatečné pro to, abychom dnes jako opoziční strany svolali tuto schůzi, abychom řekli svůj pohled na to, v čem vláda selhává, a ať už je to v oné vnitřní věci, onom konfliktu zájmů, nabourávání demokratického systému v zemi nebo v zahraniční politice nebo v ohrožení demokratických médií a útoku na naše občany. V tom všem já spatřuji dostatečný důvod, aby tato vláda ve své práci nepokračovala.

To je vše, co jsem k tomu chtěla říci. Snažila jsem se čerpat pouze z faktů a chtěla jsem vyvrátit některé dominantní teze pana ministra Babiše, který stále tvrdí, jak on nic, on muzikant, jak ke všemu přišel jenom proto, že všichni kolem něj kradli. O svých zájmech v roce 2009, v roce 2010, o svém lobbingu a telefonování nám tady neřekl ani jedno jediné slovo. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně Miroslava Němcová. Teď mám dvě faktické poznámky: pana poslance Martina Novotného a poté pana předsedy klubu TOP 02 Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dostávám slovo o něco později, tak se omlouvám, že se ve faktické poznámce vracím ještě k vystoupení pana kolegy Chalupy.

On tu zmínil, že hlavním účelem jeho pohledu na politiku je to, aby v této zemi skončil systém klientelismu. Systém klientelismu je nepochybně nebezpečím v každé době. Musím říci panu kolegu Chalupovi prostřednictvím pana předsedajícího takové osobní svědectví z minulých let. Jako komunální politik jsem potkával ve své práci řadu vrcholných politiků i vysoce postavených politiků a mezi nimi samozřejmě ty dobré i ty, kteří se velmi rádi chlubili svými vztahy na nejrůznější velmi bohaté lidí a na nejrůznější velmi bohaté podnikatele. Bylo to napříč stranami, bez ohledu na to, jestli to bylo vpravo, či vlevo. Víte, jaké jedno z nejčastějších jmen, které v té době, kterou vy nazýváte dobou klientelismu, zmiňovali jako ten kontakt, kterým se chlubili, jako tu osobu, s kterou se rádi setkávali a nejrůznější věci dojednávali? Vždy to bylo jméno Andreje Babiše. Bylo to jméno citované familiérně, bez příjmení, oním jménem Andrej.

Pan Babiš velmi často říká, že se rozhodl vstoupit do politiky, aby bojoval proti Matrixu, který v této zemi podle něj byl. Pokud v této zemi nějaký Matrix byl, tak byl pan Andrej Babiš vždy jeho integrální součástí. Dnes vedeme spor jenom o to, jestli má být jeho součástí, anebo jeho hlavou. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska k faktické poznámce, poté se připraví pan poslanec Chalupa také k faktické. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte opožděnou reakci. Já jsem nechtěl zdržovat dámu, proto jsem se přihlásil až o skok později k vystoupení pana poslance Radima Fialy.

Já jsem dnes ráno v přímém přenosu Dobré ráno s Českou televizí setrval na svém stanovisku, které jsem řekl někdy před tři čtvrtě rokem, že poslanci Úsvitu jsou populisté. Já bych se na základě diskuse, která tady probíhá, za tato slova chtěl omluvit. Nadále máme samozřejmě s Úsvitem řadu neslučitelných východisek. Ale populismus, čistý populismus, Úsvit opustil s odchodem pánů Okamury a Fialy. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k faktické poznámce pana poslance Chalupu. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Nechci se tady pouštět do diskusí, na diskuse máme výbory a podvýbory této Sněmovny, kde se skutečně pracuje. Tam máme za úkol věci, jako je obrana této země, bezpečnost spoluobčanů a jiné věci.

K panu předřečníkovi, který tady mluvil o tom, jak já chápu politiku. Nechte na mě prosím, jak já chápu politiku. Já jsem mluvil o dvou aspektech – korupci a klientelismu. Já si tu dobu pamatuju, ty dozvuky jsou tady doteď. Znovu opakuji – vidíme to ve sportu. A já nechci, aby moje děti vyrůstaly v prostředí, které se tady dlouhodobě nastavovalo. Proto této vládě dávám důvěru, protože věřím v to, že tato vláda a ti lidé, kteří byli zvoleni ... Protože vy máte možnost za dva roky vyjádřit svou nedůvěru této vládě tím, že budete zvoleni národem! Zatím jste to nevyhráli. Zatím jsme to vyhráli my. Takže já věřím této vládě, že v tomto směru tady nastanou změny, které povedou k tomu, že tyto věci v této zemi skončí a tato země začne fungovat normálně! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já jenom zareaguji na pana kolegu Chalupu. Skutečně v tom byly pravicové vlády velice slabé, protože kdyby šly brutálně a důsledně do toho, že budou likvidovat klientelismus, tak vy jste dneska měli možná jiného předsedu nebo byste ani neexistovali. Když tady byla jedna z novel kolem biopaliv, tak se tomu tady v kuloárech říkalo Babišova novela. Nevím o žádném jiném lobbistovi, že by to takhle tady bylo. A zkuste se pana předsedy zeptat, odkud byly ty košíky, co tady chodily parlamentním funkcionářům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s řádnou přihláškou pana poslance Svobodu a připraví se pan poslance Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, paní předsedající. Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl promluvit o tom, co mě v tuto chvíli tíží. Tady zaznělo strašně mnoho věcí o tom, jaký konflikt zájmů tady máme, jaký klientelismus, jaká korupce tady v nové podobě běží. A já jsem si celou dobu říkal, že to je věc, která se odehrává, a že my se musíme postarat o to, aby takovéto věci skončily. Očekával jsem, že pan ministr Babiš provede nějakou reflexi svých činů a svých hlasování, že v nějaké podobě nás seznámí s tím, proč to není konflikt zájmů, proč to není obohacování se. Nic takového nezaznělo. A z toho vyplývá, že vlastně je s tou činností spokojen a že to bude pokračovat. Já se obávám, že má pravdu.

Dovolte, abych vám odcitoval několik vět, které prezentoval Adam Vojtěch, což je pana Babiše analytik, a říká se, že budoucí ministr zdravotnictví, který vytváří nyní koncepci zdravotnictví a vytváří také zvláštní půdu. Je to pro mě velmi zajímavé a velmi bych prosil o vaši pozornost tomu, co budu teď říkat: Pod Ministerstvem zdravotnictví jsou přímo řízené nemocnice. To je z mého pohledu problém. Vidím v tom střet zájmů. Když ministr zdravotnictví zřizuje některé nemocnice a zároveň stanovuje úhrady pro celý segment. Buď má ministr zdravotnictví pod sebou fakultní nemocnice, nebo ať stanovuje úhrady. – Velmi zajímavý pohled na střet zájmů. A jak ho odstranit, říká Adam Vojtěch hned v následujících větách: Jednou z možností, kterou si osobně dovedu představit, je, že by úhradovou vyhlášku psalo Ministerstvo financí. V určitých věcech by to pomohlo. Ministr financí by mohl být více odstíněn od zdravotnické lobby než ministr financí (zdravotnictví ?).

To je velmi zajímavá věta. Musíme si uvědomit, že náš ministr financí se rozhodl vstoupit finančně do zdravotnictví. Ono zdravotnictví představuje objem 250 mld., které jsou vlastně relativně volné, když se do toho vstoupí. A pan ministr Babiš začal skupovat zdravotnická zařízení. V současné době se specializuje na centra reprodukční medicíny, která jsou v úhradové vyhlášce specificky financována, a jistě by bylo zajímavé, kdyby Ministerstvo financí mohlo cenu pro tato zdravotnická zařízení stanovovat. Je to ukázka toho, že ten konflikt zájmů bude neustále pokračovat. Prostě proto, že to je velmi jednoduché. Je velmi jednoduché změnit kompetenční zákon a dát otázky zhodnocení zdravotnictví z rukou Ministerstva zdravotnictví do rukou Ministerstva financí. Má to jediný háček. Pokud ministr

financí bude zásadním a významným majitelem velké části zdravotnických zařízení, nebo dokonce jednoho segmentu zdravotnického zařízení, pak takováto změna, to konečně bude konflikt zájmů při stanovování ceny sazebníku výkonů. To je velmi vážný problém, který říká, že konflikt zájmů a takové to tiché odčerpávání peněz, státních peněz, do kapes soukromníka bude pokračovat dál.

Má to ještě jeden háček. V té analýze, kterou dělá pan Adam Vojtěch, je stanovena představa budoucího financování zdravotnictví, kterou budou stanovovat zákony trhu. To znamená, cena se bude nasmlouvávat přímo mezi zdravotnickým zařízením a pojišťovnou a zákon trhu určí, co je nejvýhodnější.

V tomto momentu bych chtěl připomenout panu ministrovi, aby svého poradce poučil, že už v učebnicích pro nižší střední ekonomické školy je napsáno, že jsou tři oblasti, ve kterých zákon trhu vůbec neplatí, a jedna z nich je zdravotnictví. Tam to skutečně nefunguje. Prostě když si podle zákona trhu koupíte rohlík nebo chleba, tak víte, co chcete, a víte, co to je. Když si nakupujete zdravotnictví, vůbec nevíte, co si máte koupit, co potřebujete a kolik to má stát. Zákon trhu, rozhodování o ceně, Ministerstvo financí – to vše je bezvadné, soustředí se to v jedné ruce. Konečně tady budeme mít zase zdroj konfliktu zájmů. Zase se tady budeme moct jednou sejít a řešit problém, jestli je to správně, nebo ne.

Má to řadu dalších háčků. Zdravotnictví je systém, který stojí na takové trojnožce. Jsou tři nohy, které tvoří fungující zdravotnictví: finanční efektivita, kvalita a dostupnost. Jestli dneska ministr financí a jeho odborník hovoří jenom o tom, že zdravotnictví bude řídit jenom finanční efektivita, nevědí, o čem mluví. Žádná trojnožka nestojí na jedné noze. Zato příliv peněz z takovéto trojnožky přes Ministerstvo financí a další zdroj toho, proti čemu jsem do politiky šel, protože jsem nechtěl, aby si někdo nějakým způsobem vydělával na státních prostředcích, a je mi úplně jedno, jestli si je nechá platit potají, jestli si je odnáší v tašce na lahve vína, nebo jestli je dostává oficiálně nějakým zákonem, který je proti zásadám střetu zájmů, to je mi jedno. Je to pro mě tak, jak to pořád říkáte: stejná krádež, stejná korupce. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka. Připraví se pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan ministr Andrej Babiš tady nakonec vystoupil, dokonce myslím dvakrát nebo třikrát, a pokoušel se nás tady přesvědčit o tom, že ty miliardy, které jsou zde zmiňovány, tekou jaksi převážně od jeho firmy Agrofert do pokladny státu. Já si myslím, že je to velmi nepatřičné, protože platit daně a platit sociální a zdravotní pojištění je povinnost každého zaměstnance a platit sociální a zdravotní pojištění je povinnost každého slušného podnikatele. Po pravdě řečeno, jsem přesvědčený o tom, že je tomu spíše naopak, tedy že ty miliardy tekou od státu do firmy Agrofert, jak nakonec podle mého názoru velmi přesvědčivě dokládal náš pan předseda Petr Fiala.

Chtěl bych ale zmínit tři další velmi významné aspekty, které si myslím, že celou věc ovlivňují. Nemusí to být jenom finanční, ekonomické profity pro firmu Agrofert. Nemusí to být jenom miliardy z daňových úlev anebo z dotací od státních, národních nebo evropských fondů. Mohou to být možná i jakási nefinanční plnění, jakési nefinanční profity. Chtěl bych zmínit tři věci, které souvisejí s resortem ochrany životního prostředí, na které se specializuji.

První věc – Šumava. Byl zde předložen senátní návrh o Šumavě, který měl velkou podporu šumavských obcí, šumavských obyvatel, obou krajů, myslím si, že do jisté míry zpočátku i politiků zde ve Sněmovně. Mnozí poslanci z hnutí ANO přicházeli a říkali, jak jim leží na srdci osud Šumavy, aby zůstala zelená, jak fandí Šumavákům, jak by se chtěli zasloužit o to, aby Šumava zůstala zelená. Pak nakonec došlo k hlasování a všichni jako jeden muž hlasovali pro zamítnutí senátního návrhu tohoto zákona, jak jim to doporučil pan ministr Brabec, který tedy jedná z pověření svého šéfa pana Babiše.

Další fenomén, který chci zmínit, je otázka zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. I tady probíhala dlouhá, složitá debata. I tady se celá řada věcí tak či onak více či méně příznivě pro naši republiku vyřešila. Jedna věc ale zůstala nevyřešena. A jedna věc je pořád ještě velkým ohrožením pro naši konkurenceschopnost a tou je velký vliv ekologických aktivistů právě na probíhající řízení režimu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Zpočátku, když jsme se v dubnu loňského roku ve výboru pro evropské záležitosti zabývali tímto zákonem, touto normou, tak to byli právě poslanci za hnutí ANO, kteří spolu se mnou připravovali usnesení výboru významně varující vládu České republiky před přijetím zákona, který může významně ovlivnit naši konkurenceschopnost. Stejně tak, ve stejném duchu, probíhal i seminář, který byl pořádán ve Sněmovně. Naopak nakonec došlo k tomu, že byl zákon přijat v té podobě, jak jsme ji schválili, který dává ekologickým aktivistům významné místo v procesu řízení podle zákona o EIA. A to, že si stavební firmy, a dokonce už i někteří politikové stěžují na to a obávají se, jak ten zákon ovlivní prosazování staveb u nás. to je věc. kterou samozřejmě již nyní můžeme považovat za pláč nad rozlitým mlékem.

A třetí věc, třetí fenomén, to je, jak bych to nazval, pohrdání vlády normálním, běžným zdravým rozumem našich občanů. Tady mám na mysli onu takzvanou kácecí vyhlášku mimo jiné. Dneska tady není možné porazit strom určitých parametrů na soukromé zahradě, na soukromém pozemku, aniž by občan žádal obecní úřad o povolení. Něco podobného chystá opět pan ministr při přípravě zákona umožňujícího kontroly topenišť v soukromých domech. Vláda opět významně pohrdá svobodou a zdravým rozumem svých občanů.

Jaký společný jmenovatel mají všechny tyto tři aspekty? Kromě toho, že škodí naší republice, a kromě toho, že staví naše občany do nesvéprávné, nesvobodné pozice, je to, že vždycky je výrazně podporovali a prosazovali a významně jim tleskali ekologičtí aktivisté. Jejich pero je vidět i v návrhu novely zákona č. 114 o ochraně přírody, který významně odebírá pravomoc obcí zasahovat do dění v národním parku, do dění, které tolik ovlivňuje jejich možnosti rozvoje. Namísto

dohodnutí ochranných podmínek jejich projednání. Dvě slova – a jak významný rozdíl.

Co z toho vyplývá? Jaké poučení z toho plyne? Podle mého názoru je tu významné podezření, že zde došlo k jakémusi nefinančnímu plnění, že si pan Babiš jako majitel firmy Agrofert zjednává od ekologických aktivistů klid pro všechny své chemické, agrochemické, zemědělské a kdoví jaké ještě podniky za to, že jim postoupil Šumavu, že jim dal velké vydírací právo v procesu posuzování vlivu staveb, a konečně za třetí, že vyslyšel jejich volání po přísných normách svazujících svobodu občana.

Tady představitelé hnutí ANO se zaklínají tím, že chtěli řídit stát jako soukromou firmu. To je samozřejmě hezké. Pan poslanec Kalousek tady zmínil, jak by to bylo s možností vyhazovat staré a přijímat nové zaměstnance. Myslím si, že v tom bude asi něco jiného. Obchodní zákoník nebo zákon o obchodních korporacích totiž nařizuje manažerům každé firmy, že mají konat tak, aby přinášeli maximální zisk majiteli své firmy. A to si také myslím, že je účelem i té myšlenky řídit stát jako firmu – přinášet maximální zisk firmě Agrofert.

Proto také já budu hlasovat pro návrh vyslovení nedůvěry vládě pana premiéra Sobotky a pana Andreje Babiše. Ani jeden z těch zmíněných pánů tady (v sále) není, což tedy oželím. Co mě ale trápí a co musím říct, že mě velmi mrzí, že tady nesedí ani zpravodaj tohoto návrhu pan poslanec Hájek, který myslím, že by měl stručně obsah mého proslovu oběma pánům tlumočit. Ale nebudu navrhovat žádné přerušení, nakonec jsem svůj proslov pronesl k vám, milé dámy a pánové, a prosím vás, abyste i vy hlasovali spolu se mnou a vyslovili vládě pana Babiše a Sobotky nedůvěru. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Koubka, připraví se pan poslance Volný. Omlouvám se, nezahlédla jsem faktickou – pan poslance Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se omlouvám vám, paní předsedající, i panu kolegu Koubkovi, nicméně rád bych vám řekl věc, kterou nepokládám za marginální. Zhruba před dvěma hodinami nás tady první místopředseda vlády a ministr financí informoval o tom, že v roce 2012 vůči jeho osobě došlo k vážnému pokusu buď úplatkářství, nebo vydírání, když po něm byl vymáhán jeden milion eur úplatek. To prosím pěkně neřekl žádný Franta Vomáčka ve čtvrté cenové skupině, to řekl první místopředseda vlády ČR na mikrofon v Poslanecké sněmovně, kdy oznámil, že se vlastně stal závažný trestný čin. Já nechápu, proč to říkal jenom v Poslanecké sněmovně, proč to především neoznámil orgánům činným v trestním řízení.

Já pevně doufám, že bdělé ucho státního zastupitelství to zaznamenalo, takže v této chvíli už koná. Ale kdyby snad nekonalo, dovoluji si Poslaneckou sněmovnu informovat, že po konzultaci s právníky podávám do konce tohoto týdne trestní oznámení na neznámého pachatele za zjevný trestný čin – buď úplatkářství, nebo

vydírání. To se prostě musí prošetřit, to nemůže zůstat ve vzduchu. Buď se ukáže, že lhal pan místopředseda vlády tak, jako že lže často, anebo že nelhal a k tomu trestnému činu opravdu došlo, a pak musí být jasně řečeno, kdo ho spáchal. Tuhle věc nemůžeme nechat bez prošetření a já prosím Poslaneckou sněmovnu, aby mi v tomto úsilí byla nápomocna. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a prosím k mikrofonu pana poslance Koubka, připraví se pan poslanec Volný. S faktickou paní poslankyně Němcová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Musím navázat na pana kolegu Kalouska. Já jsem tady mluvila o tom, jak probíhalo jednání Poslanecké sněmovny v roce 2009–2010. V roce 2010 bylo ono kruciální hlasování o podpoře biopaliv. Bylo to den před parlamentními volbami. Velký tlak vyvíjeli lobbisté, zmiňuje to v tisku Andrej Babiš, který říká, koho všeho obvolával. Tady ve Sněmovně to protlačovali zejména sociální demokraté, komunisté. Tyto strany byly téměř v plném počtu a ty stejné strany nyní se k tomu staví – nyní plus ANO – k té podpoře další v současné době.

Mluvila jsem tady také o tom, co oznámil ministr financí, že po něm někdo chtěl milion eur. Já jsem se ho ptala, jestli to oznámil orgánům činným v trestním řízení. On řekl, že šel za nějakým notářem. Vzhledem k tomu, že to, co říkám, hlasování a veto se odehrávalo v roce 2010 v květnu, 27. května 2010, od té doby Andrej Babiš musel o tomto skutku vědět. Promluvil o tom, pokud se nemýlím, 20. 2. 2012 v České televizi, tedy až ve chvíli, kdy se pouštěl do politického boje. To je naprosto zřejmé, doložitelné, a proto velmi podporuji to, co tady řekl pan kolega Kalousek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní už s řádnou přihláškou pan poslanec Koubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Dobrý den. Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Jenom jdu kolem stolečku zpravodaje, nikoho tam nevidím. Nenavrhuji žádné přerušení, jenom bych poprosil, abychom samozřejmě dodržovali pravidla. Pokud se nepletu, tak zrovna pan zpravodaj tady dneska volal po dodržování pravidel, tak bych byl rád, kdybyste třeba během mého projevu, paní místopředsedkyně, zařídila to, aby Sněmovna dále pokračovala podle pravidel. Děkuji. (V sále je velký hluk.)

Dámy a pánové, ministr financí veřejně lhal. Už to tady dneska opakovaně zaznělo. Stanovisko Ministerstva financí k pozměňovacímu návrhu bylo souhlasné, pan ministr tvrdil, že bylo neutrální. Další lež, která zazněla z úst pana ministra financí, byla také řečena v médiích. V rozporu se svým veřejným slibem, že bude hlasovat pro ukončení podpory biopaliv, se on sám zdržel, klub jeho poslanců až na

tři výjimky hlasoval v rozporu s veřejným slibem, že poslanci ANO budou hlasovat pro ukončení podpory, kterou navrhl poslanec hnutí ANO pan Karel Rais.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já poprosím sněmovnu o klid, aby pan přednášející se mohl soustředit na svoji řeč a nebyl rušen hlasitým projevem svých kolegů. Pokud si máte co říct, udělejte tak v předsálí! Děkuji.

Poslanec Jiří Koubek: Hnutí ANO se na svých webových stránkách pyšní článkem z Hospodářských novin, který byl uveřejněn začátkem května. V tomto článku se píše: Pro ukončení podpory biopaliv je i ministr financí a předseda hnutí Andrej Babiš. Citace: "Souhlasím s ukončením daňové podpory biopaliv, protože už nechci poslouchat Kalouskovy lži a demagogii. Stát nebude dotovat vysokoobjemová biopaliva a ušetří 1,5 mld. ročně. Zaplatí to občané a přepravní firmy v cenách. Poděkovat můžou Kalouskovi," řekl Babiš Hospodářským novinám.

Ministr Babiš nebyl jediný za hnutí ANO, kdo přislíbil konec podpory byznysu Agrofertu v oblasti biopaliv. Po hlasování na rozpočtovém výboru, kde poslanci ANO nepodpořili ukončení podpory, předseda klubu hnutí ANO pan Faltýnek veřejně řekl, že budou poslanci ANO pro návrh na ukončení podpory hlasovat přímo na plénu Sněmovny. A jak hlasoval pan předseda klubu Faltýnek zde na plénu Sněmovny? Hlasoval proti! Hlasoval v rozporu se svým veřejným prohlášením. Pan poslanec Faltýnek lhal.

Dovolte mi, abych citoval z Hospodářských novin z 6. května ještě dále, a dovolím si citovat pana poslance Volného, resp. bude tam i citace pana poslance Volného v té celé části, kterou teď cituji: Místopředseda vládního hnutí ANO Jan Volný upozornil, že poslanci ANO nehlasovali proti návrh poslance Kalouska na ukončení podpory biopaliv, ale že se hlasování zdrželi. A teď citace: "My jsme se ještě před konáním výboru domluvili v koalici, že podpoříme pozměňovací návrh pana Raise a nepodpoříme pozměňovací návrh, který dává pan Kalousek," řekl Volný. Kdyby se podařilo změnit hlasovací proceduru tak, aby se o Raisově návrhu hlasovalo jako o prvním, pak by podle něj výbor Raisův návrh schválil. – A co nám tady pan poslance Volný předvedl? Veřejný slib, že když se bude nejprve hlasovat o návrhu pana poslance Raise, bude schválen a poslanci ANO pro něj zvednou ruku. Nestalo se tak. Jak hlasoval pan poslanec Volný? Hlasoval proti! Pan poslanec Volný lhal.

Je naprosto evidentní, že v okamžiku, kdy má hnutí ANO a jeho koaliční partneři volit mezi slibem, který přednesli před veřejností, a pěti miliardami podpory z veřejných prostředků pro prvního místopředsedu vlády, ministra financí a svého guru, pak se rozhodnou pro těchto pět miliard.

Následná mediální přestřelka byla opravdu velmi kouzelná. Koaliční strany se snažily vzájemně shodit na sebe vinu a exceloval v tom pan poslanec Faltýnek. Pan poslanec Faltýnek se tedy projevil v následném hlasování nejen jako lhář, ale i jako ten, který chce své selhání hodit na koaliční poslance. Cituji: "Koaliční partneři nás

požádali, abychom drželi vládní návrh, který počítá s podporou vysokoobjemových biopaliv, abychom plnili závazky vůči EU, a proto jsme ctili stanovisko našich dvou koaličních partnerů," řekl pan Faltýnek. Sociální demokraté a lidovci se pochopitelně ohradili a byli jsme svědky silných vyjádření jak ze strany sociální demokracie, tak lidovců na adresu pana Faltýnka. Cituji pana premiéra: "My jsme nikoho o nic nežádali, my jsme pouze informovali koaliční partnery, že budeme hlasovat pouze pro ten návrh, který předložila vláda, protože si nejsme jisti, k čemu povedou pozměňovací návrhy, které byly předloženy," řekl novinářům premiér a předseda sociální demokracie pan Bohuslav Sobotka. K tomu předseda klubu sociální demokracie pan Roman Sklenák dodal – cituji: "ANO by mělo přestat řešit svůj mediální obraz schováváním se za koaliční partnery a převzít zodpovědnost za svá politická rozhodnutí," řekl pan poslanec Sklenák na svém Twitteru. Lidovci ve svém tiskovém prohlášení z 20. května přímo uvedli: Hnutí ANO změnilo názor a v rozporu s pozměňovacím návrhem poslance Karla Raise hlasovalo pro zachování daňové podpory biopaliv.

Předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek se vzápětí veřejně vyjádřil, že kolegové ze sociální demokracie a KDU-ČSL trvali na tom, aby členové hnutí ANO takto hlasovali. "Je to lež," řekl předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL a dodal: "Proto vyzývám Jaroslava Faltýnka, aby jmenovitě řekl, který poslanec KDU-ČSL ho k tomu hlasování přemlouval. Jinak očekávám, že jako slušný člověk, kterým jistě je, se poslancům KDU-ČSL veřejně poslancům omluví," dodal předseda poslaneckého klubu pan Mihola.

Jsme tedy svědkem toho, že tato vláda je postavena na lhářích z hnutí ANO, tato vláda je nedůvěryhodná, protože v okamžiku, kdy se má rozhodnout, zda splní svůj veřejný slib, který dala občanům, anebo se rozhodne pro podporu byznysu svého gurua pana Babiše, tak se rozhodli pro lež, a rozhodli jste se pro těch pět miliard pro svého vůdce. A pan premiér mlčí. Občané této země si nezaslouží, aby tato vláda pokračovala dál.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Volného, ještě zde evidují faktickou poznámku pana poslance Fichtnera, a pane poslanče Koubku, já vás chci jenom informovat, že při projednávání bodu o vyslovení nedůvěry vládě nemusí zpravodaj být přítomen, protože může padnout jediné usnesení, a to je, že Sněmovna buď vysloví nedůvěru, nebo opačně. Takže jenom pro informaci. A nyní prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, dobrý večer, vážení kolegové. Já bych jenom chtěl upozornit, že je 19.01, už běží zprávy na ČT 24, čili ty projevy mohou být podstatně kratší.

Děkuji. (Smích poslanců napříč sálem.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a prosím k mikrofonu pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Vážení kolegové, poslanci, poslankyně, vážená předsedající, já jsem původně tady nechtěl rozvíjet nějaké sáhodlouhé úvahy o tom, co se stalo, nicméně nemůžu než nereagovat na pana Koubka. Zase s jeho drzostí a arogancí bych se ho chtěl prostřednictvím předsedající zeptat, kde mluví o jakém veřejném slibu? Co to je tady za hloupost? To tady někdo přísahal a veřejně sliboval? Upozorňuji na to, že rozdíl mezi rozpočtovým výborem, který o tomto jednal a projednával, a hlasováním na plénu bylo více než 10 dní. Tato situace měla svůj vývoj, pan Faltýnek, pan Babiš a několik mých kolegů už to několikrát vysvětlovali, jaká byla ta konstrukce. Nebylo to, že bychom se chtěli vymlouvat na naše koaliční partnery. Tyto postupy byly plus minus domlouvány na koaliční radě. Původně jsme chtěli, právě proto, že nebylo jisté, jestli ta notifikace proběhne v čase, nebo neproběhne, pozastavit tu podporu s tím, že tisk 418 by ji znovu otevřel po notifikaci v Bruselu. Naprosto logický postup. Poté, co jsme byli ujištěni a na koaliční radě jsme slyšeli názor pana ministra zemědělství – a teď to myslím opravdu v dobrém – že notifikace je na dobré cestě a že Evropa nám tu notifikaci udělí, proto jsme říkali: nebudeme tady hrát divadlo kvůli čtyřem měsícům a stáhneme požadavek na to zrušit tu dotaci. To je všechno. Nebyl to žádný veřejný slib, nebyla to žádná otočka během jednoho dne, bylo to v rozmezí 10 dnů, kdy jsme opravdu bedlivě a svědomitě zvažovali, jak k tomu přistoupit, aby tady ta nepovolená, případně neratifikovaná podpora nebyla moc dlouho. Tak jenom na vysvětlení. A slovo veřejný slib a klamání občanů a klamání voličů, to je příliš silné slovo. Je to prostě normální běžný vývoj a úvaha, když se tvoří zákon. Jestli to máte jinak, tak mně je to líto.

Já prosím vás nechci tady rozvíjet další ty teorie, já jsem dostal neskutečné množství mailů právě kolem té diskuze kolem biopaliv a kolem střetu zájmů našeho předsedy. Opravdu by to nebylo asi hezké čtení, zejména pro naši pravicovou opozici, ale nebudu tady číst všechny ty maily, ale přečtu jeden, který mě opravdu mile překvapil svou úvahou. Psala to nějaká bakalářka, já ji ani neznám, pan ministr spravedlnosti mi potvrdil, že co píše, je pravda. Já bych vám ho si dovolil opravdu ve zkratce přečíst, je to na tři minuty.

Listina základních práv a svobod stanoví, že každý má právo vlastnit majetek a podnikat. Tato Listina základních práv také garantuje jednotlivci účastnit se v politickém a veřejném životě a přístup k voleným i jiným veřejným funkcím. Zákon o střetu zájmů stanoví, že omezení k výkonu funkce se nevztahuje na správu vlastního majetku. Pan Babiš svým vstupem do politiky tuto Listinu ani zákon o střetu zájmů neporušil a vždy včas oznámí případný střet zájmů a o tomto zákoně nehlasuje. O zákonech rozhoduje vždy pouze nadpoloviční většina poslanců. Pokud jsou takto nadpoloviční většinou poslanců přijaty jednotlivé zákony, daňové zvýhodnění či dotace, nelze je brát na vědomí kýmkoli pouze u některých firem, ale platí pro všechny, tedy i pro firmy pana Babiše. Je to právní stát, který zaručuje rovnou příležitost před zákonem pro všechny. Vadí mi, že vy, ANO, takto věcně neargumentujte panu Kalouskovi a panu Fialovi a takto je neusvědčíte z demagogie,

fanatismu vůči panu Babišovi a lží, kterými oblbuje možná méně informované voliče. Je to frustrující, kam jsou tito lidé schopni až ve své zášti a závisti k úspěšným lidem zajít. Snad pan Babiš vydrží, i když tuto nenávist jistě až tak nečekal. Zdravím a držím palce.

Prosím vás, to je mail, který jsem dostal od normálního prostého voliče, a je to pravda. Prosím vás, nehrajme si tady na střet zájmů, nehrajme si na porušování zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, nebojte se, nebudu číst maily od prostých voličů, také abyste se něco dozvěděli, ale to opravdu není argumentace.

Pan poslanec Volný se tady obořil na pana poslance Koubka, kde vzal to tvrzení, že byl porušen veřejný slib, a odkud bere tu drzost říkat, že jste lháři. Tak já vám to jenom zopakuji. Pan ministr financí Babiš řekl zcela veřejně, a je to v otevřených zdrojích, bylo to otištěno na prvních stránkách, že bude hlasovat pro ukončení biopaliv, protože už nechce poslouchat ty Kalouskovy lži. Ne proto, že mu Jurečka přinesl nějaké dobré zprávy, protože tam za něj bojoval jako lev. Protože už nechce poslouchat ty Kalouskovy lži. Já sice nelžu, ale říkám pořád to samé. Přesto pan ministr Babiš v rozporu s odborným stanoviskem svého úřadu zalhal a hlasoval jinak, než veřejně slíbil. Po skončení rozpočtového výboru vy tady, pane poslanče Volný, když jsem řekl, že poslanci ANO porušili veřejný slib, tak vy tady jste řekl, že na Poslanecké sněmovně to bude uvedeno do pořádku, až bude schválen pozměňující návrh pana poslance Raise. To jste tady řekl, a ne že neřekl. A novináři to slyšeli. A ještě ten večer váš pan předseda Faltýnek v Událostech, komentářích se mnou zopakoval to samé: My všichni podpoříme pozměňovací návrh pana poslance Raise – zvukový videozáznam určitě existuje – podpoříme návrh pana poslance Raise a chceme ukončit...

Chcete víc veřejných slibů? Váš pan předseda Babiš, vy, pan předseda Faltýnek. Všichni tři jste lhali v zájmu Agrofertu. (Potlesk poslanců TOP 09).

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní s faktickou prosím pana poslance Komárka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Já bych jen chtěl poukázat na to, kdo nás tady poučuje o dodržování politických slov. Je to člověk, který si politický proces vykládá skutečně hodně pružně. Připomeňme si jen to, že tento člověk, který se prohlašuje za celoživotního zásadního antikomunistu, přijal místo v kabinetu Jiřího Paroubka s podporou komunistů, protože mu to přineslo osobní prospěch. Když pak byl svržen skutečně morálně rozhořčenými lidovci, říkal nám, že to udělal schválně

právě proto, aby byl svržen. Toto jsou historická fakta. A tento pan Kalousek nám tady káže o politické morálce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za dodržení časového limitu a poprosím všechny, aby v případě, že oslovují své kolegy, to činili mým prostřednictvím. Nechci vás napomínat jednotlivě, už je pokročilá hodina, chápu, že jste unaveni, ale měli bychom dodržovat jednací řád.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Připraví se pan poslanec Štětina. Prosím. máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer. Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych jen, pokud to občané sledují – přede mnou pan poslanec Kalousek říkal, že to bylo tady, tak jen pro vysvětlenou: rozpočtový výbor zasedá v této místnosti hlavního jednacího sálu Poslanecké sněmovny, a protože i já jsem členem rozpočtového výboru, tak mohu potvrdit, že přesně tak se to odehrálo.

Panu poslanci Komárkovi prostřednictvím pana předsedajícího – už ho nevidím. Já bych jenom krátce chtěl říci na úvod: Vy jste přece celou dobu říkali, že to budete dělat jinak – je tady pan poslanec Komárek – že to budete dělat lépe, a vy se teď v podstatě stavíte do roviny: proč nás za to kritizujete, vždyť my děláme jen to, co dělali ti před námi. (Potlesk zprava.) Tak to tedy já vnímám. Takže tady trošku nechápu ty vaše předvolební slogany.

Chtěl bych poděkovat panu poslanci Koubkovi, protože velmi přesně a precizně tady sdělil, okomentoval ty události tak, jak běžely, čímž mi jednak usnadnil práci, ale trochu i vzal z mého projevu.

A k panu poslanci, prostřednictvím pana předsedajícího samozřejmě vždycky, Volnému, o tom slibu veřejném a neslibu. Tak kdybyste vy ty věci mysleli opravdu vážně, jak jste je prezentovali, a dneska říkali, že to nebyl žádný veřejný slib, tak kdybyste to říkali po pravdě, tak byste přece řekli: my zvažujeme, jak se nakonec zachováme, my uvážíme situaci podle toho, jak tedy budou zprávy z Evropské unie, z Bruselu, jestli to bude bez průtahů tisk 418, nebo ne, a potom se rozhodneme. Ale vy jste přece jasně jednoznačně řekli, že ukončíte, nebo že budete hlasovat pro ukončení podpory biopaliv. A to je tedy dost zásadní rozdíl, to se na mě nezlobte.

Já bych se přece jen vrátil trochu k tomu základnímu meritu věci a to, co tady zaznělo několikrát, jak to je s těmi financemi u podpory prodeje biopaliv. Samozřejmě je pravda, že 9 miliard nedostanou přímo ti výrobci, tu adekvátní částku 5 nebo 5,4 mld., těch zhruba 60 % nedostane přímo skupina Agrofert. To je samozřejmě pravda. Je to ovšem částka, která je určena na podporu prodeje těchto biopaliv. Ona se nevyberte na spotřební dani, nepřijde do státního rozpočtu, občané sice by museli možná zaplatit více za benzin, ale zase nedostanou jiné služby, které na tu nevybranou spotřební daň by se mohly zaplatit.

Já jsem zaregistroval v internetových médiích článek Erika Besta, kde hovoří, nebo píše o tom, že Agrofert z tohoto byznysu vydělá 20 miliard. Já to netvrdím. Já nevím, jak k té částce bylo dospěno, bylo to zřejmě kalkulováno z nějakého obratu, z nějakého zisku, a protože tady pana vicepremiéra nevidím, já bych – a snažil jsem se najít nějaké údaje o tom – tak bych rád slyšel, jaký je tedy zisk z prodeje toho, protože jestliže tou nevybranou spotřební daní bude podporován prodej těchto biopaliv, tak tomu výrobci těch biopaliv z toho plynou nějaké v podstatě téměř garantované tržby. A jako správný podnikatel přece dělá pro zisk. A tady je ten garantovaný zisk, tady jsou ty peníze, o kterých se bavíme, které nám jako opozici vadí. Nevím, jestli se dočkám odpovědi na to, jaký je tedy skutečný přínos, jestli to je těch 20 miliard, já nevím, já to netvrdím v žádném případě, já jen kladu otázku zhruba orientačně, v jakých řádech se tedy bavíme, jaký je ten přínos z prodeje těch biopaliv.

Paní poslankyně Lorencová tady hovořila o kvalitách předložených zákonů a o tom, co přijímáme. Tak já se podívám do toho tisku 418, zpráva RIA. Bod 3.1. Návrh bude mít negativní vliv na inkaso veřejných rozpočtu v důsledku daňového zvýhodnění čistých biopaliv a vysokoprocentních směsí biopaliv s tradičními fosilními pohonnými hmotami. Roční výše podpory se pohybuje 1,5 až 1,8 miliardy, s tím, že do konce roku 2015 je odhadována na 700 milionů korun. Kumulovaně má podpora v letech 2015 až 2020 dosáhnout přibližně těch mnohokrát zmiňovaných a omílaných 9 miliard. Dále se píše: Podpora povede ke vzniku nových pracovních příležitostí, z nichž bude do veřejných rozpočtů kumulovaně odvedeno mezi 14,6 a 16,2 mld. korun. Tyto dodatečné příjmy veřejných rozpočtů mají tedy převážit a celkově působit na veřejné rozpočty pozitivně.

No, já to teď okomentuji. My jsme přece – no, ne my, Poslanecká sněmovna, to je právě to, co voliči nám často říkají "vy jste to ve Sněmovně odhlasovali", tak já říkám, že my jsme to neodhlasovali, to odhlasovaly koaliční strany, my jsme hlasovali jinak, vy jste přece jen prodloužili ten stávající stav. A já se tedy ptám, kde vzniknou ta nová pracovní místa, když jenom se prodlužuje to, co dnes máme. Já tam žádný nový vznik pracovních míst s obrovskými odvody v miliardách nevidím. Kdyby tím opravdu vznikla nová pracovní místa, kdyby se zvýšila produkce řepky z produkce MEŘO, tak chápu, že by nějaká nová pracovní místa vznikala, ale tady to prostě nemá logiku, že odůvodnění, které je součástí předloženého tisku 418, říká, že tady dojde k příjmům. A já si dovolím tvrdit, že to je hypotéza. Navíc, tak jako bývá zvykem, a tedy pokud to není pravda, tak bych rád, abych se s tím mohl seznámit, existuje nějaký propočet toho, jaké budou ty kumulované odvody do státního rozpočtu z těch nových pracovních míst, nebo je to jen cifra, která byla vymyšlena? Pokud to tak má být a tady opravdu létají miliardy, 14 až 16 miliard, tak bych rád, jestli k tomu je nějaký propočet anebo tedy zdůvodnění, kde vzniknou ta nová pracovní místa, když pouze udržujeme současný stav.

Dále bod 3.2, cituji pořád ze zprávy RIA: Tento negativní dopad však může být podle programu v blízké budoucnosti znovu kladně ovlivněn zapojením petrochemických rafinérií do procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků mastných kyselin. – Ale ty jsou přece z podpory vyloučeny. Tady

zpráva zdůvodňuje to, že budou podporována, jinými slovy, i biopaliva druhé a třetí generace, ale jak jsem studoval ty materiály, tak se to týká pouze té slavné řepky, takže nevím, kde tyto údaje jsou brány.

Tím chci odpovědět paní poslankyni Lorencové, že i kvalita tohoto předkládaného návrhu zákona má dle mého názoru opravdu slabá místa.

To, o čem už tady mluvil kolega Koubek, já to jen znovu připomenu. Vy jste dva týdny v podstatě tvrdili, jak nejste pro podporu těch biopaliv. Neříkali jste, že to zvažujete, že uvidíte, jak se ve finále rozhodnete. Vy jste jednoznačně říkali, že budete pro ukončení té podpory. A já se vás tedy ptám, co vás tak přesvědčilo. Vy jste uváděli, že to byli vaši koaliční partneři, ale vaši koaliční partneři se proti tomu rázně ohradili, dokonce předseda poslaneckého klubu KDU Mihola žádal omluvu, a jak jsem se tedy zaregistroval, tak se jí dočkal, nevím, jak poslanecký klub ČSSD, a myslím si, a já jim to věřím, že vás, poslanci z hnutí ANO, že vás nepřemlouvali.

Ale potom se ptám poslanců z klubu KDU a ČSSD – proč jste tedy toto schválili? Co vás k tomu přimělo? Jaké byly ty důvody? Zafungovala snad nějaká lobby? Já nevím. Zemědělská? Produkující řepku? Pro ně je to taky byznys. Nejenom pro ty zpracovatele řepky, ale i pro ty producenty řepky. A tady asi se blížíme k meritu věci.

Potom takovou perličku. My samozřejmě, i když jsme poslanci z různých poslaneckých klubů, tak přece jenom spolu také mluvíme. A já jsem byl poměrně dost překvapen, když jsem se od některých poslanců poslaneckého klubu ANO dozvěděl, nebo když jsem od nich slyšel prohlášení, že oni vlastně ani pořádně nevěděli, o čem hlasují. To je dobré, aby tady zaznělo, aby to ti občané, ti voliči, kteří jsou takovými příznivci hnutí ANO, aby slyšeli, že poslanci v poslaneckém klubu ANO někdy nevědí, o čem hlasují. Že jsou odkázáni na pokyn předsedy klubu a podle toho hlasovali. Nebyl jsem sám, kdo tohle slyšel. Jak to tedy bylo? Byla tam nějaká trojdohoda v té vládní koalici, že ČSSD se pustil energetický zákon, ANO se pustí biopaliva a KDU, nevím, necháme v klidu restituce?

Ještě k tomu energetickému zákonu. To je třeba tady také zmínit. Byl tam pozměňovací návrh, který jsem předkládal já, který se snažil řešit pokuty pro ty, co podvádějí se solární energií. Tato Poslanecká sněmovna ho zamítla. Takže vážení občané, až vy budete mít nějaký problém, že máte odpojený elektroměr, nebo nějaké nejasnosti a už potom je samozřejmě správně taková pokuta, tak dostanete poměrně pro vás citelnou pokutu. Já jen zopakuji, že tato vládní koalice tady prohnala to, že dále bude pokračovat to, že kdo neoprávněně čerpá dotace za solární energii, tak bude postižen maximálně tím, že vrátí to, co neoprávněně získal. Jinými slovy, pokuta pro ty, co švindlují s výkazem o výrobě solární energie, není žádná. Tento pozměňovací návrh v této Sněmovně byl a vy jste ho, páni poslanci z vládní koalice, zamítli, neodsouhlasili. Nenechali jste ho projít. To je další důvod, proč já nemohu být nakloněn zcela přízni této vlády.

Vývoj ekonomiky, výběr a nevýběr daní. Předvolební sliby, které tady byly. My jsme slyšeli o tom, jak všechno tady bude líp. Já jsem našel na internetu zmínku, že na Twitteru 20. února 2013 pan vicepremiér Babiš mluvil o tom, jak je to jednoduché,

že 200 miliard se ušetří, protože 90 miliard je asi nevýběr daní, takže ty daně, zasadí se o to, aby se vybraly. Sto miliard se rozkrade, takže když se zasadíte o to, aby se těch 100 miliard nerozkradlo, že prostě bude zhruba těch 200 miliard navíc a všechno bude krásné a budeme se mít dobře. Ejhle, přišla realita praktického politického života, populistické předvolební sliby uplavaly a dneska jsme v době, kdy nám roste ekonomika – počkáme si na data ze druhého čtvrtletí – ale v prvním čtvrtletí nám klesal výběr daní, což je paradox, přestože to je zdůvodňováno tím, že růst ekonomiky je tažen spotřebou výrazně, čili logicky by měl růst výběr DPH, ale realita je jiná. Čili ty předvolební populistické sliby najednou nějak uplavaly.

Byla tady vzpomínka od pana vicepremiéra Babiše, letadla L-159, naprostá shoda s panem vicepremiérem. I já jsem to kritizoval. Měl jsem interpelaci na pana premiéra, sedí za mnou. Pan premiér na to odpovídal asi v tom duchu, že si je toho vědom, ale že už to je příliš dávno a že dneska je to složité řešit. Tak buď to, vážená vládo, nepřipomínejte, protože pan vicepremiér Babiš je naším členem, anebo to řešte.

Ještě k tomu postoji našeho poslaneckého klubu. Někteří nám lacině předhazovali, vyčítali, že jsme se přidali na stranu pravicové opozice. Já jsem včera v televizi zaregistroval ve večerním pořadu Události, komentáře, kde tam teď nepřítomný předseda klubu ODS zmiňoval, jak je to s podporou zákonů. Já jsem si dnes nechal udělat statistiku toho, jak náš poslanecký klub hnutí Úsvit hlasoval o jednotlivých zákonech, které většinou byly vládními zákony. Já nemám spočítáno, které byly vládní, které poslanecké, ale my jsme podpořili 79 zákonů ve třetím hlasování. My nejsme a priori proti všemu, nejsme ta a priori opozice. Na začátku volebního období jsme říkali, že podpoříme rozumné věci a nerozumné věci nebudeme podporovat. A je nám úplně jedno, kdo ty nerozumné věci nebo lumpárny dělá nebo nedělá, budeme to řešit případ od případu. A přesně v duchu našeho předvolebního slibu jsme se nyní také zachovali, a vidíme-li, že je tady něco špatně, tak to kritizujeme. Nic víc neděláme.

Několikrát tady zaznělo, že občané volili ve volbách hnutí ANO a že si toho byli vědomi. Nejsem si tak úplně jistý, že si byli vědomi dosahů, které to má. A my neděláme nic jiného, než že plníme naší opoziční roli. Kolik populistických předvolebních slibů ještě tady zazní a budete obhajovat?

Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a mám tady tři faktické. První prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska, připraví se pan poslanec Nykl a poté pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom stručné doplnění pana poslance Fiedlera, který se divil, kde se bere těch nových 14 tisíc pracovních míst ze zvýšené produkce řepky. Ono to tam je. Budeme o tom mluvit zítra. Pan ministr financí ve své touze pomoci Agrofertu co nejvíc nenovelizoval pouze zákon

o spotřební dani, ale novelizoval také zákon o ochraně ovzduší. A tam je kombinace těch dvou zákonů, která dnes, za současného právního stavu, říká, že kolik prodáte toho dotovaného čistého paliva, tolik nemusíte namíchat v nařízených poměrech do fosilního paliva. Pan ministr financí, a pravděpodobně mu patří i zákon na ochranu ovzduší, v tom tisku, který budeme projednávat zítra, navrhl, že tato možnost se snižuje o 70 %. To znamená, bez ohledu na to, kolik prodáte toho dotovaného čistého paliva, tak stejně musíte namíchat aspoň 70 % toho nařízeného poměru, což teoreticky znamená až o 70 % povinný nárůst odbytu výrobků pana ministra financí. A on z toho kalkuluje těch 14 tisíc nových pracovních míst, což je sice pitomost, protože když se tam nebude pěstovat řepka, bude se tam pěstovat něco jiného, ale ty zisky pana ministra financí a majitele Agrofertu vzrostou o dalších 70 % na základě zákona, který si pan továrník napsal. Zítra si to znovu rozebereme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Nykla. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Nykl: Pěkný dobrý večer. Já jsem chtěl prostřednictvím předsedající poprosit pana poslance Fiedlera, ať nepoužívá takové věty, jaké tady říkal na hnutí ANO, že slyšel, že někteří poslanci ani nevěděli, o čem hlasovali o biopalivech. To se nedá tak mluvit obecně. Tak buď řekněte kdo, proč, ale takhle mluvit a zrovna z úst vás, poslance strany Úsvit. Tam bych chtěl spíš trošku pokory a sebereflexe. To, co se odehrálo s vaší stranou, to, co jsme tady viděli za kauzu, zrovna ve vašem případě bych byl v klidu, pokoru, poslechl si, trošičku změnit ten přístup. A určitě tak falešně obviňovat, není pěkné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k faktické pana poslance Pilného. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, v roce 2013 proběhly volby a občané, kteří ještě podle slov pana poslance Blažka nebyli poučeni a podle slov pana poslance Fiedlera teprve prozírají, nás zvolili do Poslanecké sněmovny. Tím vytvořili určitou situaci, kdy jediná vláda, která by byla schopná vládnutí, tady vznikla na půdorysu současné koalice. To je fakt. A myslím si, že žádná z těch stran koalice není z toho příliš šťastná, bere to jako sňatek z rozumu. Ale ta vláda vládne, je stabilní a něco dělá. To je strašně důležitý fakt, který bychom neměli přehlížet.

Opozice má samozřejmě svaté právo vyvolat hlasování o nedůvěře vládě, to je v pořádku. Ale pokud se tím budeme zabývat, tak bychom neměli vycházet z laciných argumentů, kde rozbuškou je zákon o podpoře biopaliv. Já jsem pro ten zákon nehlasoval ani nemám nic společného s Agrofertem, ale musím konstatovat, že místo diskuse o tom, jestli to vůbec dává smysl a do čeho nás Evropa natlačila na základě nesmyslných spekulací o ceně nafty nebo neuvážených rozhodnutí, která se týkají životního prostředí, tak místo této analýzy tady slyšíme teatrální vystoupení, kde jsme

obviňováni z toho, že jsme ukradli pět miliard. Já zřejmě jsem také člen této skupiny. Pokud se budeme držet faktických věcí, tak tahle diskuse má smysl. Ale zaznívají také tady poznámky, při kterých si vzpomínám na proslavený výrok doktora Strossmayera z Nemocnice na okraji města: Kdyby hloupost nadnášela, řada z vás by se tady vznášela jako holubičky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Adamce, připraví se pan poslance Bendl, oba dva s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Velmi krátce bych zareagoval na příspěvek kolegy Nykla, který kárá poslance za hnutí Úsvit, aby nepodsouval hnutí ANO nějaké věci, jak se chovají. Já jsem toho dalek, ale pokud jste si všimli, já jsem tady protestoval proti tomu, když pan první místopředseda vlády pan ministr financí Babiš na nás ukazoval, že jsme kradli, že prostě někdo tady chtěl nějaké peníze, a mně to připadá, že to je ještě horší než tento případ, a odpovězeno mi nebylo. Takže já si myslím, že toto bychom si skutečně mohli odpustit. A řekl bych, že ještě horší případ je tento, kdy se na nás poukazuje, ukazuje se na nás jako na zloděje. Já proti tomu tedy velmi protestuji. A když jsem chtěl vysvětlení, kdo tedy kradl, tak jako nezlobte se, já se nespokojím s tím, že všichni. Děkuji. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Bendla, připraví se pan poslanec Novotný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěl prostřednictvím vás panu poslanci Pilnému vzkázat, že EU nás k tomu kroku, který jste prosadili v zákoně o spotřební dani i o biopalivech, nenutí. Není to pravda. To, že sami urychlujeme a zvyšujeme spotřebu biopaliv a potřebu zpracovávat v ČR biopaliva, to se pokusím v řádné rozpravě vysvětlit, protože na to potřebuji dvě minuty. Ale neříkejte tady, že nás k něčemu EU nutí. Není pravda, že nás Evropa nutí k tomu kroku, který jste udělali. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Novotného, potom pana poslance Blažka, taktéž s faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Novotný: Pěkný večer. K těm citacím z televizních seriálů. Jak to tehdy bylo s panem doktorem Strossmayerem? A v jaké situaci to tehdy sestře Huňkové řekl? On ji tehdy požádal, aby pacientce dala nějaký typ léku. Opakovaně jí

to řekl a sestra Huňková dala jiný lék. A v tu chvíli řekl pan doktor Strossmayer: Kdyby hloupost nadnášela, tak byste se vznášela jako holubička. Tady také bylo něco řečeno. To je, že pro návrh pana doktora Raise budete hlasovat opakovaně. Takže je otázka, jak si ten výklad doktora Strossmayera v souvislostí s touto situací vykládat. (Potlesk z řad pravice.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Blažka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Já v reakci na pana poslance Pilného. Já jsem přece neřekl v tom vystoupení před třemi hodinami, nebo kdy to bylo. Mluvil jsem o tom, že ne vždy voliči chápou a naletí na různé návnady, které jsou, a netvrdil jsem v žádném případě, že třeba ODS po dlouhých letech vládnutí a určitých výkonech, že hloupost voliče se projevuje tak, že nevolil ODS, jak se to v podstatě říká. Vždyť tak jsem to vůbec nemyslel. Jenom jsem v podstatě říkal, že volič znovu si myslel, že třeba bude někdo, kdo jde řešit politiku, a protože je tak strašně bohatý, tak už nepotřebuje žádné peníze. Ono se ukazuje, že to prostě není pravda. Takhle jsem to myslel, nic víc, nic míň. Ale že to nebylo o tom, že bych si myslel, že volič je hloupý tehdy, pokud nevítězí ODS, tak zase hloupý já tedy fakt nejsem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s řádnou přihláškou pana poslance Štětinu, připraví se paní poslankyně Hnyková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já jsem původně hovořit nechtěl. Nechci se totiž zúčastňovat špatné operety, která zde vždycky zazní, když takzvaná opozice – a já jsem byl v minulém období jak koaliční poslanec, tak opoziční poslanec – nikdy to k ničemu nevede. Maximálně to vede k urážkám. Je to věc, která trvá do strašně dlouhé noční doby. Z tohoto důvodu jsem ani já se nepodepsal pod těch 50 členů, kteří žádali svolání této Sněmovny. Nicméně včerejší den, když jsem si přečetl Lidové noviny, ve kterých byl na první straně článek Lovci korupčníků musí hlásit kauzy vrchnosti. A to jsme se, vážené dámy a pánové, vrátili opět hluboko do roku 2009, kdy toto nařízení bylo vydáno ředitelem ÚOKFK, bylo to 9. srpna 2009, což jsou moje narozeniny, a v podstatě se zabránilo jakémukoliv šetření, když došlo k podání vážného trestního oznámení.

Já jsem se přihlásil proto, že chci připomenout, a já skutečně nehodlám diskutovat o tom, kdo víc kradl a kdo víc krade, já tomu nerozumím, já jsem obyčejný felčar a myslím, že tady padlo tolik slov. Já jenom vím, že tato republika je v minusu, který se počítá v bilionech, a já si myslím, že tato vláda to nezpůsobila, ta je dost krátce u moci, takže to asi nemohla způsobit. Takže asi ti, kteří tady už byli v minulosti, by spíš o tom měli hovořit více. A já musím skutečně připomenout článek číslo 4 z tohoto vnitřního předpisu, který má číslo 123, a my jsme to také používali při vyšetřovací komisi k Opencard, a varovat, že toto nemůžeme připustit. Tady se

v tomto článku 4 odst. 1 praví: "Před zahájením operativně pátrací činnosti formou získávání poznatků ze zájmového prostředí oprávněný policista informuje svého přímého nadřízeného nebo v době jeho nepřítomnosti příslušného vedoucího policistu či jiného policistu určeného ředitelem útvaru prostřednictvím e-mailové pošty." K čemu toto vedlo? Že se nešetřilo, že se nekonalo, a ti, kteří způsobili škodu tomuto státu, tak byli dopředu upozorněni a v podstatě se neřešilo nic. Teprve v roce 2011 pod vedením plukovníka Martince toto bylo zrušeno.

Takže je to skutečně moje velmi krátká připomínka a já bych byl moc rád, aby k tomuto nedošlo. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, připraví se pan poslanec Lank. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Tak, nasadím si brýle a začnu.

Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové a představitelé vlády, dovolte mi říct pár vět k mému podpisu, kterým jsem dala jasně najevo, že se mi nelíbí, jak minulý týden ve středu vládní koalice prohlasovala podporu biopaliv. Kšeft za miliardy, který se dotýká každého z občanů této země. A já bych se na to podívala trochu prakticky, tak jakoby ze života našich lidí. Když se zamýšlím nad tím, jak bychom mohli tyto státní peníze, které přijdou v tomto případě do soukromých rukou, využít, myslím na ty, kdo je potřebují nejvíc, a to jsou naši občané.

Naše země v posledních letech nevzkvétá, ale chudne a chudnou naši lidé. Nevadí vám, vážený pane předsedo vlády a vážené ministryně a ministři, že v naší zemi žije jeden a půl milionu lidí v chudobě a další tisíce lidí, kteří žijí na hranici chudoby? Mně to tedy vadí – a koukám, že to ani předsedovi vlády ani předsedovi poslaneckého klubu sociální demokracie nevadí (baví se spolu vedle lavic). Tak já počkám, až si to domluví.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já určitě oba dotyčné pány poprosím, aby si to když tak řekli v předsálí, protože paní kolegyni to ruší. Děkuju za pochopení. (Oslovení odcházejí ze sálu.)

Poslankyně Jana Hnyková: Nejen že mě to, paní předsedající, ruší, ale myslím si, že by si to oba pánové měli poslechnout.

Mně to tedy vadí a tyhle peníze by jim určitě pomohly. Je zbytečné vám tady říkat, jak tato chudoba devastuje lidi a vyvolává napětí v jejich životech a ve společnosti. Přemýšleli jste o tom během hlasování o biopalivech? Mezi tyto chudé patří i naši senioři. Víte, že víc než polovina z nich nedosáhne ani na průměrný důchod a na zbytné potřeby jim zůstává denně 71 korun? Kdybyste se obtěžovali a

přišli na seminář příspěvků na péči týkající se zdravotně postižených, který se konal 17. dubna, tak byste slyšeli, jak tito lidé žijí. Jak se musejí odvolávat po správním řízení až k soudu, aby obhájili svůj příspěvek na péči, i když jejich postižení je víc než zřejmé. V této oblasti by každá koruna navíc pomohla desetinásobně. Nevadí vám, že jedna pětina dětí žije v chudobě? Že nemají na obědy ve školních družinách? Že se zakládají nadace, kam se posílají peníze, aby se tyto děti mohly najíst? Tam by se tyto peníze mohly využít také. Proč je v naší zemi pořád vyhlašována nějaká sbírka na vážně nemocné děti, které potřebují léčbu? A netýká se to jen dětí. Vznikají nadace na podporu léčby různých onemocnění. Tam by se tyto peníze mohly dát přece také! Kde to vlastně žijeme? Stát podpoří biopaliva za miliardy a na léčbu českých lidí si musí lidé vybírat peníze mezi sebou. A co rodiny s dětmi? Nežilo by se těm rodinám lépe, kdyby rodina byla lépe podporovaná a měla jistotu pro výchovu a vzdělání svých dětí?

A v posledních letech díky předchozí vládě klesaly reálné mzdy hasičům a policistům. Už jsme to tady dneska slyšeli. Od nynějších ministrů zaznívá pravidelně, že tuto křivdu napraví. Kdy to bude? Byly by tu tyto peníze ideálně právě na tyto účely?

Vy jste, pane ministře Babiši prostřednictvím paní předsedající, šel do voleb s heslem "My to zařídíme". Ano. Měl jste pravdu. Vy jste to opravdu zařídil. Řídíte stát jako firmu. Je tu kšeft, tak proč ho nevyužít. Co mi je do obyčejných lidí? Ať si žijí jak chtějí! Jak jste toto mohl dopustit? Musíte si uvědomit, že neřídíte firmu, ale jste ministrem financí, který má spravovat peníze státu odpovědně a s pěčí řádného hospodáře, a ne si přihrávat peníze pro své firmy! Máte snad na svém kontě málo peněz, že tam potřebujete ještě víc?

Vyprávěl jste mi, jak dáváte do sociálních služeb desítky milionů. A já se ptala proč. Kdybyste v letošním roce poslal peníze ze státního rozpočtu, které jste slíbil pro sociální služby, nestalo by se, že tam teď ty peníze chybí. Asociace krajů vám nyní musí vysvětlovat, na co ty peníze potřebuje! Už jste zapomněl, že jste navýšil, vy i ostatní ministři, peníze sociálním pracovníkům a pracovníkům v přímé péči? Víte vůbec, jak tu všichni sedíte, jak moc je náročná péče takových lidí, co se starají o seniory a zdravotně postižené? Jak musí být dennodenně obětaví, milí, empatičtí? Jak musejí těmto lidem nahrazovat rodiny? Plnit jejich přání, vést agendu s tím spojenou? A jak moc je náročná péče o člověka? A víte vy vůbec, že se taková pečovatelka, když se dožije relativního zdraví, důchodu a bude jednou potřebovat péči v takovém zařízení, že na ni ani nebude mít? Nemohlo by se těmto lidem přidat z těchto peněz také?

O problémech ve zdravotnictví tu nebudu hovořit. Je jich mnoho. Jen si neodpustím poznámku, že kdyby byla doceněna práce zdravotních sester, tak by řada nemocnic nemusela uvažovat, jak zajistí provoz. Nezasloužili by si i tito pracovníci navýšení svých platů?

Vážená paní ministryně a vážení ministři, vy jste zklamali. Podpořili jste společně obchod jednoho velkopodnikatele na úkor nás všech. Nepřesvědčujte mě, že musíme plnit příkazy z Bruselu. My všichni, jak tu sedíme, společně spravujeme tuto zem.

Naši zem. A znovu opakuji: Máme tu řadu problémů a je potřeba pomoci našim lidem a ne jen některým jedincům.

Zklamal jste mě, pane ministře Babiši, jako člověk, a vím, že nejen mě. A vaše heslo Bude líp! doplňte o další slogan: Jen pro mé vyvolené.

A teď se obracím k vám, pane premiére, a ptám se, za co jste to v uvozovkách vyhandloval, že vaši poslanci podpořili biopaliva. Kde že je vaše odpovědnost za tuto zem? Vážený pane předsedo vlády, zklamal jste mě i vy, protože jste schválil kšeft s biopalivy. Přeberte si to se svým svědomím sám a vaše ministryně a ministři také. Vyslovuji vám nedůvěru a jsem zklamaná, že jste tak brzo po volbách najeli na stejnou kolej, která tu v minulých letech byla. Začínám si myslet, že je vám úplně jedno, jak občané žijí a na co se vydávají finanční prostředky nás všech.

Vím, že vám projde hlasování o důvěře, ale uvědomte si, že není vše v pořádku a že tuhle zemi nespravujete dobře, a hlasování o biopalivech bylo toho důkazem.

A na závěr vás, pane předsedo vlády, požádám, kdybyste náhodou chtěl si osvojit nápad pana předsedy Fialy, že byste měnil posty ministrů, tak pana ministra Babiše nedávejte na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Protože sociální problematice nerozumí a navíc, jak jsme se tu dneska dozvěděli, je tu omylem. A já vám všem ostatním děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Lanka. Připraví se paní poslankyně Havlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo

Poslanec Martin Lank: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme tady slyšeli spoustu argumentů, proč si tato vláda zaslouží či nezaslouží naši důvěru a hlavně důvěru veřejnosti. Jak jsem se obával, tak se to zvrhlo přesně v to, čeho jsem se bál. To znamená, že to je přesně o tom, kdo kradl víc, která vláda byla horší, a zkrátka matláme se v minulosti místo toho, abychom řešili současnost a případně budoucnost.

Já tady načnu z jednoho trošku jiného soudku, aspoň to trošku osvěžím. Chtěl bych otevřít jedno velice ožehavé téma, které podle mě s otázkou důvěry vládě úzce souvisí. Je to návrh Evropské komise na kvóty pro přijímání uprchlíků. Připomínám, že se hovoří dokonce o několika variantách. První se má spustit tzv. nouzový mechanismus, ve kterém bychom jako Česká republika měli přijmout 525 uprchlíků. Druhým návrhem je tzv. trvalé přemisťování azylantů mezi zeměmi Evropské unie, v rámci něhož bychom museli přijmout přes 5 500 utečenců. Objevila se dokonce i vyšší čísla. Já přitom znovu opakuji, že přijímat uprchlíky není řešením problému. To řešíme následky, nikoli příčinu.

Příliv uprchlíků je, jak asi nikdo nepopírá, obrovský. Loni získalo azyl více než 185 tisíc lidí z celkových 626 tisíc žadatelů. Každý týden pobřežní stráž ve Středozemním moři vytáhne z moře tisíce utečenců. Podle odhadů může dorazit letos

jenom do Itálie až 200 tisíc nelegálních imigrantů. My tento problém považujeme za naprosto zásadní. Česká vláda se sice vyjádřila v tom smyslu, že kvóty nepodporuje. My si ale nejsme jisti tím, jestli takové stanovisko bude prosazovat odhodlaně i v rámci Evropské unie. Problém také je, že Česká republika může být v proceduře o kvótách přehlasována ostatními zeměmi a bude je muset přijmout i přes svůj nesouhlas.

Nás velmi zneklidňují slova předsedy europarlamentu Martina Schulze, který řekl, že mnoho zemí mluví za zavřenými dveřmi jinak než na mikrofon. Do toho mi zapadá, že i někteří čeští europoslanci svým hlasováním tyto kvóty podpořili. Máme proto velkou obavu, jestli to naše vláda s bojem proti kvótám bere vážně, zejména když je v čele silně proevropská sociální demokracie.

V této věci musí postupovat Česká republika nesmlouvavě a ultimativně. Jedna věc je totiž vyjádřit nesouhlas a čekat, jak to dopadne, druhá věc by byla být lídrem opozice vůči Evropské komisi. To, co Česká republika skutečně potřebuje, je v tomto případě nejtvrdší možný odpor a zde, upřímně řečeno, naší zcela proevropské vládě příliš nevěřím.

Pokud mám panu premiéru Sobotkovi skutečně věřit, že zabrání nedobrovolnému přijímání uprchlíků, ať už na základě kvót, či jakkoli jinak, velmi rád by to tady od něj slyšel veřejně na mikrofon. Chci slyšet, že nám i všem občanům dává garance, že tomu zabrání a že za to přejímá osobní politickou odpovědnost. Než se tak stane, tak nemám příliš důvodů této vládě věřit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Havlovou, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Paní místopředsedkyně, členové vlády, kolegyně a kolegové, především je mi líto a současně smutno, že se dnešní schůze zvrhla k osobním útokům. Dnes jsme mnohokrát slyšeli, že tato vláda neplní to, co slíbila občanům, a především bych já jí vytkla účast na interpelacích.

Dále bych se chtěla zaměřit na resort dopravy, ve kterém se situace rozhodně nezlepšila přesto, jak tu všichni už přede mnou mluvili, jak to bylo špatné za minulé vlády.

Začnu u bodu, který jsem iniciovala a dotýká se celého Moravskoslezského kraje. Je to vyšetřovací komise k dálnici D47. Jak všichni víme, tato komise byla zřízena již v listopadu 2014 a dnes je to již přes půl roku, co je blokováno zahájení vyšetřování, protože není zvolen předseda. Je to zcela jasná sabotáž ze strany koalice, která navenek tvrdí, jak komisi vítá, ale zákulisně dělá všechno pro to, aby fungovat nezačala. To, co se děje u komise k D47, Poslanecká sněmovna ještě nezažila. Zamyslete se. Takto vypadá plnění slibů, že se vyšetří lumpárny minulosti? Opravdu

takhle vypadá upřímná snaha o zřízení komise? Ani náhodou. Je to jen zdržování a snaha, aby se problémy na D47 nešetřily. Není ani náhodou, že blokování vyšetřování se děje ve chvíli, kdy dochází na mostech D47 ke klíčovým rozhodnutím o jejich opravě. O opravě mostů, která podle všeho začala včera, se nenávratně ničí důkazní materiály. Pokud se důkazy zničí opravami, soudy už pak nikdy nebudou mít podle čeho rozhodnout a Česká republika tak za ty zfušované mosty už nikdy nemusí dostat peníze zpátky. Právě dnes je čas, kdy by měla působit komise a monitorovat. Mám obavu, že činnost Ministerstva dopravy vede k zahlazení stop. Ptám se proto pana ministra: Může nám i veřejně garantovat a veřejnosti, že rekonstrukce mostů neohrozí další vymáhání reklamací od společnosti Eurovia?

Další věcí, kterou Ministerstvo nezvládlo a na kterou tehdejší vedení Ředitelství silnic a dálnic upozorňovalo už v roce 2012, je vybírání mýtného. Já vím, že současný ministr tady může vystoupit a říkat, že už to stihnout nemohl atd. Problém je ale v tom, že vláda je u moci už rok a půl a to je rozhodně dostatečný čas, kdy k vyřešení mýta mohlo dojít. Za nevypsání nové soutěže o mýtu má politickou odpovědnost současná vláda. Resortu dopravy ubližuje to, že se vyměnil ministr, a kdyby byl na Ministerstvu dopravy od začátku ministr pořádný, tak se tendr stihl a nemuselo dojít k výměně šesti generálních ředitelů na ŘSD. A obávám se, že odešli s tučným odstupným, včetně ředitelů úseků, z peněz daňových poplatníků.

A tak mi dovolte na závěr položit řečnickou otázku: Sešli jsme se tu proto, abychom se vzájemně osobně napadali, nebo aby opozice dala jasně najevo, s čím není spokojená a co vládě vyčítá? Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana ministra Ťoka. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem nechtěl příliš do této debaty zasahovat, ale rád bych tu uvedl na pravou míru dvě věci.

První věc je: Ministerstvo dopravy nemá vůbec nic společného s tou vyšetřovací komisí, to je komise parlamentu, takže říkat, že resort dopravy tady selhává, je poměrně velká nadsázka.

Druhý komentář, k tomu schovávání důkazů na mostech na D47: Pokud bychom nepřistoupili k opravě, tak bychom měli těch důkazů habaděj, ale pak bychom měli důkazy proti sobě, že jsme se nechovali s péčí řádného hospodáře, protože mosty by spadly. Takže my je opravujeme, opravujeme je ve prospěch všech, kteří na nich mají jezdit. Já si myslím, že žádného občana nezajímá, jestli máme schovaný důkaz, nebo nemáme. Jeho zajímá, jestli může jezdit, nebo nemůže jezdit.

Jen jsem chtěl říci jednu záležitost. Při opravě existuje dokumentace, dokumentujeme každý krok, tzn. všechny důkazy, které by mohly být použity u soudu, budou k dispozici. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím k mikrofonu řádně přihlášenou paní poslankyni Chalánkovou, připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi rovněž přednést několik slov. Velmi bedlivě jsem sledovala dění na sjezdu KDU-ČSL. Velmi bedlivě proto, že jsem doufala, že lidovci najdou odvahu vymezit se proti současnému stylu vládnutí provázenému bezprecedentním střetem zájmů, že se přihlásí k demokratickému odkazu svého zakladatele, k politice růstu a stabilizace svobodné společnosti. Dnešní politická realita postupné oligarchizace společnosti, a ne řízení, ale přímo používání státu jako vlastní firmy, musí nutně děsit jak řadové členy, tak vrcholné představitele KDU-ČSL. Proto jsem byla potěšena, když jsem z úst vedoucích představitelů této koaliční strany uslyšela slova ostře odmítající patologické projevy současného vládnutí.

Zvláště si dovolím vyzdvihnout větu z úst pana místopředsedy Bartoška: "Pokud připustíme, že stát je firma, v tom případě sami pomůžeme destrukci demokracie v této zemi." Jsem vděčna panu místopředsedovi za tato slova. Věřím, že byla vyřčena s plnou vážností, s vědomím následků, které může přinést pokračování současného způsobu nakládání s vládou v naší zemi. Zástupci KDU-ČSL v této Sněmovně mají právě teď příležitost dokázat, že to, co na jejich sjezdu zaznělo, nebylo jen pouhou předvolební proklamací, a dokážou to naprosto jasně svým hlasováním. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové za její vystoupení a slova se ujme pan poslanec Simeon Karamazov, připraví se pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Nejste než sebranka a odpůrci blahodárné správy. Nejste než nájemní ničemové. Svou zemi byste prodali za kus bídného žvance. Je ve vás vůbec něco dobrého? Jak odporní jste celému národu, jenž vás pověřil k napravování křivd. – Vážené kolegyně, vážení kolegové, citoval jsem z řeči Olivera Cromwella, kterou přednesl roku 1653 v britském parlamentu.

Jako by tento muž před více než 300 lety mluvil o vaší vládě. Vládě svévole a zvůle, vládě, která ubližuje aktivním a pracovitým lidem. Zvyšujete daně, abyste výnosy z nich promrhali v provozních výdajích, které jen letos navýšíte o neuvěřitelných 10,5 mld. Přijímáte nové úředníky, místo abyste státní správu ztenčili. Občany otravujete stále novým a novým papírováním. Zavedli jste povinné kontrolní hlášení pro plátce DPH. Nedovolíte lidem už ani porazit strom na vlastní zahradě, aniž by k tomu nepotřebovali speciální povolení. Dáváte více peněz na sociální dávky, místo abyste přiměli ty, kteří se práci schválně vyhýbají, aby přestali na systému parazitovat. Zato slušné a poctivé lidi trestáte. Vždyť ministr průmyslu a obchodu neváhal živnostníky označit za parazity. K čemu je dobrá vláda, která ani

neví, že právě živnostníci a drobní podnikatelé drží ekonomiku České republiky nad vodou? Pokud máte udělat něco dobrého, zůstává u slov. Pokud chcete škodit, hned tak činíte. Zavádíte registrační pokladny. Tím znemožníte podnikání mnoha lidem. Inspirujete se přitom v Chorvatsku, kde systém selhal. Napodobujete Balkán, místo abyste sledovali, jak výběr daní funguje na Západě. Tam totiž chceme patřit. Rozumím ale, že tam se dívat nechcete. Jinak byste viděli, že tak obrovský střet zájmů, v němž se nachází Andrej Babiš, není v liberální demokracii možný. My občané však nechceme žít v despotické oligarchii. Takový systém by totiž vyhovoval jen jednomu člověku – Andreji Babišovi.

Jak je možné, že ministr financí lže a trapně se vymlouvá? Jak jinak popsat situaci, když před několika dny tvrdil, že hnutí ANO nepodpoří zákon o biopalivech? Když jeho poslanci pro zákon ruku zvedli, ministr tento nesoulad mezi řečmi a činy vysvětloval vzpourou poslaneckého klubu. Přitom každému je jasné, že jde o 5 mld., které Agrofert získá. Podle novináře Erika Besta je Babišovo podnikání na zákonu závislé. Díky biopalivům do Agrofertu ročně přiteče neuvěřitelných 20 mld. korun, což je 12 % celkových tržeb společnosti. Je to nepředstavitelné číslo. Nemůžeme přece jen tak přihlížet, jak si ministr financí přihrává peníze do vlastní kapsy.

Ptám se vás, členové vlády, ptám se vás, vládní poslanci, proč nehájíte zájmy občanů, ale jen zájmy své vlastní. Proč se nepostavíte za zájmy naší země v Evropské unii? Proč trváte na přijetí eura přesto, že pro to neexistují rozumné důvody? Proč nepředstavíte smysluplnou vizi, jak čelit terorismu a ilegální migraci? Důvodem je vaše neschopnost, ale i nezájem. Vaším cílem je jenom prospěch váš a vašich kamarádů

Premiér Sobotka prosazuje socialismus, který už tolikrát selhal. Prosazuje stále větší kontrolu našich životů, stále větší závislost na státu, který v roli velkého bratra hlídá každý náš krok. Andrej Babiš žádnou vizi nemá. Jen konkrétní zájem získat víc peněz. Premiér a ministr financí spolu otevřeně kšeftují. První dovolí druhému obohacovat se na úkor všech, druhý podpoří prvního v zavádění socialismu.

Jsem si jistý, že takovou formu korupce nepodpoří žádný poslanec, který se skutečně zodpovídá svému svědomí a svým voličům. Tuto zlovolnou vládu nesmí tolerovat nikdo, komu není lhostejná budoucnost této země. Proto vyzývám k vyslovení nedůvěry této vládě. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Simeonu Karamazovi. Slova se ujme pan poslanec Miroslav Grebeníček, připraví se pan kolega Marek Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v chování a jednání mnohých lidí je i přes dlouhé historické období vývoje lidstva i v současných společenských podmínkách patrné, že historicky primitivní pudová podstata a biologická podmíněnost zůstala téměř beze změny. Primitivní základ zůstal

téměř nedotčen, je pouze někdy rafinovaně ukryt pod slupkou rádoby kultivovaného vystupování. Dokladem toho je i naše dnešní jednání.

Pozoruhodné je především to, že návrh na vyslovení nedůvěry současné vládě vznáší především ta část opozice, která ovládá metody vytváření virtuální reality a dostává k tomu také mimořádný prostor v médiích, tak jako dříve jej dostávali k tomu, aby svou padlou vládu hanebně vydávali za vládu rozpočtové odpovědnosti a boje proti korupci a kmotrům a svého někdejšího premiéra Petra Nečase za pana čistého. Ano, obraz vlády pana čistého, poctivého katolíka, demokrata a bojovníka proti korupci nabýval rozměru stoupajícího až k nadoblačným výšinám. Vše pak skončilo, jak všichni dobře víte, až neuvěřitelným fiaskem.

Chci být správně pochopen. Pokud podrobuji důrazné a nesmlouvavé kritice komickou frašku na téma důvěryhodnosti, kterou se pokoušejí hrát představitelé pravicové opozice, ani v nejmenším nemíním obhajovat chyby současné vlády, včetně chyb vicepremiéra Andreje Babiše a jeho politického hnutí, jehož majetek na rozdíl od České republiky neustále roste. Nic však nenasvědčuje tomu, že by současná vláda byla pro republiku a pro občany pohromou takového rozsahu, jakou byla vláda Petra Nečase. Troufám si dokonce tvrdit, že současná ne příliš důvěryhodná vláda, kterou nemám důvod podporovat, zatím stojí, chci-li být objektivní, stále ještě o třídu výš než její ostudně padlá předchůdkyně.

Ne, nemůžeme očekávat, že problémy, které jsou v současné době čím dál patrnější, někdo za nás vyřeší. Otázkou je, zda se bude pokračovat v dalších omylech a chybách, nebo se bude utvářet nová, zdravější podoba společnosti, ve které bude pokud možno co nejvíce eliminována beztak citelná až vyhrocená tenze týkající se především sociální problematiky. Například na to, že děti ze sociálně slabých rodin dneska často nemají peníze na školní obědy a že ve školách pokukují i po svačinách šťastnějších spolužáků, upozorňují učitelé a některé charitativní organizace už delší dobu. A je na tom současný český stát a jeho rozpočet opravdu tak zle, že děti z příjmově slabých rodin už nemohou spolu s lépe situovanými spolužáky trávit společně takové tradiční akce, jako jsou lyžařský výcvik, škola v přírodě, školní výlet a návštěva divadla? Skutečně Česká republika je tak chudá, že nejen mnohé kvalitní zájmové a sportovní aktivity, ale docela obyčejné zájmové kroužky si mohou dovolit jen děti z rodin, které na to mají? Vyjádření resortních ministrů, že českým dětem ze sociálně slabých rodin by mohly být školní obědy hrazeny z prostředků tzv. evropských fondů, evokuje mnohé. Třeba polévkové akce pro děti nezaměstnaných v meziválečném období. A možná i tradici polévek vyvařovaných svého času hladovějícím občanům naší republiky jako doklad toho, že se o ně nestará vlastní vláda a že jim tedy pomůže protektor. Je současný kabinet skutečně tak nemohoucí, že obědy zajistí nejchudším žákům, jen když na to dostane peníze z Bruselu?

K nejpalčivějším problémům dnešní České republiky nepochybně patří i půlmilionová armáda nezaměstnaných. Připomínám i to, že v naší republice je ohroženo chudobou 900 tisíc osob a na hranici nebo pod hranicí hmotné nouze žijí 2 miliony lidí. I dnes tedy platí, že slušné životní podmínky, práce a spravedlivá mzda, ale také mír a seriózní spolupráce národů není samozřejmostí.

Znovu a znovu musíme odvracet nebezpečí, jímž je ohrožován mír, lidská občanská práva, sociální pokrok, rovnoprávnost, svoboda i sama existence lidského života. A zaznívá to o to naléhavěji, jak před našima očima bezohledný cynismus vlád Spojených států amerických, generality Severoatlantické aliance a papalášů Evropské unie vede k vyvolávání nových a nových expanzí a konfliktů. Rozbombardovat, rozbíjet a vykrádat celé státy, vojenskými základnami kontrolovat celý svět – to nemá s demokracií, se svobodou a základními lidskými právy nic společného.

A je hanbou současné české vlády, že tuto politiku stále ještě podporuje, že se jí účastní a že proti ní otevřeně nevystupuje. Ne, česká vláda by se neměla nechat zatlačit do kouta nesmyslnými argumenty typu: kdo nesklapne podpatky a nedrží hubu a krok, je pro Putina, proti Spojeným státům a Severoatlantické alianci, a dokonce proti svobodě a demokracii.

Někde jsem četl, že v Plzni se říká jedné ulici Třída politických omylů. Postupně nesla název Stodolní, Jungmannova, pak Císaře Františka Josefa, po první světové válce Wilsonova, za nacistické okupace to byla Bahnhofstrasse, pak Karla IV., a její část byla od roku 1942 dokonce Třídou vítězství. Po druhé světové válce to byla Stalinova, pak Moskevská, po srpnu 1968 krátce Ludvíka Svobody a pak zase Moskevská. Naposledy měnila jméno v roce 1991 na současnou Americkou. Nic proti tomu. Vždyť ulic politických omylů je u nás mnohem, mnohem víc.

Jenom mi vadí, že novodobí mocipáni jsou dnes loajálnější ke Spojeným státům a Severoatlantické alianci než k České republice a jejím občanům. Ne, čeští občané by neměli přednostně platit za to, co navařila pekelná kuchyně Spojených států a jejich velmocenských spojenců nebo českých lokajů. I do budoucna je pak nutné jasně říci, že za to, že rovněž stávající vládní koalice leze komusi kamsi, by neměli platit obelhávaní a podvádění čeští občané, kterých se na jejich názor, natož na souhlas s rozhazováním obrovských finančních částek v různých afrických a asijských válkách, okupacích a převratech nikdo neptal.

Někdy mám pocit, že veškeré to tlachání o pravdě a lásce bylo jenom clonou pro majetkový převrat, lokální konflikty a obludné kádrování a kriminalizování živých i mrtvých. I to byl možná důvod, proč jsem v sobě našel odvahu jít po listopadu 1989 proti proudu a veřejně se přihlásit ke koncepci zásadové levicové politiky, která mi velí utkávat se s těmi, kdo svou nenasytností a mocichtivostí ohrožují nejen českou společnost, ale i Evropu a celý globálně propojený svět.

Přes to všechno iniciativu Občanské demokratické strany, TOP 09 a Úsvitu v žádném případě nepodpořím.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkovi. Slova se ujme pan kolega Marek Černoch. Připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Přeji vám, dámy a pánové, hezký večer.

Přestože tu považují mnozí dnešní zasedání za frašku, upřímně si přiznejme, že legrační na tom není vůbec nic. Rád bych se postavil i proti argumentu, že jako opozice dnes nemáme šanci cokoliv prosadit. Naší hlavní snahou je upozornit na to, co se v pozadí vlády odehrává, a apelovat na poslance koaličních stran, aby si sáhli do svého svědomí a přiznali sami sobě i veřejnosti, že tento stav podporují a jsou za něj každý z nich osobně zodpovědní.

Ze strany vládní koalice tu bylo řečeno opravdu mnoho, ale jen velmi málo se opravdu týkalo toho, proč se dnešní zasedání s hlasováním o nedůvěře vládě uskutečnilo. A to platí i "nebo spíše hlavně, o projevech premiéra i dotčeného ministra financí.

Vraťme se ještě k faktům, protože ta jsou tu zesměšňována. Místo aby byla vysvětlena, je pozornost obracena ke kauzám minulosti. To v případě pana Babiše a v případě pana premiéra byla argumentace nahrazena samochválou o tom, že se česká ekonomika v závěsu za tou evropskou konečně začala vymaňovat z celosvětové recese, jako by to snad bylo zásluhou této vlády.

Vraťme se k faktům. Ministr financí je v bezprecedentním střetu zájmů, kterého využívá ve prospěch svých firem. To je fakt. Celá koalice v čele s premiérem ho v tom otevřeně podporuje a tento precedent schvaluje. To je také fakt. Strategie podpory biopaliv byla Evropskou unií utlumena a členským zemím byl doporučen termín 2020 pro její ukončení tak, aby jednotlivé země nemusely měnit legislativu. V našem případě legislativa počítala s termínem 2015. Tato koalice zcela nesmyslně, bezdůvodně a proti doporučení Evropské unie odsouhlasila dalších zbytečných pět let na to, aby občané této země ze svých kapes dotovali soukromý byznys. Použil bych zde rčení, že dotace jakékoliv formy je vlastně takovou legalizovanou korupcí. Někdo někomu sebere a na základě svého uvážení dá jinému. Pan ministr financí obě tyto strany minci zvládá sám. Má tak klíčové informace jako žádný jiný byznysmen v zemi, a to ani v minulosti. Fakt, který chce navíc v blízké budoucnosti korunovat zavedením elektronické evidence tržeb tak, že bude mít v reálném čase přehled o každé obchodní transakci v zemi, je také na zvážení.

A není to o tom, že bychom byli proti vybírání daní nebo že bychom chtěli jakýmkoli způsobem podporovat nějaké šmeliny. Je to o tom, že podporujeme registr smluv, který zde v této Sněmovně leží už přes rok, je neustále odsouván, a ačkoli by měl být prioritou této vlády, tak se na to ještě nedostalo. Řeší se místo toho jiné věci.

Prostě nechceme dopustit, aby se tento precedent stal v budoucnosti České republiky standardem, protože existuje ještě mnoho poněkud méně závažných důvodů vyslovit této vládě nedůvěru, jako je špatná, nejednotná zahraniční politika v době obrovské migrace, velmi důležitá, neschopnost při výběru daní. Nabádám všechny, aby ve svých projevech a hlavně při hlasování – věnujme se faktům, vlastní zodpovědnosti za budoucnost této země.

A na závěr ještě jedna věc. Pan ministr financí tady řekl, že to jsou pro něj drobné. Nevím, jestli tím myslel letenku do Ameriky nebo ty dotace, ale pro většinu lidí nejsou drobné ani dvacet korun nebo padesát korun. A beru tuto větu, kterou pronesl, jako výsměch. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Slova se ujme pan poslanec Michal Kučera. Připraví se pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer. Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nemám problém s tím, mnozí třeba nad tím pokrčí rameny, že ve Sněmovně sedí Andrej Babiš. Je to vůle voličů a Andrej Babiš byl demokraticky zvolen. V minulosti bylo zvoleno mnoho osobností. Tuším, že demokraticky byl zvolen i Klement Gottwald. S čím mám ale zásadní problém, je to, že hlasy poslanců strany lidové a sociální demokracie se stal ministrem financí pravděpodobný agent komunistické Státní bezpečnosti, mediální magnát a majitel podnikatelského impéria v jedné osobě. To nemá v evropských demokraciích obdoby. Tím jsme se posunuli někam na Střední východ, a to vše za aktivní účasti strany lidové a sociální demokracie.

Já nemám problém ani se sociálně demokratickou vládou, která je založena na úspěchu ve volbách. Se sociálně demokratickým programem jako konzervativní politik nesouhlasím, mám k němu řadu výhrad, ale sociálně demokratický program beru jako legitimní, evropský a jsem vždy připraven se sociálními demokraty na základě věcných argumentů se střetnout. Musím přiznat, že jsem také strávil hodiny a hodiny diskusí – věcnými, inteligentními a obohacujícími. Na většině věcí jsme se se sociálními demokraty neshodli. To je ale také legitimní. Avšak svých názorových oponentů ze sociální demokracie jsem si vždy vážil a respektoval je. Proto mne doslova děsí, čeho jsme svědky dnes.

V žádné jiné Evropské zemi není možné, aby se ministrem financí stal majitel jednoho z největších koncernů a mediální magnát. Všichni jsme si jistě vědomi, že výkon funkce ministra financí Babiše zásadně ovlivňuje podmínky pro podnikání a zisky jím vlastněných společností. Ze své pozice ministr financí Babiš pravděpodobně ovlivňuje legislativu a výkony kontroly, a navíc má možnost přímo kontrolovat aktivitu konkurence prostřednictvím Finančního analytického útvaru. Tato situace už negativně dokonce ovlivňuje pověst České republiky v zahraničí.

Nerozumím ani podpoře, kterou někteří – upozorňuji někteří – podnikatelé vyjadřují Andreji Babišovi. Já skutečně nerozumím tomu, jak může jakýkoliv podnikatel podnikající ve stejném oboru jako ministr financí, tedy zemědělství, lesnictví, zdravotnictví a v dalších, nemít obavu, že právě jeho byznys bude ministrem Babišem kontrolován, omezován, nebo dokonce zlikvidován jako byznys nepohodlného konkurenta. Šrouby jsou již utaženy v zemědělství, začíná přituhovat ve zdravotnictví, kde ministr financí nakupuje polikliniky a nemocnice, s VZP a Finančním analytickým útvarem v zádech. Z Andreje Babiše se stává nebezpečné

podnikatelské monstrum, které velmi brzo začne ohrožovat i ty nejsilnější hráče na trhu. Pro podnikatele nastane doba: buď budeš s Babišem a přijmeš jeho podmínky, nebo budeš proti, a pak patrně na trhu nebudeš. To našim podnikatelům rozhodně nepřeju a věřím, že si velmi rychle uvědomí, jaké riziko pro podnikatele představuje podnikatel a ministr financí Andrej Babiš se všemi nástroji, které mu jeho funkce umožňují.

Co Andrej Babiš a veřejné zakázky? Účast ministra Babiše na veřejných zakázkách není omezena, a to ani v organizačních složkách, které jsou ministru financí přímo podřízeny. To opět nemá v evropských demokraciích obdoby. Státní správa hmotných rezerv – tam podniky skupiny Agrofert poskytují skladovací služby, stejně tak poskytují dodávky masa do státních rezerv, nákup potravin pro armádu, pro Vězeňskou službu, miliardové zakázky pro Babišovy firmy Uniles a Wotan Forest od Lesů České republiky, Babišova Synthesia dodává suroviny Explosii, které je stoprocentním vlastníkem právě Ministerstvo financí vedené opět Andrejem Babišem. Babiš rozhoduje i o předsedovi Správy státních hmotných rezerv, s níž obchoduje hned několik firem z koncernu Agrofert.

A hlavní byznys Andreje Babiše? Babišova zemědělská firma dostane peníze na dotovanou zelenou naftu a zaseje dotovanou řepku. Z ní vyrobí Andrej Babiš ve svých chemičkách dotovanou bionaftu. Tu dotovanou bionaftu nalije Andrej Babiš do svých zemědělských strojů a znovu zaseje dotovanou řepku. Kruh se uzavřel. To jsou Babišovy dotační karusely. Odtud patrně plyne i ta Babišova obliba karuselů jako takových. Takového propojení politické moci a privátního podnikání v tak masivní míře jsme dosud nebyli svědky a blíží se to podobě polomonarchistických režimů některých států Středního východu.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych tady zmínil jen pár kauz této vlády, které by ještě nedávno znamenaly její pád, nebo minimálně demisi odpovědných ministrů. O biopalivech jsme již hovořili a hovořili mí předřečníci – pět miliard pro skupinu Agrofert vlastněnou ministrem financí. Nezapomeňme ani na výhodný výkup pozemků Andreie Babiše a osminásobně vyšší výkupní cenu, kterou majiteli pozemků ministru Andreji Babišovi zajistil ministr dopravy. Vzpomeňme na nátlak na Českou televizi, kdy manažeři Agrofertu Andreje Babiše požadovali vyvození odpovědnosti a potrestaní reportérů České televize. Jeho tisk navíc útočí na financování České televize. Vzpomeňme na miliardový tendr Lesů České republiky. Kde v civilizované Evropě by bylo možné, aby miliardový tendr Lesů České republiky na lesní práce a prodej dřeva vyhrála firma ministra financí? Vzpomeňme na korupci na Ministerstvu pro místní rozvoj, kdy ředitel odboru Ministerstva pro místní rozvoj a hlavní manažer hnutí ANO Vladislav Koval byl obžalován za vyžadování úplatku. Nesmíme zapomenout na kauzu monitorovacího systému opět na Ministerstvu pro místní rozvoj, kdy paní ministryně Karla Šlechtová obvinila náměstka ministra financí Lukáše Wagenknechta z neprofesionality a poškozování zájmů České republiky. Dnes zameteno pod koberec. Jsou tady samozřejmě i otazníky nad sto miliony od firmy Skanska, tehdy byl jejím ředitelem současný ministr dopravy pan Dan Ťok, kde švédští interní auditoři zjistili, že v době, kdy byl ředitelem české pobočky Skansky, vyvedla na úplatky sto milionů korun do firmy, se kterou Skanska spolupracovala. Biopaliva a pětimiliardová malá domů pro Andreje Babiše už byla tou poslední kapkou, které nás přinutila vyvolat hlasování o nedůvěře této vládě.

Dámy a pánové, nemohu rozporovat přítomnost hnutí ve Sněmovně. Je to rozhodnutí voličů a já ho plně respektuji. Co ale zásadně odmítám, je oligarcha a mediální magnát na pozici ministra financí. Do křesla ministra financí, a tedy do nevídaného střetu zájmů neposadili Andreje Babiše voliči ve volbách. Do křesla ministra financí vynesly Andreje Babiše bohužel hlasy poslanců strany lidové a sociální demokracie. Za brutální střet zájmů, za státní peníze, které proudem nyní plynou do firem ministra financí Andreje Babiše, je tudíž dnes zodpovědná KDU-ČSL a ČSSD. Prosím, kolegové z ČSSD a KDU-ČSL, přemýšlejte o tom. Může se stát, že za dva roky již bude pozdě.

Budu hlasovat pro vyslovení nedůvěry této vládě. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Dalším do rozpravy je pan poslanec Vilímec a připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, podobná hlasování o vyslovení nedůvěry vládě zažila Sněmovna již mnohokrát, jen je v posledních dvou volebních obdobích vyvolávala levicová opozice vůči pravicové vládě. Troufám si dokonce říci, že v minulých dvou volebních obdobích byla snaha tímto způsobem podrobovat vládu této zkoušce permanentní. V letech 2006 až 2010 tomu nahrával vyrovnaný stav sil mezi koalicí a opozicí. Jak víte, tehdy opozice, oranžovo-rudá opozice, nakonec jednou slavila vítězství. Bohužel tehdy neslavila vítězství Česká republika, protože svržení vlády přišlo přímo uprostřed českého předsednictví Evropské unii a poničilo naši pověst v zahraničí. O svržení pravicové vlády se sociální demokraté především pokoušeli i v minulém volebním období.

Právo opozice vyvolat hlasování o nedůvěře vlády jsem vždy respektoval. I dnešní hlasování o nedůvěře vládě Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše navzdory odhadnutelným hlasovacím počtům nepovažuji ani trochu za zbytečné, a to nejen kvůli evidentnímu střetu zájmů Andreje Babiše, ale proto, že jsem přesvědčen, že vláda – tato socialistická vláda – řídí zemi v mnoha ohledech špatně a zmateně.

A tady je šest hlavních důvodů, proč si to myslím:

1. Po roce a půl je jasné, že vláda nemá žádný sourodý program. Ukazuje se, že mix typicky levicové strany, klidné síly a hnutí, které prosazuje své byznysové zájmy, nemůže dobře fungovat. Již v diskusi při prvním čtení návrhu rozpočtu na rok 2015 jsem si tehdy coby nový poslanec všiml, že názory sociální demokracie a ANO 2011 jsou například v daňové oblasti naprosto rozdílné. A tyto rozdíly jsou stále patrnější. To nejsou rozdíly v maličkostech. To jsou spory a rozdíly o velmi zásadních věcech,

o počtu sazeb daně z přidané hodnoty, o progresivním zdanění, zvýšení daní vůbec atd. A to je vždycky pro každou ekonomiku škodlivé.

- 2. To, co vláda přes názorové neshody stihla prosadit, lidem mnohdy nepomáhá, ale naopak jejich životní vyhlídky zhoršuje. Sociální demokracie ve vládě prosadila kromě třetí sazby DPH a zrušení zdravotnických poplatků také faktické zrušení druhého pilíře důchodové reformy, aniž by řekla, kde chce brát v budoucnosti na důchody. Názory takzvané důchodové komise pod vedením profesora Potůčka, která chce stanovit důchodové odvody v závislosti na počtu dětí, považuji za úplnou fantasmagorii.
- 3. Myslím si, že Andrej Babiš již definitivně odložil svou předvolební masku a skutečně bezprecedentně využívá politiku k podpoře vlastního byznysu. Obávám se, a tady navážu i na slova pana poslance Blažka, že tyto důsledky si před volbami voliči, masírováni drahou reklamní kampaní, ani neuměli představit. Možná někteří věřili, že Andrej Babiš díky svému miliardovému majetku nemá potřebu využívat politiku k dalšímu zbohatnutí. Tato představa ale byla zřejmě naivní. Abych mu úplně nekřivdil, možná to dělá i proto, že zjistil, že pod tlakem sociálních demokratů stejně nic moc užitečného prosadit nemůže. Jeho boj proti některým nesmyslům, které prosazují levicoví ministři, není tak ničím jiným než dočasnou pózou. Ať je to jak chce, pro Českou republiku a její renomé v zahraničí je to špatně, jak si obě vládní strany rozdělily úlohy. A jak snadné je přihrát si ze zákona miliardové výhody, ukazuje nejlépe středeční hlasování o biopalivech.
- 4. Nechci posuzovat úplně odborné předpoklady Andreje Babiše k zastávání tak náročné pozice, jako je pozice ministra financí. Musím ale konstatovat, že většinou jeho vystupování a jeho argumentace mě nepřesvědčuje. Dobře víte, že vesměs na dotazy opozice a někdy i koaličních partnerů neodpovídá, a pokud ano, tak vše převede na obvyklá témata karuselové podvody, boj proti těmto podvodům a na nějaký chorvatský model, kterým se inspiruje v rámci registračních pokladen.

Dnes se opět neváhal Andrej Babiš pochlubit tím, že od roku 1997 je prvním z ministrů, který zajistil snížení státního dluhu o zhruba 20 miliard korun v roce 2014. Měl by také ale uvést, že ještě v roce 2012, k 31. 12. 2012, byly rezervy, které se vytvářejí za účelem zajištění likvidity státní pokladny, vytvořeny ve výši 140 miliard. K 31. 12. 2014 je to pouze 11 miliard. Také by měl vysvětlit, z jakých takzvaně dočasně volných cizích finančních prostředků uhradil v tom minulém roce více než 50 miliard korun, aby dosáhl účetně kýženého snížení státního dluhu o 20 miliard korun. Pokud Andrej Babiš financím aspoň trochu rozumí, musí vědět, že účetní operace snižování rezerv a v minulém roce i zapojení takzvaných cizích prostředků na účtech státní pokladny žádné reálné snížení dluhu nepřinese. Z jeho opakovaných výroků o snižování dluhu soudím, že to buď ví a na veřejnosti jen blafuje, nebo to neví, a pak je to ještě horší.

5. Na této vládě mi vadí chování některých dalších ministrů a také jejich vzájemné spory, které blokují projednávání potřebných zákonů. Spory mezi ministrem zdravotnictví a ministrem financí, spory ministra vnitra s ministrem

financí, ale také spory ministryně pro místní rozvoj s ministrem financí, tedy dvou ministrů téže koaliční strany.

Pan vicepremiér Babiš dnes prohlašoval, že chce pracovat, že v zásadě jednání ve Sněmovně ho zdržuje, že chce přijímat zákony, ale některé zákony si vlastně ministři mezi sebou přehazují jako horké brambory a jen těžko lze říci, jaký záměr s nimi vláda vlastně má. Uvedu jeden konkrétní příklad, zákon o kontrole ve veřejné správě. Pan ministr Dienstbier ho prostřednictvím Legislativní rady vlády posílá k přepracování. Andrej Babiš si ho naopak pochvaluje a spílá Legislativní radě za to, že zákon snižující počty zbytečných kontrol ve státní správě blokuje. Obzvlášť pikantní jsou takové rozpory v okamžiku, kdy se zástupci vlády sejdou na jednom místě, třeba nedávno na sněmu Svazu měst a obcí, kterého jsem se zúčastnil. Když se starostové Andreje Babiše zeptali na důvody zavedení třetí sazby daně z přidané hodnoty, prohlásil, že on za ni nemůže, protože takový nesmysl přišel ze sociální demokracie

Opravdu je tohle vláda, která ví, co dělá?

6. Za šesté a za poslední se mi nelíbí, že vláda se zavedením registračních pokladen, resp. elektronické evidence tržeb, chystá dusit nejaktivnější lidi v naší společnosti, živnostníky a malé podnikatele, a to zbytečně, protože tato povinnost, která má zatížit tisíce lidí v Česku, ještě ani v tom tolikrát zmiňovaném Chorvatsku fakticky celkové daňové výnosy nezvýšila.

Dámy a pánové, vláda Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše měla rok a půl na to, aby ukázala, že může dobře fungovat. Namísto toho předvádí permanentní bitky mezi ministry navzájem, v osobě Andreje Babiše ztělesňuje ten největší střet zájmů, jaký si můžeme představit, a prosazuje nedomyšlené kroky, které jsou v rozporu s dobrou správou věcí veřejných.

Chápu, že postoj opozice vládu rozčiluje, přesto si ale myslím, že by vláda neměla dnešní hlasování považovat za nějaké pro ni zbytečné divadlo. Naopak si myslím, že by dnešní diskusi měla přijmout jako dobře míněnou výzvu a příležitost k tomu, aby se zkusila obhájit a vysvětlila nejasnosti kolem své práce nám i celé české veřejnosti. Pokud takové vysvětlení nedá – a zatím se mi nezdá, že by dala – pak by měla ve stávajícím složení skončit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Martin Novotný a připraví se pan poslanec Ivan Adamec.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, naše dlouhá diskuse se už pomalu chýlí ke konci i podle tabule přihlášených a já chci možná připomenout jednu základní tezi, která padla už na jejím počátku v úvodním vystoupení předsedy Občanské demokratické strany, pana profesora Fialy. Petr Fiala upozornil na to, že dnešní debata bude z podstatné části věnována tématu konfliktu

zájmů, ale že ještě více než tohoto tématu se týká daleko hlubší otázky a to je otázky kvality demokracie v naší zemi.

Na první pohled by se mohlo zdát, že zažíváme standardní konflikt opozice a koalice, hlasování o důvěře vládě, které se odehrává mnohokrát ve všech volebních obdobích a které patří k jakýmsi rituálům parlamentní demokracie. Já se domnívám, že to dnešní jednání a to dnešní hlasování ještě více než tímto standardním konfliktem opozice a koalice je pokusem o vzkaz ze strany opozičních poslanců směrem ke koaličním poslancům za tradiční parlamentní strany a pokusem o vzkaz, abychom si uvědomili, že ta zodpovědnost poslanců tradičních politických stran za kvalitu demokracie platí pro nás všechny, jak pro ty, kteří sedí v opozici, tak pro ty, kteří v tuto chvíli vládnou.

Atmosféra v této zemi před posledními parlamentními volbami byla taková, že hodně lidí přemýšlelo nad tím, jak se vypořádat s tím, že v politice, ať už v té levicové, nebo v té pravicové, občas v ní hráli příliš velkou roli zákulisní hráči, kteří v některých případech, veřejnost měla ten dojem, ovlivňují politiky a politiku víc, než je zdrávo. Je potřeba si přiznat, že tato reflexe byla správná, ale na základě tohoto hodnocení velká část české veřejnosti udělala pozoruhodný závěr: My nechceme, aby politiku zpovzdálí ovládali kmotři, a tak si jednoho z nich, jednoho z těch nejbohatších, postavíme přímo do vedoucí pozice na politické scéně. K diskurzu veřejnému v této zemi začaly patřit myšlenky typu: zvolíme si někoho, kdo už má vyděláno, ten už vydělávat nepotřebuje, nebude potřebovat ani vydělávat dál ani krást. Je to pozoruhodná myšlenka, ale tato myšlenka jako spousta stejných situací, které se v minulých obdobích v době jakési krize parlamentní demokracie objevily, je myšlenka fatálně chybná a fatálně mylná. Já chci upozornit, že tím pádem téma konfliktu zájmů není jenom tématem našeho dnešního jednání, ale jakási jeho zkreslená interpretace byla přímo tématem těch voleb, které vytvořily celou tuto politickou reprezentaci.

Když se podíváte na servery na vyjádření pana Andreje Babiše k otázce konfliktu zájmů, já bych chtěl připomenout jedno takové zkratkovité, dobře zapamatovatelné, které pan Andrej Babiš řekl v situaci, kdy nominoval za hnutí ANO do vlády dnešního ministra dopravy. Teď nebudu vůbec mluvit konkrétně o této personální nominaci. Tehdy se diskutovalo, jestli je problematickým konfliktem zájmů, když někdo, kdo v jakémsi prostředí pracoval v podnikatelské sféře, aby ho řídil jako ministr. Tehdy pan Andrej Babiš zareagoval zkratkovitými slovy: Kozel zahradníkem, to nakonec nemusí být špatná myšlenka. Já osobně jsem přesvědčen, že měsíce a léta následující ukážou, že koncept kozla zahradníkem špatná myšlenka je. Někteří, když slyší tuto formulaci kozel zahradníkem, tak si myslí, že český jazyk v tomhle případě jenom upozorňuje na to, že kozel zahradnictví nerozumí, a tak by neměl zahradnictví řídit. Původ této formulace je ale úplně jiný. Ve skutečnosti tím hlavním problémem je, že když učiníme kozla zahradníkem, tak je velké nebezpečí, že spořádá na té zahrádce veškerou mrkev a veškerou zeleninu, která tam je, protože tak mu velí tento apetýt. Já mám rád anglosaské jazyky a v anglosaských jazycích, když si zkusíte přeložit onu formulaci, udělat kozla zahradníkem, tak ta angličtina má daleko výstižnější termíny. V takových situacích mluví o tom, že není dobré pustit lišku, aby dohlížela nad kurníkem, anebo pustit kočku, aby dělala pořádek v holubníku. Tam nejde o to, že liška nebo kočka dělání pořádku v holubníku nerozumí, tam jde o to, že když do něj vtrhne, tak to většinou končí tím, že veškerá ta zvířata, která v tom holubníku jsou, jsou snědena, zachvácena a že hlavním cílem té kočky či lišky je ten holubník ovládnout a zůstat v něm úplně sama.

A tím se vracím k té své úvodní myšlence, k té výzvě našim demokratickým kolegům, kteří dnes nesedí v opozici, ale kteří dnes sedí v koaličních lavicích, případně ve vládě. Co nám ukázala empirie těch posledních několika měsíců? Koncept, že liška začala správně řídit onen holubník, anebo spíše ten koncept, že ve všech oblastech jeho fungování, ať už jde o ta zvířata, anebo o dohlížení nad jejich myšlením prostřednictvím médií, se snaží postupně celý ten holubník ovládnout? Já jsem přesvědčen, že je to ten druhý koncept.

Kolegyně a kolegové, dnešní vládní koalice z těch demokratických stran. My vás dnes chceme upozornit a připomenout vám, že v tuto chvíli se sami podílíte na tom, že jste pustili kočku do holubníku. Pokud bude někdo dlouhodobě velmi pravděpodobnou obětí, jestli si dříve nebo později neuvědomíte toto nebezpečí oněch choutek té kočky, tak vás ujišťuji, že první v řadě budete právě vy. A já si myslím, že v tomto ohledu buď dříve, nebo později, jestli to nebude dnes při tom hlasování, by si demokratické politické spektrum mělo uvědomit, že tuto zodpovědnost má společnou a že zodpovědnost za kvalitu demokracie a politickou kulturu v této zemi neseme jak opozice, tak i koalice a že ten koncept, který vy vypuštěním kočky do holubníku v tuto chvíli zastáváte, je smrtelný pro celou demokracii v České republice.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším do rozpravy bude pan poslanec Ivan Adamec a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, hezký večer nebo podvečer. Já bych si dovolil také několik svých poznámek k tomu dnešnímu projednávanému bodu, který se nazývá Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky.

Hlavní téma střet zájmů. Já si myslím, že to je docela zajímavé téma. My, co působíme na radnicích, se s tím setkáváme docela dost často, akorát tam většinou ty střety zájmů jsou řádově úplně v jiných hodnotách, než se to může dít na úrovni vlády České republiky.

Já se přiznám, že jsem tady zaregistroval takovou myšlenku od několika koaličních poslanců typu: to mu máme zakázat kandidovat? Já si myslím, že o tom to není. Kandidovat samozřejmě může každý občan České republiky, pokud splňuje nějaké předpoklady. Já si myslím, že to není o té kandidatuře. Kandidovat vlastně bychom neměli zakazovat nikomu. Ale je to o tom, jak pak s tím svým mandátem naloží. Mimochodem, domnívám se, že i víc lidí, například v Senátu jsou lidé, kteří se

pohybují ve sféře, kde by mohli výrazně ovlivňovat státní správu, ale zatím jsem nezaregistroval, že se to tak děje.

Dneska se setkáváme, abychom posoudili a bavili se o tom, zda pan první místopředseda vlády pan ministr Babiš je, řekl bych, ve střetu zájmů tím způsobem, že dochází k jeho zneužití. Já bych chtěl hned úvodem říci, že jsme všichni věděli hned od počátku, že je ve střetu zájmů. O tom tady nemůže být vůbec žádná řeč. To prostě je realita, s kterou jsme všichni počítali, a nakonec voliči rozdali karty tak, jak je rozdali, a toto asi nikdo zpochybňovat nebude. My teď říkáme, aspoň opozice říká, že prostě ten střet zájmů je dávno trošku někde jinde, že dochází k zneužití tohoto institutu a že by to takto nemělo pokračovat dále. Mě docela překvapila dneska rétorika pana prvního místopředsedy, kdy říkal, že je naším produktem. Mě by zajímalo, jestli to myslel vážně. Protože pokud já si vzpomínám, jeho jméno jsem poprvé zaregistroval s vládou zesnulého premiéra Grosse, možná to bylo už dřív. Nejsem pamětník ve Sněmovně. Zatímco my jsme všichni kradli, tak tady někdo pomáhal. Evidentně. Takže mně skutečně vadí, že tady nepadají konkrétní jména, že se tady hovoří jenom v náznacích, tak jako by pokračovala předvolební kampaň, a to si myslím, že není dobře.

Kritika opozice tady zazněla, řekl bych, ve dvou směrech. Jedni vládu kritizují za to, že je málo levicová, druzí ji kritizují za to, že je málo pravicová. Já se přiznám, že já patřím do té druhé skupiny, což je velmi logické, a musím tedy říct, že propojení levice a pravice vždycky přinese problémy. Řešením by měl být kompromis, ale já ze své zkušenosti vím, že ty kompromisy většinou dopadnou pro pravici velmi špatně. A domnívám se, že na příkladech, které už tady byly řečeny, to můžeme klidně tady demonstrovat.

Já bych skutečně se přihlásil k některým věcem, které tady padly, protože se domnívám, že některé věci, které nakonec byly i komentovány představiteli hnutí ANO, že to není dobře, tak přesto se pomocí jejich hlasů podařily schválit. Padalo tady rušení poplatků, rušení druhého pilíře bez náhrady, tři sazby DPH. Jen tak mimochodem možná bych se chtěl zeptat, jestli si někdo myslí, že opravdu léky jsou levnější než před zavedením třetí sazby. Jen tak mimochodem panuje takový obecný mýtus, že vláda bývalé koalice zvedla DPH navždycky, ale není to pravda. Pokud já si vzpomínám, tak se v tichosti pak dodávalo, že je to pouze na tři roky, a my už jsme tady upozorňovali, že už letošní rok by stálo za to uvažovat o tom vůbec sazbu snížit a nedělat vůbec třetí sazbu. Ale bohužel koaliční dohoda je koaliční dohoda.

Zaregistroval jsem, že je tu tlak na další daně, na sektorové daně. To není v důsledku nic jiného než zvyšování daní. Pak mně vadí spousta regulace podnikání. To říkám zcela otevřeně, když se třeba neshodneme i na pravé části spektra, v tomto asi ano, zákaz prodeje o svátcích, zákaz kouření – oblíbené téma v restauracích, různé záležitosti typu registračních pokladen, mimochodem interpretované tak, že i my jsme je chtěli, což nikdy nebyla pravda. To podle mne zatíží jenom datové sítě a spousta dat bude chodit naprosto k ničemu. Kontrolní hlášení DPH, omezení výdajových paušálů atd. atd. Co mi dále vadí, je určitá regulace společnosti. Vadí mi registry. Já

to říkám i s mírou odpovědnosti k tomu, že některé registry vznikly v rámci části pravého spektra.

Já si myslím, že těch hříšků proti pravicovému smýšlení je tady celá řada. Jen tak mimochodem, padaly tady investice. Já jsem si nechal udělat porovnání v roce 2013 a rok 2015. Překvapení je tady namístě. Prostě 102,5 miliardy v roce 2013, v roce 2015 75 miliard. Tak jako já tedy nevím, co si o tom mám myslet. Můj názor je ten, že propojení, řekl bych, politiky, tří pilířů demokracie s médii a s podnikatelským prostředím je pro demokracii velmi nevhodné, škodlivé a řekl bych v důsledku smrtící.

Já tedy už vás nebudu zdržovat, je pozdní večer, ale zakončil bych trošku s humorem. Víte, já bych nerad, aby to pokračovalo v tom duchu – český národ je národ vtípkařů, fórkařů. Já jsem slyšel poslední dobou takový jeden krásný pěkný nejkratší fór České republiky. A přeložte si ho, jak chcete. Přijde finanční kontrola do Agrofertu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším do rozpravy je pan poslanec Petr Bendl a po něm, zatím jako poslední, pan poslanec Lukáš Pleticha. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem původně dlouho přemýšlel, jestli vystoupit, či nikoli, protože řadu věcí, na které jsem chtěl upozornit, už tady řekli mí kolegové a předřečníci. Ale z diskuse proběhlé dnes jsem pochopil, že ne všichni ještě chápou, co se v této Sněmovně v poslední dny nebo týdny vlastně odehrálo. Prošel jsem si všechny interpelace, které jsem podával na jednotlivé ministry. V řadě případů to byly interpelace, které byly věcí, řeknu, politického názoru, a rozumím tomu, že jsem možná kritizoval některé věci, které prosazuje a bude prosazovat každá levicová vláda, více jistot, více úředníků. Vyčítal jsem například ministrovi zemědělství, že nabírá nové stovky úředníků. On tvrdí, že proto, že by jinak tu situaci nebyli schopni zvládnout. Já říkám, že by byli schopni zvládnout. Ale je to slovo proti slovu, je to něco, co asi dělí levici od pravice, kde pravice říká méně úřadů, více odpovědnosti, méně daní, méně úředníků. To se v případě ministra zemědělství nedaří.

Upozorňoval jsem i na některé věci, které se týkaly zákonů. Asi bych tady – nebo musím tady připomenout fakt, že většinu zákonů zatím, které se týkají resortu zemědělství, podali téměř poslanci parlamentu jako svoji poslaneckou iniciativu a že vládní návrhy, které sem ministr zemědělství, potažmo vláda dali, tak přece jenom po většině byly z dílny ministrů a vlád předešlých. Podotýkám bohužel. Například takový klíčový zákon o potravinách. A připomínám, že téměř všechny politické strany se bily v prsa a říkaly: české potraviny, to je to důležité, chceme, aby v regionech se prodávaly a v ČR především české potraviny. A vzhledem k tomu, že máme platný zákon o potravinách, který připravily ještě minulé vlády –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego, já se velmi omlouvám, ale hladina hluku přesahuje únosnou mez. Takže prosím ty, kteří dorazili do Poslanecké sněmovny, aby se ztišili. Děkuji.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedo. Zákon o potravinách nemá doposud prováděcí vyhlášku, tak nevíme, co je vlastně česká potravina, či není. A podotýkám, že zákon už je účinný od 1. ledna letošního roku.

Ale to jsou možná pro někoho marginální věci stejně jako skutečnost, kterou někdy možná oprávněně, někdy méně oprávněně kritizovali ti, kteří dnes vládnou, a říkali, jaké ty nepořádky byly například při výběrových řízeních na IT a podobně. Ale na minulé interpelaci jsme se spolu s panem ministrem zemědělství bavili o tom, kolik takových zakázek na IT zadali z ruky. A že to nejsou jenom zakázky na stovky tisíc korun, ale najdou se tam i zakázky, které byly zadány přímo, vlastně bez výběrového řízení, za více jak sto milionů korun, a není to jenom jedna. A nesouhlasím s argumentem, že prostě ministr zemědělství a vláda teprve materiály připravuje a připravuje nové výběrové řízení, a to v situaci, kdy jsme v polovině vládnutí této vlády. To všechno by mohl někdo říct, že to je normální, že opoziční poslanci tímto způsobem provokují nebo upozorňují na nedostatky, které ve vládě jsou, a ministři se třeba někdy snaží o to, aby ta situace byla lepší či nikoliv.

Debatovali jsme i na téma, a tam už podle mě se dostáváme do situace, která zraje k tomu, aby byla vyvolána debata na téma nedůvěry vládě, zmiňované konflikty zájmů, protože na Ministerstvu zemědělství, když byly připomínkovány zákony, o kterých tady dnes mluvíme, o kterých tvrdíme, myslím, že přesvědčivě a s náležitými důkazy, že jsou dělány zcela ve prospěch jednoho z členů vlády, tak z Ministerstva zemědělství původně šlo negativní stanovisko z řady důvodů, podle mě věcných, ale na vládě ministr zemědělství pak změnil názor. Mimochodem, a to mě tedy už úplně není jasné a ministr zemědělství to doposud nevysvětlil, zastupoval ministra financí v okamžiku, kdy nahlásil konflikt zájmů a hájil stanovisko ministra financí v situaci, kdy resort Ministra zemědělství měl oficiálně v materiálech, že s těmi konfliktními body v zákoně zásadně nesouhlasí. Ministr zemědělství pak říkal, že si to nepřečetl, že přece nemůže číst úplně všechno. Já si myslím, že v případě, že zastupuji některého kolegu ve vládě a mám tam zásadní negativní stanovisko svého resortu, pak by si takovýto materiál přečíst.

O co vlastně kráčí? To je v případě zmiňované řepky. Měl pravdu předseda zemědělského výboru pan Faltýnek, když říkal, že více řepky se do ČR nevejde. Ovšem zmiňované zákony o spotřební dani a o biopalivech říkají, že je potřeba více řepky, protože bude potřeba více, řeknu, biopaliva. A v okamžiku, kdy bude potřeba více biopaliva, bude jasné, že ten, kdo biopalivo vyrábí, bude mít víc práce. Jestli se zemědělci těší na to, že bude více řepky, protože ta je pro ně atraktivní, pak je potřeba zemědělcům vzkázat, že více řepky už nebude, protože více už se jí do ČR opravdu nevejde. My naopak, nebo česká vláda bude prosazovat a prosazuje tímto zákonem, aby se jí více dovezlo. Protože tím, že vznikne povinnost přimíchávat tyto biosložky

do každého litru, zjednodušeně řečeno, tak tímto způsobem jenom způsobíme více dovozu všeho, co se do biopaliv přimíchává.

To je ten konflikt zájmů. Jestliže pan předseda vlády tady říkal, že zákon o spotřebce už přinesly vlády minulé, pak by ale měl dodat, že tady je konfliktní právě ta změna. Skutečnost, že nás Evropská unie nenutí k této změně, ta je pravdivá. A několikrát jsme se tady ptali členů vlády, aby doložili, že opravdu Česká republika má povinnost tu svoji kvótu, kterou má na biopaliva, vyčerpat do roku 2017. Ale nikdo nic takového nedoložil, spíše je evidentní, že všichni vnímají debatu v Evropské unii na téma přimíchávání biosložek do paliva, kde při té diskusi dochází k neustálému, nebo čím dál tím většímu prokazování, že přimíchávání biosložek do paliva škodí. Škodí přírodě, není ve prospěch pěstování potravin. A koneckonců my bychom sami, předpokládám, měli chtít, aby zemědělci dělali více potraviny a ne nepotraviny. Ovšem tímto zákonem říkáme pravý opak. Říkáme: Chceme, aby se zemědělcům místo krmného obilí vyplatilo více pěstovat řepku. V okamžiku, kdy Evropská unie začíná váhat o množství přimíchávání biosložky do paliva, přijde česká vláda s tím, že je třeba rychle kvótu vyčerpat, protože bychom o ni pravděpodobně přišli. Ale nepřijdou o ni zemědělci, přišli by o ni výrobci biopaliva. (Sál se zcela zaplnil a poslanci hlučí.)

Tenhle konflikt zájmů, myslím si, je natolik zřetelný, že není možné k němu jen tak přihlížet. Přece jenom, přátelé, pět miliard, o kterých tady dneska je řeč celou dobu, nejsou malé peníze a mohly by se objevit jinde. Mohly by se objevit třeba zrovna v oblasti těch sociálních věcí nebo by se mohly objevit v oblasti, která by opravdu podpořila spíše zemědělce. Možná si pamatujete na naši diskusi tady na téma zelená nafta

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, chápu, že je to dlouhý den, a chápu, že nás čeká hlasování, takže sněmovna se zaplnila. Ale prosím, vytvořme důstojnou atmosféru pro poslední dva řečníky.

Poslanec Petr Bendl: Téma zelená nafta, to znamená daňové zvýhodnění paliva pro jistou část podnikatelské veřejnosti. My jsme tady o ní diskutovali a někteří vládní poslanci – čest těmto výjimkám – navrhovali, aby tuto slevu na daních u paliv dostali všichni. Poslanecká sněmovna toto odmítla a řekla: Ne, jen část zemědělců bude mít zelenou naftu, v žádném případě ne celá Česká republika a všichni občané. Už to byl podle mého názoru hrubý konflikt zájmů. Teď jsme jej prodloužili, nebo řeknu navýšili ještě o to, že dohodíme kšeft někomu bez toho, aniž by finanční prostředky sloužily opravdu České republice. Někteří ministři tady mluvili při obhajování tohoto konfliktu zájmů, že přinese 14 tisíc pracovních příležitostí. Ale ani jeden z nich nebyl schopen odpovědět kde, když ví, že řepka se pouze doveze a bude to jenom zvýšení objemu zpracování už v daných firmách, o kterých tady dnes byla řeč.

Děkují vám za pozornost. (Potlesk z lavic ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A posledním vystupujícím zatím bude pan kolega Pleticha. Prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, předřečník mi krásně nahrál. Já si totiž dovolím navázat na sérii vystoupení, která asi tak před dvěma hodinami zde zazněla na téma biopaliva, daňové zvýhodnění. A já si dovolím vystoupit za samosprávy a dovolím si zde i uvést několik významných faktů, které zde dosud dnes ani v minulých dnech nezazněly.

Ono totiž to daňové zvýhodnění se netýká pouze Andreje Babiše, zemědělců a Agrofertu, ale v mnoha oblastech naší země i rozpočtů samospráv měst a krajů. A to prosím významnou měrou. V řadě měst a krajů je totiž provozována veřejná osobní doprava autobusy, která biopaliva využívají. A ty daňové úspory, které jsou, jsou skutečně nezanedbatelné. Třeba v případě našeho malého Dopravního podniku měst Jablonce a Liberce to dělá 3,5 mil. korun ročně. Pro naše rozpočty samospráv je to významná částka. Ale třeba pro Ústecký a Středočeský kraj, tak to už je částka v řádech 90 mil. A dalších 350 autobusů MHD je každý den v pražských ulicích. Autobusů, které využívají biopaliva. A rovněž tak se biopaliva využívají i v regionální osobní dopravě na Českých dráhách.

Ale já vás musím vyvést z omylu. Na tomto daňovém zvýhodnění totiž nevydělá žádný dopravce, ať už je to městský podnik, nebo soukromník. Existuje totiž systém kompenzace prokazatelné ztráty a veškeré tyto úspory se promítnou právě a jedině pouze do rozpočtů samospráv a v konečném důsledku i do ceny jízdného, které pak musí platit všichni cestující, ať už školního, produktivního nebo důchodového věku. Čili abych nemluvil dlouho, jsem přesvědčen, že to zvýhodnění má smysl a je zde potřeba zvážit i tyto souvislosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane kolego. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Mám zde faktickou poznámku pana předsedy Kalouska. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom velmi stručnou reakci na připomínku pana poslance Pletichy. Rozpočty samospráv, do kterých to může dopadnout, jsou součástí veřejných rozpočtů a je to všechno bilance. To znamená, pokud by rozpočty samospráv byly zatíženy vyššími náklady, není žádný problém, aby státní rozpočet, posílen o těch devět miliard, které chce věnovat Babišům, aby je věnoval regionům a místním samosprávám na dopravní obslužnost. Vyjde nula od nuly a přestane být křiven trh. To, co přednesl pan poslanec Pleticha, je jenom důkaz toho, k jakým absurdním závěrům dochází křivení trhu ve prospěch jedné lobbistické skupiny, kterou reprezentuje ministr financí a majitel Agrofertu. V rámci jednotné

bilance, protože veřejné rozpočty jsou jednotná bilance, to samozřejmě lze kompenzovat. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda jsou ještě nějaké přihlášky do rozpravy. Není tomu tak a rozpravu končím. Tím pádem je před námi již a pouze hlasování.

Připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje po jménech. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je potřeba souhlas nadpoloviční většiny všech poslanců.

Žádám tedy nyní určené ověřovatelky, paní poslankyni Peckovou a paní poslankyni Semelovou, aby zaujaly místo u stolku zpravodajů, a nejprve přistoupíme k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Předpokládám, že kontrola lístků byla provedena, a já nyní vylosuji poslankyni či poslance. Minule jsem vylosoval sám sebe, tak doufám, že to dnes dopadne jinak.

Budeme začínat od pana poslance Jiřího Zemánka. (Smích v lavicích ČSSD.)

Prosím o klid a připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh", nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jakýkoli jiný projev poslance by byl považován za zdržení se hlasování. Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych je potom mohl v souladu s jednacím řádem opakovat.

Nyní tedy přikročíme k hlasování. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru."

Nyní vás tedy budu vyvolávat a prosím o vyslovení se. Zahajuji hlasování.

Pan poslanec Jiří Zemánek. Proti návrhu.

Pan poslanec Václav Zemek. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Zlatuška. Proti návrhu.

Pan poslanec Marek Ženíšek. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Adam. Omluven.

Pan poslanec Vojtěch Adam. Zdržuje se.

Pan poslanec Ivan Adamec. Pro návrh.

Pan poslanec František Adámek. Proti návrhu.

Paní poslankyně Markéta Adamová. Pro návrh.

Pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor. Pro návrh.

Pan poslanec Pavel Antonín. Proti návrhu.

Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Zdržuje se.

Pan poslanec Andrej Babiš. Proti návrhu.

Pan poslanec Miloš Babiš. Proti návrhu.

Paní poslankyně Margita Balaštíková. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Bartošek. Omluven.

Paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová. Zdržuje se.

Pan poslanec Jiří Běhounek. Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Bělobrádek. Proti návrhu.

Pan poslanec Marek Benda. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Bendl. Pro návrh.

Pan poslanec Ondřej Benešík. Proti návrhu.

Paní poslankyně Marie Benešová. Proti návrhu.

Paní poslankyně Martina Berdychová. Proti návrhu.

Pan poslanec Stanislav Berkovec. Proti návrhu.

Pan poslanec Zdeněk Bezecný. Pro návrh.

Pan poslanec Adolf Beznoska. Pro návrh.

Pan poslanec Jan Birke. Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Blažek. Pro návrh.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Proti návrhu.

Pan poslanec Robin Böhnisch. Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Borka. Zdržuje se.

Pan poslanec Richard Brabec. Proti návrhu.

Pan poslanec Milan Brázdil. Omluven.

Pan poslanec Marek Černoch. Pro návrh.

Paní poslankyně Jana Černochová. Pro návrh.

Pan poslanec Alexander Černý. Zdržuje se.

Pan poslanec Karel Černý. Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Čihák. Proti návrhu.

Pan poslanec René Číp. Zdržuje se.

Paní poslankyně Ivana Dobešová. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Dolejš. Zdržuje se.

Pan poslanec Richard Dolejš. Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Farský. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Fiala. Pro návrh.

Pan poslanec Radim Fiala. Nepřítomen.

Pan poslanec Karel Fiedler. Pro návrh.

Pan poslanec Matěj Fichtner. Proti návrhu.

Pan poslanec Vojtěch Filip. Zdržuje se.

Paní poslankyně Jana Fischerová. Pro návrh.

Pan poslanec Jaroslav Foldyna. Proti návrhu.

Pan poslanec Ivan Gabal. Proti návrhu.

Pan poslanec Vlastimil Gabrhel. Proti návrhu.

Pan poslanec Petr Gazdík. Pro návrh.

Paní poslankyně Pavla Golasowská. Proti návrhu.

Pan poslanec Miroslav Grebeníček. Zdržuje se.

Pan poslanec Stanislav Grospič. Zdržuje se.

Pan poslanec Josef Hájek. Proti návrhu.

Paní poslankyně Milada Halíková. Zdržuje se.

Pan poslanec Jan Hamáček je proti návrhu. Proti návrhu. (Pobavení.)

Pan poslanec Pavel Havíř. Proti návrhu.

Paní poslankyně Olga Havlová. Pro návrh.

Pan poslanec Leoš Heger. Pro návrh.

Pan poslanec Daniel Herman. Proti návrhu.

Paní poslankyně Jana Hnyková. Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Holeček. Proti návrhu.

Pan poslanec Radim Holeček. Pro návrh.

Pan poslanec Jaroslav Holík. Nepřítomen.

Pan poslanec Pavel Holík. Proti návrhu.

Pan poslanec Václav Horáček. Pro návrh.

Pan poslanec Ludvík Hovorka. Proti návrhu.

Paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Zdržuje se.

Pan poslanec Stanislav Huml. Proti návrhu.

Paní poslankyně Jitka Chalánková. Pro návrh.

Pan poslanec Bohuslav Chalupa. Proti návrhu.

Pan poslanec Milan Chovanec. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Chvojka. Proti návrhu.

Pan poslanec Igor Jakubčík. Proti návrhu.

Pan poslanec Vítězslav Jandák. Proti návrhu.

Pan poslanec Miloslav Janulík. Proti návrhu.

Paní poslankyně Jaroslava Jermanová. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Junek. Proti návrhu.

Pan poslanec Marian Jurečka. Proti návrhu.

Pan poslanec David Kádner. Je omluven.

Paní poslankyně Zuzana Kailová. Proti návrhu.

Pan poslanec Miroslav Kalousek. Pro návrh.

Pan poslanec Vít Kaňkovský. Proti návrhu.

Pan poslanec Simeon Karamazov. Pro návrh.

Pan poslanec David Kasal. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Klán. Zdržuje se.

Pan poslanec Jaroslav Klaška. Proti návrhu.

Pan poslanec Václav Klučka. Je omluven.

Pan poslanec Martin Kolovratník. Proti návrhu.

Pan poslanec Martin Komárek. Proti návrhu.

Pan poslanec Vladimír Koníček. Zdržuje se.

Pan poslanec Daniel Korte. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Kořenek. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Koskuba. Proti návrhu.

Pan poslanec Rom Kostřica. Pro návrh.

Pan poslanec Josef Kott. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Koubek. Pro návrh.

Pan poslanec Pavel Kováčik. Zdržuje se.

Paní poslankyně Věra Kovářová. Pro návrh.

Pan poslanec Jaroslav Krákora. Proti návrhu.

Pan poslanec Roman Kubíček. Proti návrhu.

Pan poslanec Michal Kučera. Pro návrh.

Pan poslanec Petr Kudela. Proti návrhu.

Paní poslankyně Helena Langšádlová. Pro návrh.

Pan poslanec Martin Lank. Pro návrh.

Pan poslanec František Laudát. Pro návrh.

Pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Pro návrh.

Paní poslankyně Jana Lorencová. Proti návrhu.

Pan poslanec Leo Luzar. Zdržuje se.

Pan poslanec Stanislav Mackovík. Zdržuje se.

Paní poslankyně Soňa Marková. Zdržuje se.

Paní poslankyně Květa Matušovská. Zdržuje se.

Paní poslankyně Radka Maxová. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Mihola. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Mládek. Proti návrhu.

Pan poslanec Josef Nekl. Zdržuje se.

Paní poslankyně Miroslava Němcová. Pro návrh.

Paní poslankyně Alena Nohavová. Zdržuje se.

Paní poslankyně Nina Nováková. Pro návrh.

Pan poslanec Josef Novotný. Proti návrhu.

Pan poslanec Martin Novotný. Pro návrh.

Pan poslanec Igor Nykl. Proti návrhu.

Paní poslankyně Pavlína Nytrová. Proti návrhu.

Pan poslanec Tomio Okamura. Je nepřítomen.

Pan poslanec Ladislav Okleštěk. Proti návrhu.

Pan poslanec Zdeněk Ondráček. Zdržuje se.

Pan poslanec Miroslav Opálka. Zdržuje se.

Paní poslankyně Jana Pastuchová. Proti návrhu.

Pan poslanec Herbert Pavera. Pro návrh.

Paní poslankyně Gabriela Pecková. Pro návrh.

Paní poslankyně Marie Pěnčíková. Zdržuje se.

Pan poslanec Jiří Petrů. Proti návrhu.

Pan poslanec Stanislav Pfléger. Proti návrhu.

Pan poslanec Ivan Pilný. Proti návrhu.

Pan poslanec Lukáš Pleticha. Proti návrhu.

Pan poslanec Martin Plíšek. Pro návrh.

Pan poslanec Pavel Ploc. Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Plzák. Proti návrhu.

Pan poslanec Ivo Pojezný. Zdržuje se.

Pan poslanec Karel Pražák. Nepřítomen.

Pan poslanec Roman Procházka. Proti návrhu.

Paní poslankyně Anna Putnová. Pro návrh.

Pan poslanec Karel Rais. Proti návrhu.

Pan poslanec Adam Rykala. Proti návrhu.

Pan poslanec Antonín Seďa. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Sedláček. Proti návrhu.

Pan poslanec Martin Sedlář. Proti návrhu.

Paní poslankyně Marta Semelová. Zdržuje se.

Pan poslanec Bronislav Schwarz. Proti návrhu.

Pan poslanec Karel Schwarzenberg. Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Skalický. Pro návrh.

Pan poslanec Roman Sklenák. Proti návrhu.

Pan poslanec Václav Snopek. Zdržuje se.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Proti návrhu.

Pan poslanec Zdeněk Soukup. Proti návrhu.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pro návrh.

Paní poslankyně Miroslava Strnadlová. Je omluvena.

Pan poslanec Martin Stropnický. Proti návrhu.

Pan poslanec Štěpán Stupčuk. Proti návrhu.

Pan poslanec Bohuslav Svoboda. Pro návrh.

Pan poslanec Zdeněk Syblík. Proti návrhu.

Paní poslankyně Zuzana Šánová. Proti návrhu.

Pan poslanec Milan Šarapatka. Není přítomen.

Pan poslanec Josef Šenfeld. Zdržuje se.

Pan poslanec Karel Šidlo. Zdržuje se.

Pan poslanec Ladislav Šincl. Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Šrámek. Proti návrhu.

Pan poslanec Jiří Štětina. Není přítomen.

Pan poslanec Jeroným Tejc. Proti návrhu.

Pan poslanec Lubomír Toufar. Proti návrhu.

Pan poslanec Karel Tureček. Není přítomen.

Pan poslanec Josef Uhlík. Proti návrhu.

Pan poslanec Milan Urban. Proti návrhu.

Paní poslankyně Dana Váhalová. Proti návrhu.

Pan poslanec František Vácha. Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Valenta. Zdržuje se.

Paní poslankyně Helena Válková. Proti návrhu.

Pan poslanec Roman Váňa. Proti návrhu.

Pan poslanec Ladislav Velebný. Proti návrhu.

Pan poslanec Vladislav Vilímec. Pro návrh.

Pan poslanec Pavel Volčík. Proti návrhu.

Pan poslanec Jan Volný. Proti návrhu.

Pan poslanec Radek Vondráček. Proti návrhu.

Pan poslanec Josef Vondrášek. Je omluven.

Paní poslankyně Miloslava Vostrá. Zdržuje se.

Pan poslanec Václav Votava. Proti návrhu.

Pan poslanec Josef Vozdecký. Proti návrhu.

Pan poslanec Vlastimil Vozka. Proti návrhu.

Pan poslanec Rostislav Vyzula. Proti návrhu.

Paní poslankyně Markéta Wernerová. Proti návrhu.

Pan poslanec Josef Zahradníček. Zdržuje se.

Pan poslanec Jan Zahradník. Pro návrh.

Pan poslanec Lubomír Zaorálek. Je omluven.

Pan poslanec Jaroslav Zavadil. Proti návrhu.

Paní poslankyně Kristýna Zelienková. Je omluvena.

Tím skončilo hlasování. Zeptám se, zda všichni poslanci byli čteni, popřípadě zda jsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Není tomu tak. Zeptám se ověřovatelek. 15 minut. V tom případě se sejdeme ve 21.47 hodin a do té doby přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno v 21.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.47 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, prosím, zaujměte místa v sále. Prosím paní poslankyni Peckovou, která je jednou z ověřovatelek, aby nás seznámila s výsledky hlasování.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, dobrý večer. Já si vás dovolím seznámit s výsledkem hlasování. Dopadlo takto: pro návrh se vyslovilo 47 poslanců, proti návrhu 105 poslanců a 32 poslanců se zdrželo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala, a končím tuto schůzi Poslanecké sněmovny. (Poslanci vládní koalice povstávají a tleskají.)

(Schůze skončila ve 21.48 hodin.)